

Zarja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

MRS. MARY TERLEP,
Treasurer of No. 20, Joliet, Illinois, and best
worker during the Jubilee Campaign.

The Dawn **OFFICIAL
PUBLICATION**
**OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slajc,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislund,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19203 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
805 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzernice—Auditors
Mrs. Mary Tomašin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smoltz Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE
v AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SZZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.... 1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

1135 East 71st St.

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

1135 East 71st St.

Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N. E. Broadway St., Portland, Ore.

Imenstnica nadzornicam:

Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1941

— AUGUST —

1941

1	P	Vezi sv. Petra	9	S	Roman, muč.	17	N	11. pob. Hijac.	25	P	Ludovik, kralj
2	S	Alfonz	10	N	10. pob. Lavr.	18	P	Helena, ces.	26	T	Cefirin, papež
3	N	9. pob. Štefan	11	P	Tiburcij, muč.	19	T	Ludovik, škof	27	T	Jožef Kalas.
4	P	Dominik, sp.	12	T	Klara, devica	20	S	Bernard, opat	28	Č	Avguštin, c. u.
5	T	Marija Snežna	13	S	Hipol. in Kasij.	21	Č	Ivana Fr., vd.	29	P	Jan. obgl.
6	S	Gospod. izpr.	14	Č	Evzebij, sp.	22	P	Timotej, m.	30	S	Roza Lim., d.
7	Č	Kajetan, sp.	15	P	Vnebovz. Marije	23	S	Filip Benicij	31	N	13. pob. Rajm.
8	P	Cirijak in t.	16	S	Joahim, Rok	24	N	12. pob. Jernej			

PETI-LETNI MLADINSKI TABOR SZZ

se vrši v Clevelandu v soboto in nedeljo, 13. in 14. septembra, 1941. Vabi se vse podružnice Slovenske ženske zveze na poset in zlasti vežbalne krožke in uniformirane skupine članic mladinskega oddelka. Vrši se v velikem Euclid Beach parku na Lake Shore Boulevard, Cleveland, O.

FIFTH ANNUAL FIELD DAY

AT EUCLID BEACH PARK, CLEVELAND, OHIO

will be held Saturday and Sunday, September 13 and 14th, 1941. Competitive drill work among the SWUA drill teams will take place Saturday, September 13, 1941. All SWUA drill teams are invited to participate. The SWUA Junior Circles will also have a big part on the program. Come to Cleveland for the two days and you'll be well pleased with the genial hospitality of the Cleveland members of SWUA.

A HEARTY WELCOME TO ALL!

The Birthday Bouquet for August
Flower: Heather (Token of good-luck and good fortune)
Birthstone: Moonstone (Felicity)

HISTORICAL EVENTS IN AUGUST

- Colorado admitted to Union, 1876
- Germany invades Belgium 1914
- Columbus began first voyage 1492
- John Petrich, Warren, O. born 1898
- First Atlantic cable completed 1858
- U. S. Canada peace bridge dedicated 1927
- Montenegro war on Germany 1914
- First commencement Harvard College 1642
- Turkey signs peace treaty 1920
- Gold rush in Klondike, 1897
- Hawaii annexed to U. S. 1898
- Manilla surrendered to America, 1898
- U. S. troops enter Peking, 1900
- Panama canal opened 1914
- King Peter of Serbia died, 1921
- Franco-German treaty signed, 1927
- First iron smelted by electricity 1909
- Victory of "Old Ironsides," 1812
- Crisis between England and France, 1894
- Charter Oak blown down, 1856
- U. S. wins International cup race 1851
- Japan declared war on Germany 1914
- St. Bartholomew
- Washington, D. C. set afire, 1814
- First practical typewriter patented 1843
- Revolt of Arabs, 1929
- Petroleum discovered 1859
- "Soak the rich" Tax bill passed, 1935
- Stamped envelopes authorized by Congress, 1852
- First auto crossed the continent, 1908.

REV. MILAN SLAJE:

O PLODNIH IN NEPLODNIH KRITIKIH

TAKO premnogokrat se pritožujejo uradniki in uradnice naših društev, da je nekaterim društvenikom nemogoče ustreči. Ali ukrenemo tako ali tako, vedno se bo kdo našel, ki bo nezadovoljen. Ako nič ne storimo, nas kritizirajo zaradi nedelavnosti in lenobe, ako pa hočemo biti aktivni, nam pa očitajo, da hočemo komandirati. In tako naprej.

Slične kritike so stare, kakor je star svet. Saj vemo, da še Bog ne ustreza vsem, kako naj bi mogli mi, ubogi ljudje. Vsi oni, ki imajo enake žalostne izkušnje, naj bi si tu in tam poklicali v spomin ono znano klasično zgodbo, ki nam pove, da kdor hoče vsem ustreči — nobenemu ne ustreže. To-le je zgodba. Oče in sin sta šla na semenj. Seboj sta gnala osla. Pa ju sreča nekdo in reče: Kakšna bedaka sta pač vidva; tu imata osla, pa hodita peš. Saj res, si mislita, nisva pametna. Čemu le bi hodila peš. In oba hkrati ga zajahata. Pa ju zopet nekdo sreča ter jima zabrusi: kakšna trdosrčneža sta pač vidva; ali se vama ne smili uboga žival? Prav ima, govori oče, ni prav, da sva tako težko obtovorila ubogo žival; zatoorej ti sinko le ostani na oslu, jaz pa bom hodil poleg peš. Pa zopet pride nekdo mimo in pogodrnja: Le pogledite mladega lenuha; sam sedi udobno na oslu njegov stari oče pa mora krevsati peš. Urno zapusti sin svoj sedež ter ga prepusti očetu. Vendar tudi sedaj ni pomagalo, ker prvi, na katerega sta naletela, se je ves ogorčen razhudil: Kakšen oče pa si, ki tako grdo trpinčiš ubogega otroka . . . Zgodba ne pove, ali sta oče in sin odslej še izkušala ustrezati.

Slično je v društvih, slično je vsepovsod. Stori kar hočeš, z najboljšimi nameni in največjo vnemo, postavi se na glavo — vse to ne bo obvarovalo kritike. Vedno in povsod se bo našel kdo, ki bo obgodrnjal tvoje delo. Saj se še nekemu slavnemu grškemu umetniku-kiparju ni godilo nič bolje. Izdelal je kip, ki je bil po njegovem mnenju vzor dovršenosti. Prepričan je bil, da je njegovo delo vzvišeno nad vsako kritiko. Kako se je revež motil. Ko je stal njegov kip v razstavi, te-

daj pride mimo črevljar. Postoji, ogleda si ga gor in doli in meni, da bi vse drugo že še bilo, le jermenov da ni na črevljih dovolj . . . Tako tudi najbolj dovršeno delo najde svojega kritika.

Seveda je razlika med kritiki. So takšni, ki samo godrnjajo in zabavljajo, so pa zopet takšni, ki kritizirajo, obenem pa nam tudi dejansko pokažejo, kako bi se ta, ali ona reč dala narediti bolje. Prve preziramo in — bodimo odkritosrčni — se jih tudi bojimo, druge pa cenimo. Oni, ki samo kritizirajo, obenem pa stoje lepo ob strani, ko se drugi pehajo in ubijajo, te vrste kritiki so napravili že veliko gorja in marsikatero težko uro društvenim delavcem. Marsikateri lepi načrti so lepo splavali po vodi vsled bojazni pred kritiko. Koliko škripanja z zobmi, da ne omenim kletev, so že povzročili ti nesrečni, nepreudarni kritiki. Kako mnoga društvena prireditve bi se lahko končala v pravi medsebojni bratski in sesterski slogi, ako bi gotovi društveniki znali ob pravem času brzdati svoje jezike. Mnogi delaven društveni uradnik se je že prepričal, da je jezik sicer majhen ud človeškega telesa, da pa zamore, ako hoče, napraviti grde reči.

Pa tako je bilo in tako menda tudi bo v bodoče, dokler se bomo plazili po zemlji mi, ubogi in slabotni človeški otroci. Ker le preveč nas je, ki prej govorimo in potem šele mislimo na posledice. Ako sploh mislimo.

Druga vrsta kritikov pa, ki ne kritizirajo samo, ampak nam tudi pokažejo, kako je treba to in ono zboljšati in kadar je treba, si tudi sami zavihajo rokave — ta vrsta pa je zelo zaželjena in uspešna. Ti kritiki niso nikdar zadovoljni samo s srednje dobrim in uspešnim, ti hočejo vedno le najboljše in najuspešnejše. Ako je prireditev in bi se društveni uradniki zadovoljili s petdesetimi dolarji dobička, hočejo ti kritiki vsaj še enkrat več. In navadno to tudi dosežejo, ako se zavzamejo. In ravno tako temeljiti so tudi v drugih ozirih, kakor n. pr. pri izterjevanju članarine, bolniški podpori itd. Ne da bi povedal preveč, ti kritiki so pravi blagoslov za vsako društvo in organizacijo.

Kako marsikateri društveni uradnik bi se polenil in odebelil, ako bi ne imel ob strani teh Angelov-varuhov.

V splošnem pa moremo reči to-le: Kdor se

boji kritike, naj nikar nikdar ne prevzame kakega odgovornega mesta, bodisi v društvu, ali drugje. Ali še bolje: Naj vtakne roke v žep ter se poda med neplodne kritike.

MARIE PRISLAND:

NAŠI KLUBI IN KROŽKI

KER letos, ko Zveza praznuje petnajstletnico svojega obstanka, jemljemo nekaj "inventar" zvezinega napredka in razmaha, je prav, da se pomudimo pri naših klubih in krožkih, katerih imamo več vrst in ki vršijo tako velik del programa in cilja, za katerega je bila Zveza ustanovljena.

Šivalni klubi. Prvi šivalni klub je bil ustanovljen koncem leta 1927 pri podružnici št. 1 v Sheboyganu. Ta klub je 16. maja 1928 priredil prvo razstavo slovenskih ženskih ročnih del ne le v Sheboyganu, pač pa najbrž v Ameriki sploh. Razstavo je kljub slabemu vremenu—lilo je ves dan kot iz škafe—obiskalo nad 300 ljudi, največ Amerikancev. Prišli so, kot knjiga v katero so se obiskovalci podpisali, spričuje, na daljo 50 milj. Zanimanje za ročna dela in kuharsko umetnost je bilo velikansko. Vplivne Amerikanke so se čudile, kako da je narod, ki ima take umetnice, tako malo poznan. (To je bilo leta 1928. Sedaj kaj takega ne rečejo, ker je Zveza poskrbela, da smo poznane povsod.)

Drugi šivalni klub je bil ustanovljen pri podružnici št. 5 v Indianapolisu, ki je tudi leta 1928 priredil razstavo ročnih del. Na razstavi so mlade članice podružnice izvajale slovenske narodne plese, kar je posebno Amerikancem ugajalo. Ta razstava je tamošnji podružnici prinesla mnogo reklame.

Najbolj impozantno razstavo ženskih ročnih del, so pa letos priredili šivalni klubi skupnih podružnic v Clevelandu. Kakor smo čitale, je bil uspeh razstave "kolosalen" kot poroča naša urednica, ki je bila voditeljica razstave. Rade verjamemo, da so naše članice razstavile res umetnine in da je razstava imela mnogo obiskovalcev, saj vemo iz skušnje, kako rade pogledamo ročno delo. Iz obiska v domovini mi je še v spominu, kako smo na našem potovanju vsakikrat obstopile stojnice, kjer je bilo razloženo žensko ročno delo, ga občudovale in kupovale spominčke za naše domače, v veliko nejevoljo našega potovalnega zastopnika Mr. Leo Zakrajška, ki bi rad šel naprej, da se držimo določenega časa in ne pridemo povsod prepozno. Če smo se le predolgo zamudile, je pričel godrnjati, češ: "Ja, kaj še niste dovolj nakupile?" —

Moški pač ne razumejo naše slabosti, kadar se gre za ročno delo.

Da je razstava v Clevelandu bila v veliko reklamo tamošnjih podružnic, kakor tudi organizaciji, se razume. Voditeljica te lepe misli, sestra Albina Novak pravi, da bodo drugo leto skušale najeti kako veliko dvorano v sredini mesta, da bo razstava privedla tudi Amerikance. Izvrstna ideja! Le ponesite našo lepo slovensko kulturo med tujce in jim pokažite, kaj premorejo gibčne roke slovenske žene.

Da dobim seznam naših poučnih, družabnih, mladinskih in vežbalnih klubov sem pisala tajnicam vseh podružnic za podatke. Niso vse tajnice odgovorile na moje pismo, zato bo morda kakšne podružnice v tem seznamu manjkalo.

Šivalne klube imajo točasno sledeče podružnice: št. 8, 10, 14, 20, 25, 52, 57, 71, 85.

Gospodinjki klubi. Nobena tajnica ni poročala o kakem gospodinjstvem klubu, ki bi ga imela katera izmed naših podružnic. Klub te vrste je posloval pri podružnici v Sheboyganu v letih 1928-29-30. Priredil je razne zabave ter serviral večerje največkrat v prid domače slovenske fare, pa tudi v korist svoje podružnice. Točasno ima podružnica v Sheboyganu gospodinjski pouk pred vsako sejo, le poletni meseci so izzeti.

Pevski klubi. Ti klubi se nahajajo pri podružnici št. 1, 3, in št. 20. Podružnica št. 2 se pa ravno pripravlja, da ga organizira.

Dramatični klubi. Iz poročil tajnic razvidim, da ima edino le podružnica št. 25 svoj redni dramatični klub, ki večkrat na leto priredi kakšno predstavo. Da tudi ostale podružnice gojijo dramatik, četudi nimajo svojih stalnih dramatičnih klubov, je razvidno iz vsakoletnih predstav in programov za Materin dan.

Družabni klubi. Ta klub obstoji pri podružnici št. 1 in št. 10. Tajnica podružnice št. 10 poroča, da za veselost tega kluba skrbijo vsak mesec vse tiste članice, ki imajo rojstni dan v istem mesecu.

Sportnih klubov imamo precej, kakor ste razvidele iz poročil v Zarji. Po največ se goji kegljanje. To sezono je tekmovalo 62 skupin,

namreč 35 v srednjem zapadu, 14 v državi Ohio, in 13 v državi Pennsylvania.

Predavanja. Poleg raznovrstnih klubov, ki služijo članicam v pouk in razvedrilo, imajo mnoge podružnice tudi koristna in zanimiva predavanja na svojih sejah.

Lastno knjižnico, ki vsebuje okrog 60 slovenskih knjig, ima podružnica v Sheboyganu. Članice si knjige brezplačno izposodijo; poleg teh se pa na vsaki seji dobijo najnovejše poučne ameriške magazine. — Pa naj kdo reče, da Zveza ne vrši kulturnega dela!

V zadnji številki Zarje, je bil priobčen seznam naših —

Vežbalnih krožkov. Sledeče podružnice se postavijo z njimi: št. 6, 10, 14, 15, 20, 21, 23, 25, 26, 28, 32, 38, 40, 41, 47, 49, 50, 55-57, 87. Skupno torej 19 krožkov.

Prvi krožek je bil ustanovljen leta 1933 pri podružnici št. 50 v Clevelandu. Precej časa je bil edini pri Zvezi. Po dolgem presledku so pričeli prihajati drugi, tako da imamo danes nad 400 uniformiranih deklet. Ta dekleta so ponos Zveze, kjer se pokažejo. V ponos so pa tudi slovenskemu narodu iz katerega izhajajo in katerega reklamirajo z vsakim svojim nastopom. Bodimo naklonjene našim krožkom, ki so dika organizacije!

“Vera, upanje, ljubezen,” tvori znak vežbalnih krožkov. Ta krasni in pomenljivi simbol, ki znači vse, kar je lepega in plemenitega na tem svetu, je povzet iz zvezinega čarterja, katerega ta znak krasi v beli, zlati in modri barvi. Glavni odbor bi ne mogel dekletom prisoditi lepšega simbola, kot ga je s tem znakom, v katerega veruje ves človeški rod.

Prvi vežbalni krožek je ustanovila naša marljiva sestra Albina Novak, urednica Zarje. Sodelovala je pa tudi pri ustanovitvi vseh ostalih krožkov. Naša šarmantna urednica je kot ustvarjena za take reči. Ljubi javne nastope, zato je njena glava vedno polna vsakovrstnih idej, katere vse posrečeno izvede. Ne pretiravam če rečem, da je bila ideja vežbalnih krožkov ena izmed njenih najlepših. Torej naš poklon in priznanje sestri Novak, aktivni ustanoviteljici vežbalnih krožkov in sedanji požrtvovalni in neutrudljivi voditeljici istih.

Iskrena zahvala pa tudi kapitanam in kadetkam naših številnih vežbalnih krožkov za njih zanimanje in požrtvovalno delo. Le tako naprej, dekleta!

Mladinski krožki. Dasi je mladinski oddlek komaj dve leti star, imamo že 11 mladinskih uniformiranih krožkov. Podružnica št. 23 v Ely, Minn., je pa imela svoj mladinski krožek že davno poprej. Obstoja že nad 4 leta in ima popolnoma svojo lastno upravo. Sledeče podružnice imajo mladinske krožke: št. 10, 14, 15, 19, 20, 23, 25, 32, 40, 41, 87.

Pogled na mladinske krožke je, kot dih pomladi. Kjerkoli nastopijo, si na mah osvojijo vsa srca. Smo pač taki, da ljubimo malčke najbolj. Človek pa tudi ne more ostati hladen, ko gleda te deklice, nekatere komaj pedenj visoke, kako se trudijo, da bi napravile dober vtis in kako hočejo posnemati svoje starejše sestre. Ni lepšega prizora, kot je nastop naše mladine.

Prvi mladinski krožek potem, ko je Zveza pričela z mladinskim oddelkom je bil ustanovljen pri št. 14; največji uniformiran krožek se pa nahaja pri podružnici št. 25. Svetovala bi pa direktorici mladine, sestri Albini Jančar, da v svoji koloni obelodani zgodovino mladinskih krožkov. Za tak seznam se bo zanimala mladina kot mi starejše.

Najlepšo zahvalo izrekam načelnicam mladinskih krožkov, ki se pri svojih podružnicah žrtvujejo in trudijo z organiziranjem mladine. Vsak ve, da je z malčki treba precejšnje potrpežljivosti, zato tudi upoštevamo delo onih, ki se trudijo v tem oziru.

Naše priznanje zaslužijo tudi voditeljice šivalnih pevskih, dramatičnih in drugih klubov. Pri vsaki stvari je treba voditelja od katerega največkrat odvisi napredek ali poraz. Voditeljice naših poučnih in kulturnih klubov žrtvujejo mnogo svojega časa, zato je edino prav, da jim članstvo da vse priznanje, ki si ga s svojim delom tudi zaslužijo.

Tu je torej kratek pregled aktivnosti naših podružnic, naših poučnih, družabnih in uniformiranih krožkov. Nemogoče pa je opisati velikansko korist, katero ima članstvo, organizacija in neposredno tudi slovenski narod od naših aktivnosti. Da je treba za tako obširen program žrtvovati v delu, trudu pa tudi gmotno, se razume. Kjer je navdušenje, tam se lahko vse doseže. Program, ki ga vršimo v okvirju Zveze, je v ponos nam, bo v ponos našim hčerkam in v priznanje našemu slovenskemu narodu v Ameriki. — Zato, mnogo napredka in najlepšega obstanka našim klubom in krožkom!

Na Triglav

Slovensko planinsko društvo

DA SE JE gorski turizem ali hribolastvo v Sloveniji razvilo do tako visoke stopinje, sta pripomogla dva glavna vzroka. Prvi je velika in iskrena ljubezen slovenskega naroda do njegovih gor in do njegove zemlje v splošnem, a drugi je pa bilo slovensko planinsko društvo, ki je s svojim stvarnim in smoternim delom gojilo in povspesovalo to ljubezen in sicer na ta način, da je izboljševalo stare gorske poti in steze ter gradilo nove da se je pota in steze markiralo in na križiščih preskrbelo potrebne napise in znamenja, da je gradilo mostove, stopnice ter varnostne naprave; dalje da je gradilo zavetišča in prenočišča v obliki planinskih koč in domov, v

Leo Zakrajšek

katerih nudijo oskrbniki hribolazcem jedi in pijače, dajejo navodila in so jim tudi v pomoč v slučajih nesreče.

Ako danes greste na Šmarno goro, na Sv. Jošta, na Sv. Katarino, v Borovniški Pekel, na Krim, na Gorjance, na Kum, v Gornjo Savinjsko dolino, na Grintovec, ali na Triglav, ali na kako drugo privlačno izletniško ali turistično točko v Sloveniji, pa boste povsod našli številne dokaze za ogromno organizatorično delo, ki ga je izvršilo in ga še vrši slovensko planinsko društvo, ki šteje, ako sem prav informiran, nad 17,000 članov in članic. Ima tudi svoj list ter poleg tega pridno izdaja zemljevide, kažipote, opise in druge publikacije.

Hvalevredno delo tega društva ni poznano samo v Sloveniji in ostali Jugoslaviji, temveč slovi tudi po vseh drugih evropskih deželah. Organizacija gorskega turizma v Sloveniji se da primerjati z isto v Švici, ki je v tem oziru najbolj poznana in priljubljena dežela. Zato so zadnja leta tujci pričeli nazivati našo Gorenjsko z laskavim priimkom — Jugoslovanska Švica. Vse to in še mnoge druge ugodnosti, zlasti nizke cene, je privabljal zadnje čase od leta do leta več tujih hribolazcev in drugih letoviščarjev in športnikov, ki so prinašali težke milijone dinarjev v Slovenijo vsako leto. In ves ta ogromni denar, ki so ga tujci pustili pri nas bi se mogel v normalnih časih smatrati za čisti dohodek na račun narodnega gospodarstva Jugoslavije.

V planinskih kočah

Kar so gostilne ob dolgih in samotnih cestah, to so planinske kočice po hribih in gorah. Razlika pa je ta, da so planinske kočice, vsaj kolikor sem jih jaz obiskal, dosti bolj založene z raznovrstnimi jedili in pijačami, kakor pa so navadne obcestne gostilne. Tudi kakovost je-

dil in pijač je v planinskih kočah navadno boljša in enako tudi postrežba. Te prednosti najbrže prihajajo odtod, ker ima slovensko planinsko društvo stroge predpise za oskrbnice in oskrbnike svojih koč. V njih so določene tudi cene za jedila, pijače, sobe oziroma postelje in postrežbo. Vse cene so izredno nizke, zlasti, ako vpoštevamo, da je treba vse to blago prinašati iz dolin, ki so ure in ure hoda oddaljene. Vse kočice po gorah so last slovenskega planinskega društva.

Tudi za obiskovalce teh koč ima društvo določena in napisana pravila. Eno od teh pravil je, da glede postrežbe ni nobene razlike med turisti. Oni, ki prej pride, je prej na vrsti. Tako se često dogodi, da bogat turist prenočuje na trdi klopi ali celo na tleh, dočim turist s praznim žepom udobno počiva na mehki postelji v priwatni sobi. Razlika med člani in nečlani je samo ta, da imajo člani društva v nekaterih slučajih nižje cene, a v splošnem pa velja pravilo: Kdor prej pride, tisti prej melje.

Navadno vsaka planinska koča sestoji iz družabne in jedilne sobe, kuhinje, spalnic z eno, dvema, tremi ali štirimi ali več posteljami, ter iz skupnega ležišča, kjer je prostora za večje število prenočevalcev. Sicer pa, če je turist zadošči utrujen, se prav malo meni, kje in kakšna je njegova postelja. Glavno mu je, da je na suhem, na gorkem ter na varnem, pa četudi leži na klopi ali na golih tleh.

V takih kočah je navadno zlasti zvečer precej živahno. Topla jedilnica, par kozarčkov pristnega brinjevečka ali slivovke, "firkelček" vinčka, ali pa celo par steklenic močne uležane pive, in zraven še pošten porcion guljaža, pečenke ali pa kranjskih klobas, vse to skupaj mora omehčati še tako otrdelega in utrujenega turista ter mu razvozljati njegov jezik. Tako se premeljejo vsi dogodki in doživljaji dotičnega dne, a tudi njihovi načrti za naslednji dan. Veščaki svetujejo in novinci poslušajo. Po potrebi poseže v razgovor tudi oskrbnica, ki je istočasno tudi kuharica, z drugimi novicami njenega okrožja in tako spopolni dnevno kroniko. Ugotovi se še vreme za naslednji dan in potem se najbolj utrujeni in zaspani turisti prično zgubljati na svoja ležišča, a drugi pa si naroče še črno kavo in nadaljujejo razgovor do predpisane ure, ko mora vse utihniti v koči in se vse petrolejke pogasiti.

Naslednje jutro prično turisti odhajati že na vse zgodaj; nekateri že pred jutranjo zoro. To je pač odvisno od njihovih načrtov za dotični dan. Ob sončnem vzhodu je navadno koča že precej izpraznjena. Le oni, ki jih je napor prejšnjega dne izredno izmučil, in dalje oni, ki se jim nikamor ne mudi, se pozneje javijo k zajtrku ter se na to pripravijo za odhod. Že zgodaj

dopolodne pa prično prihajati že novi turisti, eni z gor, drugi na gore. Tako gre življenje naprej v planinskih kočah skozi poletne mesece iz dneva v dan.

Skozi neprijetnosti

Ob času, ko so planšarji odnašali ponesrečenega turista iz Vodnikove koč v dolino, je bilo v koči in okrog nje kakih dvajset turistov, ki so počivali in se krepčali s pijačami in jedili. Razporeženje med njimi pa ni bilo nič kaj veselo. Očividno je nanje vplival žalosten prizor, ki so ga pravkar doživeli. Kakor da so se hoteli otrestiti vsake misli nanj, so pričele takoj na to posamezne skupine odhajati v svojo namenjeno smer. Tudi naša skupina jim je kmalu sledila in nastopila drugo polovico svoje poti proti Triglavu. Pravijo namreč, da je Vodnikova koča nekako sredi pota med Mrzlim Studencem na Pokljuki in Aleksandrovim domom pod vrhom Triglava.

Ta koča stoji na surovi kameniti terasi na vrhu visokega in strmega brega nad Velikim Poljem. Ker ima ta terasa obliko nekakega trikotnika in jo od dveh strani obdaja visok gorski greben, je skoro v popolnem zatišju. Na tretji strani pa leži globoko pod njo precej obsežna gorska kotlina, ki pa je skoro popolnoma obdana z gorami; le na bohinjski strani ima ozko odprtino. Kotlina je tako jako dobro zavarošana pred vetrovi in viharji, ki so, kakor izgleda, spihali vso prst iz sosednih gor v to kotlino, kjer jo sedaj varujejo in tako omogočujejo precej bujno rast planinskih trav in poletne zelenjadi. To daje možnost za obstoj majhni pastirski naselbini v tej kotlini. Njena zelena površina, posuta z raztresenimi pastirskimi kolibami nudi turistovim očem jako prijetno in blagodejno sliko sredi teh ogromnih skalnatih mas.

Nedaleč od Vodnikove koč nas je pot pripeljala pod visoke, deloma skoro navpične stene, kjer je bilo treba stezo vsekati v skale in za varnost turistov napeti in pritrditi železne vrvi za oprijemanje. Tu mora biti človek gotov vsake stopinje in mora zato osredotočevati vse misli na svojo hojo. Najmanjša neprevidnost lahko postavi njegovo življenje na tehtnico.

Moji sopotniki so taka nevarna mesta prešli brez pomislekov, z lahkoto in hitro kakor gorske koze. Novincu so pa taka mesta neprijetna in ima resne pomisleke, predno se poda nanje, vsaj z menoj je bilo tako. Toda dober vzgled moje grupe in pa vabljivo prigovarjanje je moje pomisleke in bojazen odstranilo in me zvabilo na to nevarno pot. In kako lepo so znali govoriti: "Samo ta-le kratek del poti je slab, a koj okrog skale bo bolje." Počasi sem prekorakal prvi nevarni del te poti. In ker sem verjel, da je bilo s tem najhujše za menoj, sem se oddahnil. Steza se je nato res za spoznanje razširila in pod mano je velik iz stene moleči obrunek oviral moj pogled v prepad, a vse to le za kratko razdaljo. Tu pa smo dospeli na mesto, kjer se je pred nekaj urami dogodila nesreča. Na stezi in spodaj na skali je bilo videti sledove krvi. To je nam ponesrečenca prineslo ponovno pred oči in v naše misli. Da izbršne te nove neprijetne vtise, je pričel dijak Boris pri-

povedovati razne vesele in smešne anekdote. To je razpršilo mučno atmosfero. Poleg tega smo takoj nato dospeli do novega dela nevarne poti in vso pozornost je bilo treba posvetiti železni vrvi in terenu pod nogami.

Takih nevarnih mest je bilo še več. Rad pripoznam, da mi je bilo na teh mestih parkrat prav pošteno žal, da sem se spustil na to nevarno pot. Ko pa smo končno imeli te stene in njihove nevarnosti za seboj in smo po dolgem ovinku dvignili nad te skale in stran od roba prepada, je pa vsako kesanje izginilo in namesto njega se je pojavil tak občutek, ki ga ima človek, ki po hudem naporu in boju doseže važen uspeh in zmago.

Med čredo ovac

Med zgornjim delom velo-poljske kotline na jugu in med dolino Zgornje Radovne, ki teče skozi znani Vintgar, ali Krmsko dolino, kakor jo tudi imenujejo, na severo-vzhodu leži Mrmsko sedlo z Vrhom Konjske planine. Tu je precej obsežna gorska planota, koje površje je deloma ravno, deloma valovito in vegasto. Zato je v ostrem kontrastu z istrimi gorskimi grebeni in soseščini. To površje je večinoma gola in od elementarnih sil razjedena skala z vsakovrstnimi kamenitimi izrastki. Zato bi se dalo primerjati s kakim obsežnim kraškim pokopališčem. Lahko bi ga pa tudi imenovali — mrtvo polje. Na tem površju je dalje vse polno zajed in razpok. Dosti med njimi jih je zelo globokih in nevarnih. Zato mora turist paziti na vsak korak. V zatišnih luknjah, kotičkih ter na drugih pred severnimi vetrovi zaščiteneh mestih raste nizko grmičevje in planinske trave.

Ko smo korakali po ozki in zverženi stezi med razpokami in skalami, nam je severni veter prinašal prijetne in dobrodošle glasove kravjih zvoncev in zvončkov, a videli nismo nobenega živega bitja. To zvonjenje pa je postajalo vedno močnejše in kar naenkrat smo se znašli med obsežno čredo ovac, ki se niso prav nič zmenile za nas, temveč so nemoteno hitro iskale in trgale travo. Gotovo so se zavedale, da so šopi trave redki in da je zato treba hiteti, da si jo dovolj natrgajo za svojo potrebo. Zvonci torej niso bili kravji, temveč ovčji. Za ta kraj so krave že prevelike in prenerodne in one rabijo preveč hrane, da bi si je mogle tukaj dovolj natrgati. Nasprotno pa so ovce ustvarjene za te kraje. Z občudovanja vredno spretnostjo so hitro našle vsak šop trave, pa če je bil še tako skrit, ali pa še v tako težko dostopnem kraju. Zdele so se kakor pridne čebele, ki letajo od cveta do cveta. Tudi za te kraje velja pravilo: vsaka stvar na svojem mestu.

Nedaleč od naše steze je v zatišju skale sedel starejši pastir. Tudi ta se za nas ni nič menil, vsaj vidno ne. S svojim nožem je urezaval neka znamenja na svojo palico. Ne vem, ali so bili to kaki okraski, ali si je na ta način zabeleževal svojo pastirsko kroniko. Moji soturisti so bili že najbrže vajeni takih prizorov in se zato niso menili za pastirja. Zame pa je bil to izreden pojav in zato sem hotel, da pastirja obiščemo. Tudi ko smo bili že skoro pri njem, se vidno ni zmenil za nas, temveč je nadaljeval svo-

je opravilo. Vendar pa je njegov obraz izražal nekaj takega kot da si je mislil: "Saj sem vedel, da boste vi prišli k meni, a ne jaz k vam."

"No, kako kaj, očka, kako?" smo ga nagovali.

Z odgovorom se mu ni prav nič mudilo. Šele po par sekundah je počasi odgovoril: "Dobro. Včeraj nas je nekoliko močilo, a danes pa že gre."

"Kakšno vreme bomo imeli nocoj in jutri?" smo ga dalje spraševali.

"Ne bo še vremena, ne. Ponoči in jutri boste imeli na Triglavu dež in meglo," je hitro in samozavestno odgovoril. Videlo se mu je, da je imel že natanko preračunano in da o tem računu ni imel nikakega dvoma.

"Ali vam ni nič dolgčas tu gori v tej samoti?" sem ga vprašal.

Pri tem vprašanju me je pogledal izpod svojega starega in povešenega klobuka ter se ironično nasmehnil.

"Vi ste pa najbrže danes prvič tu gori."

"Zakaj tako mislite?" sem ga vprašal.

"Zato, ker me to sprašujete. Oni, ki poznajo gore, dobro ve, da v gorah ni nikoli dolgčas."

Meni to ni šlo v glavo in zato sem nadalje silil vanj: "Saj ste vendar sami tu gori cele tedne in mesece v tej samoti in včasih gotovo cele tedne ne vidite žive duše. Ali vas ne vleče v dolino med ljudi?"

"Saj sem vedel, da imate prvič nahrbtnik na rami. Poglejte one-le vrhove, te-le in one tam," je kazal s prstom. "Vsak od teh je moj dober znanec. Bogve kolikokrat sem bil že na njih. Vsakega izmed njih moje oči in misli vsak dan obiščejo. Zdi se mi kakor da se pogovarjam z njimi. Vsaka skala tu okoli je moja znanica. Vse te živalice so moje znanke in prijateljice,

pa naj bi mi bilo potem dolgčas?" se je prezirljivo nasmehnil in dostavil: "Dolgčas in samota, to so samo vaše dolinske marnje. Jaz mojih gor, moje črede in moje piščalke ne zamjenjam za vse, kar imate doli-tam."

Moj soturist doktor Joža, ki je sam prava gorenjska korenina in zato pozna svoje gorjanke, je nato posegel v pogovor:

"No, očka, pa če vam bi jaz ponudil nekoliko dolinskih dobrot, recimo požirek dobre slivovke, bi se je pa gotovo ne branili, kaj?"

Očka je bil nekoliko v zadregi, a si je znal hitro pomagati. "Včerajšnji dež in burja sta me nekoliko premrazila in tak požirek bi mi pa zdajle kar dobro storil. Ne bom se ga branil."

Doktor Joža je res vzel iz svojega nahrbtnika pijačo in natočil pastirju par kozarčkov.

"Ta pa, ta! Tako me je pogrel in poživil, da bi kar zavriskal. Bog vam daj zdravje in srečo," se je moziček zahvaljeval.

Ker je šlo že proti večeru in je bila naša pot do Aleksandrovega doma še dolga, smo se poslovili od pastirja, katerega je žganje očitno spravilo v zelo dobro voljo. Nismo še bili daleč od njegove skale, ko smo začuli njegove vriske in nato še njegovo piščalko. Ob tej priliki sem se spomnil raznih verzov, ki so jih pesniki napisali o pastirjih, zlasti:

Zakrivljeno palico v roki
za trakom pa šopek cvetic,
kot kralj po planini visoki
pohajam za tropo ovčic.

Jaz sem gore sin, bivam vrh planin,
ljubim svobodo, dole in goro.

Kaj še strmite, sami sodite:
kdo je srečnejši, jaz al' naš kralj?

Ženski svet

DAVEK OD SKUPNEGA ZASLUŽKA ZAKONCEV

Državni stroški se vedno bolj višajo in vlada je začela premišljati, od kje bi dobila kaj novih dohodkov. Prišla je na misel, da bi zahtevala davek od skupnega dohodka zakoncev. Bil bi gotovo večji kakor pa znes od posameznika. Do sedaj je vsak zase lahko naznanil in plačal davek od svojega zaslučka. Po novi postavi pa bi sešteli možev in ženin zasluček in potem od tega odbili določeno vsoto. Čim višji zasluček, tem večji davek. Ako bi postavili oba zaslučka od moža in žene v eno rubriko, bi se davčni dohodki zvišali za okrog 323 milijonov dolarjev.

Seveda se za tako postavo ne ogrevajo tisti, ki bi bili prikrajšani in tako prihaja vedno več pritožb v kongres. Ženska narodna stranka (National Women's Party) si veliko prizadeva, da bi odvrnila tako nevarnost za interese poročenih žen. Ta stranka zavzema stališče, da je vsaka žena oseba sama za se in njen zasluček se ne sme prišteti k moževi plači. Taka postava kratki ženi samostojnost, ter jo postavi v tisto žalostno dobo, ko ženska ni imela pravice do svojega lastnega zaslučka. Taka postava je lahko direktna posledica številnih ločitev in celo povod do nemoralnosti.

Osem naših držav: Kalifornija, Texas, New Mexico, Nevada, Washington, Idaho in Louisiana imajo v veljavi neko staro špansko postavo, katere daje ženi legalno pravico do polovice moževega imetja in tudi zaslučka. Ta postava omogoča zakoncem znižati davke na ta način, da mož in žena prijavita vsak polovico zaslučka, tudi če žena ni bila

nikjer zaposlena in je služil samo mož. Senatorji in kongresniki iz teh držav bodo gotovo proti vsaki taki izpremembi.

Ženska stranka stoji na straži in odločno nastopa, kjer koli se skuša okreniti ženska samostojnost. Med depresijo se je hotela vlada iznebiti vseh tistih delavk, katerih možje so bili vladni nameščenci. Ženske organizacije so se tedaj hitro pritožile in kmalu prepričale zakonodajo, da bi taka postava rodila le slabe posledice. Žene so še nadalje služile stricu Samu in svet se še ni podrl radi te velikodušnosti napram poročenim delavkam. Ženske skrbno zasledujejo vsako nevarnost, ki bi utegnila škodovati ženskimi pravicam in samostojnosti. Vse so uverjene, da ne bo nobene spremembe v tem oziru in da bodo tudi v bodoče samostojno plačevale davek od svojega lastnega zaslučka.

FLORENCE NIGHTINGALE JE POLOŽILA TEMELJ RDEČEMU KRIŽU

Vsaka vojna povzroča velikansko škodo nad imetjem in premoženjem ter prinaša neizmerno trpljenje in gorje tistim, ki se morajo udeležiti te človeške podivjanosti. Mladi in zdravi fantje, krepki možje in očetje legajo kot snopje po bojnih poljanah. Srečen je tisti, ki pade smrtno zadet, ali gorje tistim, ki težko ranjeni obležijo in v smrtnem strahu pričakujejo pomoči, ako bo mogla do njih. Danes je v tem oziru precej dobro poskrbljeno, ali v starih časih pa se ni nihče zmenil za tiste nesrečne žrtve, ki so ranjene obležale tam, kjer jih je zadela sovražna krogla.

V Krimski vojni, ki se je vršila 1854 leta med Rusi, Anglijo, Francijo, Sardinijo (ki je bila tedaj kraljestvo) in Turčijo, so vladale strašne razmere med ranjenimi in obolelim vojaštvom. Razne bolezni so razsajale in smrt je kosila bogato zetje. Mrzlica, kolera, disenterija so pobrale, kar ni podleglo različnim ranam. O tem groznem stanju je zvedela 34-letna bolničarka Florence Nightingale, ki ni mirovala, dokler ji ni vlada dovolila odpotovati med te nesrečne reveže. Tedanji ministerski predsednik, lord Aberdeen ji je bil hvaležen za tako plemenito misel ter ji je pomagal dati potrebno spremstvo in sredstva na razpolago. Med bolniki in ranjenimi je bila pravi angel iz neba. Vsi so jo oboževali in se ji zahvaljevali za njeno neumorno, človekoljubno pomoč. Pod njenim spretnim vodstvom so lajšali trpljenje in reševali, kjer koli je bila pomoč potrebna.

Ta mlada in pogumna ženska je napravila toliko dobrega in koristnega za vojne žrtve, da je niso mogli dovolj prehlaliti. Vlada ji je podarila 50 tisoč funtov šterlingov, a ta plemenita dekle je porabila ta bogat dar za ustanovitev Florence Nightingale Doma v Londonu. Njeno usmiljeno delo je zaslovelo tudi po drugih deželah in v poznejših vojnah so jo razni vladarji klicali na pomoč. V Ameriki je leta 1861 izbruhnila civilna vojna ter je trajala do aprila, 1865. Tudi v Ameriki so prosili njene pomoči in sveta. Tako je pomagala osnovati začetke Rdečega Križa, ki je tedaj in vseskozi do danes lajšal gorje in brisal solze nesrečnih in zapuščenih.

Zgodovina nam kaže le redke mirovne presledke. Prav pogostoma je bilo človeštvo udarjeno z vojno in pomoč, kakoršno je začela angleška bolničarka na Krimu, so potrebovali povsod, kjer koli je divjala vojna. Rane od ene vojne se še niso dobro zacelile, pa se je zopet začelo klanje in pobijanje narodov. Kralji in drugi mogotci so že našli kak vzrok, ki je bil videti dovolj opravičljiv za nove boje.

Leta 1870-71 je bila vojna med Prusijo in Francijo. Tedanji francoski vladar Napoleon III.—nečak Napoleona I.—se je spomnil Florence Nightingale ter jo je prosil pomoči med njegovimi vojnimi žrtvami.

Danes je Rdeči Križ močna skupina, ki ima povsod svoje postojanke. Kjer koli zadene nesreča ljudi, je gotovo prva pomoč od Rdečega Križa. Vsak narod ima tako skupino in v Švici, v Ženevi, je glavni stan Mednarodnega Rdečega Križa. Ta ima obilo posla v teh časih, ko je Hitlerjev bič razkropil družine, ki gane strahu za svoje in v dvomih o njih varnosti živijo v tujini. Milijoni se obračajo na ta Križ, ki skuša rešiti vse zadeve urno s pomočjo 3.000 prostovoljnih delavcev.

Človek se z grozo obrne od vojnih slik in premišlja, zakaj se ženske ne upremo in ne preprečimo take podivjanosti. Toliko denarja se trosi in se bo še potrošilo za razdejanje in pobijanje. Ali bi ne bilo pametnejše porabiti te velikanske vsote za izboljšanje razmer človeške družbe. Ljudje živijo v pomanjkanju, v ignoranci in ta denar bi lahko prinesel vsem duševno in telesno pomoč.

Italija je izgubila v 13 mesecih nad četrt milijona mož, ali ni to neodpustljiv zločin? Za vsako to življenje je ena mati trpela in se žrtvovala in ta ubijalec toliko tisočev krepkih mož in fantov, si še upa nuditi nagrade materam za številne porode. Če je svet tako tesan, da ni prostora za vse, čemu potem večati človeštvo? Noben narod si ne sme lastiti pravice, da bo gospodaril vsemu svetu in da bo s klanjem in pobijanjem delal prostor za svoje "izvoljeno" ljudstvo. Praznega sveta je še veliko in države, ki ga lastujejo, bi morale na široko odpreti vrata tistim, ki hočejo iz evropske gnječe v prostorni svet za boljšim kruhom in služkom.

Vojno gorje in bolečine je začela lajšati ženska in upanje imamo v ženske, da bodo one, ki tvegajo z vsakim rojstvom svoje zdravje in življenje, onemogočile nadaljnje vojne izbruhe na svetu.

ŽIVLJENJE NA NORVEŠKEM

Mrs. Florence J. Borden Harriman nam je pripravila zanimiv popis iz življenja med Norvežani. Ona je bila ameriška poslanka ravno tedaj, ko so zahrbtni Nemci preslepili pošten narod ter vdrl v deželo in jo ropali. Poslanka je bila sama v veliki nevarnosti, ko je Ameriko obvestila o bliskoviti vojni ter potem v kraljevem spremstvu bežala iz dežele. Mrs. Harriman ni nastopala kot visoka uradna oseba. Vselej in povsod se je skušala živeti v domače razmere, zato pa je spoznala ta narod kot bi bila sama domačinka. Deželo je prepotovala od juga do severnih Lofotskih otokov. To so tisti otoki, kjer so Nemci bili presenečeni od angleških bombnikov, ki so jim napravili občutne izgube.

Ribolov in razni športi, kakor smučanje, vse je zanimalo to živahno Američanko. Zapazila je, kako je ta narod ukažen. Vsak se skuša še bolj izobraziti, ne samo za svoj poklic. Ljudska izobrazba je na visoki stopnji. Že šolarčke učijo ljubiti in ceniti svojo domovino. Otroci so ponosni, ako morejo sami kaj napraviti za svojo deželo. Zemlja brez lesa bi bila revna in pusta in tako posadijo šolski otroci po tri milijone drevesec vsako leto. Otrokom že v mladosti vcepijo ljubezen do dela in varčnosti. Poštenost je tako globoko ukoreninjena, da je za naše pojme skoro nevarno. Še celo v vojni so se hoteli izkazati gentlmanje ter opozorili s strelom v zrak svojega nasprotnika. K sreči je poveljnik to namero še pravočasno preprečil ter jim razložil, da vojna ne pozna "fair play". Nemci so že prej prihajali v deželo in nihče jim ni prepovedal jemati slik od raznih objektov in pokrajin. Napram njim so bili skrajno gostoljubni. Niti sumili niso, da so ti turisti predstraže, ki bodo poznejšim četam pomagali pri njih nesramnem poslu. Narod sedaj trpi pod tujim bičem, a s tako velikimi duševnimi vrlinami ne bo nikdar premagan od sovražnega tujca.

V knjigi se pisateljica spominja plemenitega predsednika Wilsona, ki je gojil plemenite ideje za vse človeštvo, a je nerazumljen in razočaran prerano legel v grob. Dogodki, katere je še pospešil narodni izdajalec Quisling, so točno opisane in knjiga je vseskozi zanimiv popis življenja in dela ženske poslanke iz Amerike.

ŠVICA PRAZNUJE 650-LETNICO NEODVISNOSTI

Švica, dežela zimskega športa in letovišče bogatinov, zavetišče kronanih in nekronanih glav in političnih grešnikov, bo 1. avgusta praznovala 650 let svoje neodvisnosti. Izkoristano od Habsburške vladarske hiše, si je ljudstvo zaželelo svobode ter se je za njo tudi uspešno borilo več let.

Dežela je razdeljena v kantone in prvi trije, ki so se združili v skupen boj za svobodo so bili Schwyz, Uri in Unterwalden. Pozneje so se jim pridružili še ostali tako, da jih je skupaj 22.

V okvirju švicarske republike živi okrog 2.200.000 Nemcev, 830.000 Francozov, 242.000 Italijanov in 44.000 Romanšev. Ta zadnja jezikovna skupina je bila državno priznana šele 1937. Vse te narodnosti uživajo enakopravnost in vsi štirje jeziki so državno priznani. Švica ni narodnost, ampak je domovina, ki daje enake ugodnosti vsem svojim državljanom. Republiko tvori 22 kantonov, ki se svobodno vladajo, ampak vse pa družijo deželna obramba. Vojaška obveznost, denar, železnice, poštna uprava in deloma justica je pod skupno deželno upravo. V teh nevarnih časih ima tudi Švica pod orožjem četrt milijona vojakov.

Prvega avgusta, 1291 so si prve tri pokrajine prisegle večno medsebojno prijateljstvo in letos 1. avgusta se bo pričelo narodno slavlje neodvisnosti. V kantonu Schwyz bodo prižgali bakle švicarske konfederacije ter jih bodo ponesli v glavno mesto vsakega posameznega kantona. Iz cerkvenih lin se bodo oglašali zvonovi ter v ubranih melodijah naznanjali prebivalcem pomen tega dneva; 22 strelav bo pozdravilo dan neodvisnosti. Na odru bo oživel legendarni junak William Tell in petje bo odmevalo od strmih sten gorskih velikanov. Iz src vseh zvestih rodoljubov bo kipeval v nebo zahvalna molitev ter iskrena prošnja, da bi še v bodoče mogli uživati mir in neodvisnost.

Novembra, 1815 je mirovna konferenca v Parizu jamčila Švici večno nevtralnost in ljudstvo se boji, ako ne bo Hitler spoštoval in upošteval tega jamstva.

VRTI NA STREHAH IN TERASAH

V New Yorku je prostor jako drag zato ni dosti hiš, katere bi krasil vrt, kakor je po drugih, manjših mestih mogoče. Pa tudi New York se ponaša z vrtni, ki so nekaj posebnega vsled svoje visoke lege. Po strehah in terasah nebotičnikov si bogatini pustijo vstvariti, kar drugod raste pri tleh.

V Radio City, katerega si želi ogledati vsak obiskovalec, je na 11. nadstropju precejšen vrt. Zasajen je ne samo z raznimi cveticami in zelenjavo, ampak ga senči tudi nekaj do 30 čevljev visokega drevja. Košata jablana razprostira svoje veje med stenami, ki segajo 65 nadstropij visoko proti nebu. Deklice, skavtke, ki so lani obiskale ta nenavaden vrt, so bile nad vse presenečene, ko jim je vrtnar pokazal sočne koruzne štoke, katere so si smele vtrgati in speči na vrtu. Tako delo na strehi je bilo tudi za skavtke nekaj novega.

Vrtnar Van den Hoak, ki se je od mladega učil tega

poklica še na Nizozemskem, nadzoruje vse cvetlične nasade na Radio City. Za vrt v višavah je pred vsem potrebna konkretna streha. Po njej razvrstijo cveči za odtok. Vrh teh nasujejo štiri palce na debelo sindra in ravno tako visoko zdrobljenega kamena. To je za dobro podlago, na katero nasujejo najfinejše prsti do 16 palcev visoko. Vrtnar Hoak trdi, da je to vsa skrivnost teh vrtov. Pod njegovim nadzorstvom vse bujno raste in med povrtnino se maje "strašilo," ki odganja vsiljive vrabce in druge krilate lakomneže.

Mr. Van den Hoak ima tudi številni roj čebel, ki pridno srkajo ambrozijo po različnih cveticah. Iz teh dnevnih izletov se bogato obložene vračajo v svoje panje ter polnijo satorje v teh višinskih čebelnjakih. Ta nenavaden vrtnar oskrbuje tri akre sveta, ki je razdeljen po strehah in terasah od sedmega do 70. nadstropja. Spodaj se drenja eleganca pete avene, a v zračnih višavah igra zefir svoje prijetne melodije med vrhovi različnega drevja.

NEW YORK, SREDIŠČE MODNEGA SVETA

V New Yorku je izdelovanje oblek tako velika industrija, da napravijo izmed 90 milijonov letne produkcije, nad 78 milijonov oblek samo tukaj. Največji vzrok temu velikanstvu razvoju je pred vsem evropska vojna. Pariz, kamor je ženski svet obračal svoje poželjive oči pri izbiranju najnovejših krojev, je danes mrtvo in nedostopno mesto. Veliki modni saloni so zaprti in modni umetniki so se razšli. Največ jih je prišlo v Ameriko, kjer sodelujejo in tekmujejo z domačimi mojstri.

Američani poznajo moč reklame in zato bo tudi ta obrt reklamirana kakor še nikdar prej. Organizacija pod imenom "New York Dress Institute" je dala takt 78 milijonov znamk. Kot New Yorkska posebnost bo znamka imela vtikan nebotičnik. Vsaka obleka, ki je tukaj izdelana, bo nosila višito tako znamko, ki bo širila slavo in dovršenost te obrti. Vsaka ženska, ki bo nosila tako obleko, bo zopet naprej pomagala oglašati dobro robo. Kapital in unijski delavec, oba pričakujeta koristi od teh uspehov. Izdelovalci in podjetniki te industrije sodelujejo z I. L. G. W. Unijo ter pričakujejo, da bodo uspešno pritegnili vse kupce na New Yorkski trg. Čas je ugoden, ker pot v Pariz je sedaj izključena. Mesto

New York pa ima sedaj najlepšo priliko postati svetovno središče mode v oblačilih, obutvi in vseh drugih pritisklinah, ki pomagajo povečati privlačnost in lepoto ženskega sveta.

ŽENSKA JE PRIPELJALA BOMBNIK V ANGLIJO

Jacqueline Cochran ima toliko letalskih trofej, da v svoji skromnosti niti ne mara govoriti o svojih nenavadnih uspehih. Med zadnje njene uspehe je polet v Anglijo z bombnikom. To je edina pilotka, ki je na ta način prispevala h uspehom Angleških letalcev.

V Angliji je sedaj okrog 50 pilotk, ki pomagajo pri raznih prevozi. V Ameriki je na 2.000 žensk, ki imajo letalsko licenco in z malim vežbanjem bi bile lahko sposobne za razne transporte. Letalka pravi, da ni nikdar preveč pilotov zadaj za bojno črto, kjer pomagajo dovažati in odvažati razno blago. Možnost, da bi se ženske aktivno udeležile bombardiranja, jo navdaja z grozo. Preveč je nežna in rahločutna in obsoja vsako vojno, posebno pa agresivno.

ČUDNA SO POTA USODE

Učiteljica Rosetta Clarkson je v svojih nadaljevalnih študijah nameravala spisati razpravo o angleškem dramatu Henry Porter-ju iz dobe kraljice Elizabete. Ker je tedaj živela več ljudi s tem imenom, se je odločila za enoletni dopust, katerega bi preživela v kraju, kjer je dotični pisatelj živel. Za časa kraljice Elizabete pa so se ljudje zelo zanimali in gojili dišeče rastline (herbs) in naravno je, da jih je tudi Porter sam večkrat omenjal v svojih proizvodih. Na ta način je Miss Clarkson prešla od svojih prvotnih namenov na dišeča zelišča, ki so jo posebno zanimala. Vse knjige je prebrala in si zapisovala razna imena, ki so ji bila povečini do tedaj nepoznana. Potem pa je začela posebno študijo o vsaki teh pozabljenih dišav. Po 10 letih si je ta ženska pridobila sloves kot avtoriteta v tem znanstvu. Doma ima ves vrt posejan z raznimi dišečimi zelišči, katere skrbno presuši na zraku v podstrešju. In kar ne proda, razdeli med svoje številne prijateljice. Prvi vršiček, ki ga je vsadila, je bil rožmarin, ker ga omenja Shakespeare kot

Amerika se pripravlja na civilno obrambo. Načelnikom je bil imenovan od predsednika Roosevelta newyorški župan La Guardia. Zlasti bo poklicano k sodelovanju naše žensko. La Guardia in Mrs. Roosevelt sta odobrila za razne skupine uniforme, kot jih vidite na sliki. Od leve proti desni pred-

stavljajo uniforme: predpasnik za bolničarko, drugi dve za službo pri zračnih napadih, naslednja za delo v kantinah in zadnja je paradna uniforma za bolničarko. Da bi le Mussolini in Hitler ne videla te slike, ker potem bi še bolj silila sem. Menda ja, če bodo pa deželo branile take zauber dečve.

spomin prijateljstva. Pravi pa, da ne raste rad in ga je treba skrbno negovati.

Za rožmarinom je kupila "Sampshire." To je jako drobno in zelo dišeče zelišče, ki raste na angleški obali. Je zelo redko in nedostopno ter uspeva le, če ga zaliva morje. Vendar pa raste tudi na vrtu te vrtnarice, če prav ne živi ob morski obali. To zelišče rabijo v solatah in polivkah. Pred par leti se je preselila in seboj je odpeljala 175 različnih dišečih zelišč. Danes pa se ji je ta nenavadna zbirka pomnožila na 300. Skupno s svojim možem je od časa do časa izdala journal in pozneje je vse svoje bogate skušnje o zeliščih priobčila v knjigi "Magic Gardens."

Vojna je ustavila skoro ves uvoz dišečih zelišč iz Evrope in skrbna gospodinja, če je tako srečna, da ima košček vrta okrog hiše, bo poleg cvetlic in solate, posejala tudi kaj dišečih rastlin, da bo imela za domačo porabo pri hiši.

POZDRAVLJENA, KRALJICA MARGARET!

Slovenska ženska zveze je zelo vesela visoke časti, katera je bila podeljena naši članici Miss Margaret Okolish, ki si je pridobila častno imenovanje, namreč biti kronana za "Kraljico mesta Barberton." Bila je to čudovita odlika za lepo mlado dekle in pa za vso Okoliševu družino kot vse Slovence v Barbertonu. Njena mama je predsednica podružnice št. 6 v Barbertonu in njen ata pa glavni odbornik Ameriški bratske zveze, oziroma JSKJ podporne organizacije. Slavnost kot nam jo na kratko opisuje Mr. Anton Okolish, je morala biti ena najimpozantnejših, kar jih je še bilo v Barbertonu in da so imeli Slovenci pri tej proslavi med ondodnimi organizacijami, za kar naj bo vsem skupaj najvažnejše mesto, je pač zaslug skupnega sodelovanja izrečena najvišja pohvala in čestitke!

Da bi ta časten naslov prinesel mladi Margareti kot njenim sorodnikom mnogo veselja in zadoščenja za skupno delo, je naša najbolj iskrena želja.

Živela, kraljica Margaret in vsi Slovenci in Slovenke v Barbertonu, Ohio!

Na sliki vidimo Miss Margaret Okolish kot "Kraljico mesta Barberton, O." Njeni tovarišici sta Rose in Barbara Folin, hčerki zdravnikar in gospe Folin iz Barbertona. Mrs. Folin je članica podružnice št. 6, kakor tudi Miss Margaret Okolish, ki je obenem tudi članica večalnega krožka podružnice št. 6 SZZ. Naš poklon!

MESTO BARBERTON, O., JE PRAZNOVALO 50-LETNICO

Druga slika na strani 309 nam kaže Margaret Okolish katera je bila proglašena "kraljica" pri proslavi 50-letnice mesta Barbertona. Slavnost se je vršila na prostem v High School Stadium, pri kateri slavnosti je sodelovalo nad 750 igralcev, ki so predstavljali zgodovino mesta Barbertona od njega početka pa do danes. Poleg Margaret je na sliki tudi Miss Geraldine Anger, katera je dobila za Margaret največ glasov, in bila imenovana za Miss Columbia. Ta je bila kandidatinja za kraljico od Women of Moose and Loyal Order of Moose. Poleg teh dveh je postavilo še deset drugih tukajšnjih organizacij svoja dekleta za kandidatkinje za Miss Barberton, oziroma za "kraljico" in ta dekleta so bile potem dvorjanke kraljici.

Slika je bila vzeta v dvorani tukajšnje višje šole Industrial Arts Gymnasium, ko je naznanil rezultat tekme po vsej Ameriki poznani Ben Bernie ter položil venec na glavo Miss Barberton in jo poljubil. Naznanilo je bilo oddano po radio, po national hook up in se je slišalo po vsej Ameriki. Margaret se je zatem tudi po radio zahvalila slovenskim organizacijam v Barbertonu, ker so ji pripomogli k zmagi ter njeni materi, sosedom in prijateljem. Margaret je zatem v High School Stadium predstavil Hon. Dow Harter, zvezni kongresnik 14. volilnega okraja države Ohio, kateri je prišel nalašč za to priliko iz Washingtona. On ji je potem tudi položil na glavo krono, katero je nosila skozi vso slavnost od dne 30. junija do zaključka, 5. julija.

Zgodovina mesta Barbertona se je predstavljala vsak večer v stadionu in ob vsakem nastopu je nastopila tudi kraljica, oziroma Miss Barberton in pozdravila občinstvo v imenu mesta Barberton. Dne 4. julija, na praznik ameriške neodvisnosti, je bila nad tri milje dolga parada, pri kateri je imela Miss Barberton posebno povorko (float). Pri paradi so nastopili tudi Slovenci iz Barbertona. Imeli so svojo godbo in sicer od fare sv. Lovrenca iz Clevelanda.

V paradi so bili Slovenci v narodnih nošah, moški, ženske in otroci. Dva drill team-a in sicer od podružnice št. 6 SZZ in od društva Srce Marije, št. 111 KSKJ. Drill team št. 6 SZZ je dobil najvišje priznanje in št. 111 KSKJ team drugo najvišje priznanje. Drill team od bratske organizacije Eagles, pa tretje najvišje priznanje.

V tekmi med otroci, kateri so okrasili in pripravili svoje vozčke, pa je dobil prvo nagrado tudi Slovenec in sicer osemletni Robert Okolish, brat Margaret Okolish. Slovenci so imeli poleg tega tudi svoje posebne nastope v Stadium in sicer dne 2. in 3. julija popoldne. Ob teh prilikah so nastopili tam pevci mladinskega zbora Slavčki, pevski zbor Javornik in pevski zbor slovenske cerkve sv. Srca Jezusovega. Nastopili so tudi posamezni igralci na instrumente in sicer: Agnes Troha, Julia Knaus, Louis in Jannet Ujic, Anthony Troha, Eugene Grbec in Anthony Gradishar Jr. Slovenci v narodnih nošah, proizvajajoč narodne ples, pri katerih je igral na harmoniko Matt Usnik, kakor tudi oba že prej omenjena drill teama.

Da je slavnost, kar se tiče nas Slovencev, tako uspešno izpadla, se imamo zahvaliti našim organizacijam v Barbertonu. Že pred pričetkom je Ameriško-Slovenski Državljanški Klub sklical skupaj zastopnike vseh naših organizacij, kateri so sklenili, da delujemo skupno in da naj bo pri tem zastopan le naš narod tukaj in nobena organizacija posebej. Na dotični seji se je tudi izvolila kandidatinja za Miss Barberton, oziroma za kraljico in to potom tajne volitve. Pri tej priliki moramo poročati, da so želele biti zastopane nekatere naše bratske organizacije posebej in so se v to že pripravile, kar pa se jim ni dovolilo, ker namen je bil kot že povedano, da je zastopan naš narod kot skupina in ne kot posameznik. Vsled tega tudi niso šle v parado društvene zastave, ampak korakalo se je le pod ameriškim zastavami.

Mi Slovenci smo imeli poseben odbor, izvoljen po prej omenjenih zastopnikih in ti so bili: Vincent Lauter, predsednik; Anton Okolish, tajnik; Louis Arko, blagajnik; Antonija Moze in Jennie Okolish. Od mesta je bil pridelen temu odboru tudi še Slovenec Louis Trenta.

Spodaj podpisani se v imenu vsega odbora zahvaljujem vsem našim organizacijam za sodelovanje pri tej slavnosti, katera je nam Slovincem tukaj zvišala ugled v precejšni meri. Pokazali smo ob tej priliki, da smo dobri in zvesti državljani našega mesta in da smo obenem kot taki polnovredni upoštevanja med drugimi občani mesta Barbertona.

Anton Okolish, tajnik odbora združenih slovenskih organizacij v Barbertonu, O.

ANTON GRDINA:

Slovenska ženska zveza in slike

Dovolite mi, ga. urednica, da izrazim nekaj vrstic v priznanje za sijajno uspešna dela, katera izvršujejo podružnice Slovenske ženske zveze širom Amerike in posebno v Clevelandu, kjer je polje največje.

V mislih imam namreč premične slike, ktere je veselje posnemati vselej, kadar nastopajo krožki v sijajnih in slikovitih uniformah. S tem izvršuje organizacija Slovenske ženske zveze dvojno uspešno delo svojemu narodu: prvič bodri narod k življenju in sicer na način, ki je največjega pomena, to je pri mladini, z mladino. Med tem, ko Zveza privabi mladino v javnost, kjer se vršijo narodne manifestacije; obenem izvršuje še drugo narodno zavest, to je, da se mladina in starši vadijo v skupnosti in sodelovanju pri društvi in organizacijah. Vse to smo imeli v Clevelandu že nešteto krat priliko videti in posneti slike, ki to potrjujejo.

Slovenska ženska zveza je od postanka zavzela pravo smer. Zavzela se je za hišo in dom, za izobrazbo mladine, ki je v nežnem spolu potrebna za zdravo bodočnost. Zadnje čase je pa Zveza pričela izvajati naravnost sijajni napredek v tem, da organizira vežbalne krožke in z istimi sodeluje pri narodu v vseh potrebah.

Pomisliti moramo, da nismo imeli dokler ni zavzela akcije SZZ ničesar v naših društvi, ki bi mogli porabiti za javne nastope v sedanjih modernih časih. Pred mnogimi leti so imeli naši pionirji vsaj par takih društev, da je bilo vsaj nekaj za parado, da niso hodili po cesti kar navadni društveniki. Toda, tista društva so prenehala; od teh imamo samo še Doslužence. Čast njim! Toda, SZZ nas je rešila zadrege in sicer sijajno!

Zadnja leta in sicer z vsakim dnem več in več, prihajajo vežbalni krožki v krasnih uniformah ali opravah in nastopajo povsod, kjer jih narod potrebuje! To je zelo velika pridobitev, ki se ne more popisati samo s par vrsticami. Naša narodna zavest bi že počela pehati, če ne bi imeli SZZ. Ta pa je prišla še o pravem času in bo še igrala veliko vlogo, ako bo tako aktivna kakor smo videli zadnja leta in posebno v Clevelandu se razvija tako sijajno, da mora biti ponosen nanjo slednji rojak.

V kratkem so se vršile kar tri znamenite akcije, ki gredo podružnicam v kredit. Te so: Sijajna razstava ročnih del. Kdor je to videl, ta mora priznati, da so članice SZZ s tem doprinesle veliko kredita narodu in pa tudi narodne zavesti. Zatem so naredile veliko manifestacijo pri takozvanem "Lurdu," kjer so na slovesen način razdelile "simbol Zveze" vsem članicam, ki nastopajo v krožkih. V juniju se je pa zopet vršila sijajna parada, ko so zopet pri eni podružnici nabavile nove oprave in dale blagosloviti svoj prapor in ameriško zastavo.

Vse to sem imel priliko posneti na slike in sicer v barvah, namreč razstavo ročnih del clevelandskih podružnic; potem ves program, ki so ga izvajale pri Lurdu, in zopet slikovita parada,

ki se je vršila 22. junija v Collinwoodu od podružnice št. 41.

Tu omenjam le nekaj slučajev, toda imam še poleg tega druge krasne slike in sicer vse od Zvezinih prireditev. Da se vpelje pri eni podružnici nov krožek je treba mnogo sodelovanja, ko pa gledamo tako velike parade in vse krožke v tako sijajnih opravah, pri tem pa tudi kadetke v dostojnem vedenju in nastopih, moramo pa kar priznati zasluge SZZ, osobito pa agilnim voditeljicam, ker drugače bi vsega tega ne bilo. Vsak rojak se mora veseliti napredka SZZ, posebno pa še v teh dneh, ko domovina plaka radi izgube lastnih pravic do lastne domovine, zato se naj tukaj prosto in svobodno zanimamo za svoj narodni živelj! Dolžni smo, da zaključimo: "Živela Amerika in svoboda, ki jo narodi uživamo pod njeno zastavo!" Pa tudi še lahko dostavimo: "Živela organizacija SZZ! Naj deluje naprej po načrtani poti!"

PODRUŽNICAM V NAZNANJE

Vse te lepe premikajoče slike, o katerih nam piše gospod Anton Grdina so na razpolago podružnicam, brezplačno, samo kar se prosi, da dobite osebo, ki zna varčevati filme, da se ne bi prežgale ali drugače pokvarile. Filme bo imela naša glavna tajnica Mrs. Josephine Erjavec in ako bi jih rade naročile za vašo podružnico, pišite na glavno tajnico, ki vam bo prav gotovo na uslugo in bo z vami sodelovala, da jih dobite v bližnji bodočnosti.

Slike so res lepe in vsa čast in hvala gospodu Grdini za mnogotero pota in naklonjenosti, katero vse posveča v našo korist in zabavo. Vsi vemo, da take stvari potrebujejo dobre aparate za posnemanje slik in vse to nam da Mr. Grdina iz prijaznosti na razpolago brez vsake odškodnine. Hvala vam najlepša. "Bo že Bog plačal," s tem se res dobi gotovo zadoščenje, da se ne dela dobra dela na svetu zastoj.

ODZIV V POMOČ JUGOSLAV RELIEF

V zadnji izdaji je bilo poročano, da je bila podružnica št. 1, v Sheboyganu, Wisconsin, prva, katera se je odzvala ter poslala prvi prispevek na glavni urad za v odpomoč revežem v domovini. Nato so sledile sledeče podružnice:

Št. 13, San Francisco, Cal.	\$ 5.00
Št. 33, New Duluth, Minn.	5.00
Št. 19, Eveleth, Minn.	2.00
Št. 71, Strabane, Pa.	5.00
Št. 35, Aurora, Minn.	3.00

\$20.00

Št. 1, Sheboygan, Wis.\$15.00

Skupaj nabranega\$35.00

Upam, da se boste odzvale tudi ostale podružnice. Pomoč je nujno potrebna. Poročila po časopisih nam jasno opisujejo žalostni položaj našega naroda, ki je v pomanjkanju, trpljenju in v bolezni. To so naši rojaki, ki morajo trpeti, zato Vas prosim v njim imenu, odprite srce in dajte vsaj nekaj, kot izkazilo svoje ljubezni do sorodnikov in do sotrpino.

Takoj na prihodnji seji ukrenite nekaj v ta namen in pošljite, da bo poročano v prihodnji Zarji. Za vsak prispevek se vam zahvaljuje,

JOSEPHINE ERJAVEC,

podpredsednica slovenske sekcije.

ZAPISNIK POL-LETNE SEJE GLAVNEGA ODBORA

Sestanek 17. julija, 1941

Ob pol desetih zjutraj so se na glavnem uradu zbrale sledeče glavne odbornice: Marie Prislant, Josephine Erjavec, Josephine Muster, Mary Tomazin, Mary Otonicar in Mary Lenich. Začele so s skrbnim pregledovanjem poslovnih knjig in računov na glavnem uradu. Ko je bilo s tem končano so se glavne odbornice podale na banko, da so pregledale še bonde in druge Zvezine listine. Nato so se vrnile na glavni urad ter podpisale poslovne knjige in račune, katerih poročilo sledi na tem mestu:

Računi glavne tajnice in glavne blagajničarke

PREGLED DOHODKOV IN STROŠKOV S. Ž. ZVEZE OD 1. JANUARJA DO 30. JUNIJA 1941

Dohodki:	
Mesečni prispevki rednih članic v posmrtninski sklad	\$ 6,590.22
Mesečni prispevki mladinskih članic v posmrtninski sklad	439.40
Pristopnina	3.75
Mesečni prispevki družabnih članic	20.80
Mesečni prispevki "Zarja" članic	56.40
Razno (pobiralne knjižice, prestopni listi, ponovno izdani certifikati, čarterji in poslovne knjige)	56.40
Mesečni prispevki članic v stroškovni sklad	9,885.31
Obresti od bondev	923.17
Obresti od bančnih vlog	346.27

Skupni dohodki\$18,321.72

Stroški:	
Izplačila posmrtnin odraslega oddelka, 55 slučajev	\$ 5,066.00
Izplačila posmrtnin mladinskega oddelka, 1 slučaj	50.00
Za povrnjen asessment članici podr. št. 17	10.20
Uradne plače celotnega glavnega odbora	2,601.00
Potni stroški in dnevnice gl. uradnic	447.29
Direktorju zavarovalniškega oddelka za uvrstitev celoletnega računa in dovoljenje poslovanja	6.00
Social Security davek za leto 1937-38-39 in do 1. oktobra 1940 \$315.42; kazen \$29.63, skupaj....	345.05
Social Security davek od 1. oktobra 1940 do 30. junija 1941	55.78
Unemployment davek za leto 1936-37-38-39 \$374.02 kazen \$29.63, skupaj	411.20
Najemnina za gl. urad in uredništvo	120.00
Uradne tiskovine in oglasi	552.50
Znamke, ekspres, telegrami, telefoni, "manila guides," carbon in tipkalni papir in javni notar	226.46
Zarja, tiskanje: \$3,445.83; poštnina in raznašanje \$555.89, skupaj	4,001.72
Dodatek v upravni sklad Zarje	91.23
Trofeji za kegljaško turnejo, oglasi, programske knjižice in druge nagrade zmagovalkam	165.40
Seštevalni stroj, varnostna shramba in poprave v uradu in drugo	182.16
Bančni stroški pri izmenjavi čekov	19.50
Legalno delo	24.25
Članarina za National Council of Women	15.00
Za pisateljski fond in izredno delo	176.00
Za poravnava računa za droge za kadetke	225.00
Za filme od zvezinih krožkov	20.00

Skupni stroški\$14,811.74

Skupni dohodki od 1. jan. do 30. jun. 1941.....\$ 18,321.72

Skupni stroški od 1. jan. do 30. jun. 1941.....\$ 14,811.74

Preostanek tega pol-leta\$ 3,509.98

Preostanek ob sklepu prejšnjih 6 mesecev\$104,181.26

\$107,691.24

RAZPREDELBA PO SKLADIH

A. Redni posmrtninski sklad:	
Mesečnina in obresti	\$ 7,859.66
Stroški	5,066.00
Preostanek	\$2,793.66
Mladinski posmrtninski sklad:	
Mesečnina	\$ 439.40
Stroški	50.00
Preostanek	\$ 389.40
B. Stroškovni sklad:	
Dohodki	\$10,022.66
Stroški	9,695.74
Preostanek	\$ 326.92

Čisti preostanek v vseh skladih od 1. januarja do 30. junija 1941\$3,509.98

Redni posmrtn. sklad 31. dec. 1940.....\$80,775.82

Preostanek od 1. jan. do 30. jun. 1941 2,793.66

Redni posmrtninski sklad 30. junija 1941.....\$ 83,569.48

Mlad. posmrtn. sklad 31. dec. 1940\$ 715.37

Preostanek od 1. jan. do 30. jun. 1941 389.40

Mlad. posmrtninski sklad 30. junija 1941 1,104.77

Stroškovni sklad 31. dec. 1940\$22,690.07

Preostanek od 1. jan. do 30. jun. 1941 326.92

Stroškovni sklad 30. junija 1941 23,016.99

V TREH SKLADIH 30. JUNIJA 1941\$107,691.24

KAKO JE NALOŽEN ZVEZIN DENAR

Naloženo na hranilnih vlogah:	
Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wisconsin, No. 26268—2%	\$ 3,765.93
The North American Bank Co., Cleveland, Ohio, No. 40—1½%	236.20
St. Clair Savings and Loan Co., Cleveland, Ohio, No. 9535—3%	5,026.82
Reliance Federal Savings and Loan Ass'n. of Chicago, Ill., No. 250—3%	5,000.00
St. Paul Federal Savings and Loan Ass'n. of Chicago, Ill., No. F443—4%	3,000.00
First Federal Savings and Loan Ass'n. of Wisconsin, No. S-4110—3%	4,224.53
Fourth Federal Savings and Loan Ass'n. of New York, No. 6220—3%	4,153.90
The North American Mortgage Loan Co., Cleveland, Ohio, Cert. No. 3380	700.69
Kaspar American State Bank, Chicago, Ill., Cert. Nos. 515-5271	811.31
The Joliet National Bank, Joliet, Illinois, Cert. No. 4988	371.06
One share of stock in North American Bank Co., Cleveland, Ohio	20.00
	\$ 27,310.44

Investirano v bondih:	
City of New York 4¼% Bond, due April 15, 1972	\$ 1,000.00
Philadelphia, Pa. 4¼% Bond, due October 16, 1976, option 1946	1,000.00
Two State of North Carolina (Highway) 4½% Bonds, due January 1, 1947	2,000.00
Three North Dakota (Real Estate Series) 5% Bonds, due January 1, 1959	3,000.00
Twenty-seven U. S. Savings Bonds	21,010.00
Four U. S. Treasury 4% Bonds, due 1954-44	4,000.00
Two U. S. Treasury 4¼% Bonds, due 1952-47 (\$500.00)	1,000.00
Three U. S. Treasury 3¾% Bonds, due 1956-46	3,000.00
Two U. S. Treasury 3¼% Bonds, due 1944-46 ..	2,000.00
Six U. S. Treasury 2¾% Bonds, due 1960-55 ..	6,000.00
One U. S. Treasury 3¼% Bond, due 1951-55 ..	1,000.00
Three U. S. Treasury 3% Bonds, due 1951-55	3,000.00

Ten U. S. Treasury 2½% Bonds, due 1960-65 ..	10,000.00
Two Federal Farm Mortgage Corp. Bonds 3½% due 1964-44	2,000.00
Five Federal Farm Mortgage Corp. Bonds 3%, due 1944-49	5,000.00
Deposited as security with the Insurance Department, State of Illinois, Springfield, Ill.: U. S. Treasury 4¼% Bond, due 1952-47, Reg. Bond No. D00006784	5,000.00
U. S. Treasury 2½% Bond, due 1960-55, Reg. Bond No. 6969K	5,000.00
	<u>\$ 75,010.00</u>

Naloženo na čekovnem računu: First National Bank, Joliet, Illinois	5,370.80
	<u>\$107,691.24</u>

Predloženo na seji gl. odbora 17. julija 1941.
MARIE PRISLAND, gl. preds.
JOSEPHINE ERJAVEC, gl. tajnica
JOSEPHINE MUSTER, gl. blagajn.

Knjige in računi gl. tajnice in gl. blagajničarke pregledane in najdene v popolnem redu.
MARY TOMAZIN
MARY OTONICAR
MARY LENICH

Nadzornice.

Joliet, Illinois, July 17, 1941.

Subscribed and sworn to before me a Notary Public, for the County of Will and State of Illinois this 17th day of July, 1941.

ANTON NEMANICH, Notary Public.

(SEAL - PEČAT)

S tem je bilo končano delo z računi glavne tajnice in glavne blagajničarke. Glavna predsednica nato otvori redno zborovanje z molitvijo. Prebran je zapisnik zadnje seje. Prva točka dnevnega reda je, poročila glavnih odbornic. Glavna predsednica prebere naslednje poročilo:

Poročilo gl. predsednice

Pozdravljene sestre gl. odbornice, ki ste dospele k letnemu zvezinemu zborovanju.

Prva točka mojega poročila bo, davek na socialno, nezaposelno in pokojninsko zavarovalnino.

Na seji meseca januarja letos sem vam razložila sitnosti, ki smo jih imele s federalnim uradom glede tega davka. Glavna tajnica, sedanja in prejšnja, kakor tudi jaz, smo skušale od tozadevnih oblasti poizvedeti, če je Zveza obvezana plačevati ta davek, pa nismo nikjer dobile kakega definitivnega odgovora. Kar naenkrat so nam pa poslali račun za davek za vsa leta, ter Zvezo še posebej obdavčili, ker davek ni bil plačan pravočasno. Branili smo se plačati kazni, ki je bila po naših mislih, krivično naložena.

Domov grede od naše zadnje seje, sem se ustavila v glavnem federalnem uradu v Chicagu, da osebno uredim to kočljivo zadevo.

Skozi vrsto uradnikov, izmed katerih je vsak hotel vedeti svoje, sem končno na mojo zahtevo prišla do šefa socialne zavarovalnine. Njemu sem pojasnila krivico, ki je bila Zvezi naprtena s tem, da so ji naložili kazni za netočno plačilo davka in to v kljub dejstvu, da je bila krivda glede tega na uradnikih samih. Trdila sem tudi, da ni pravično, da bi Zveza plačevala davek na nezaposelno zavarovalnino. Šef je bil jako vljuden ter se izjavil, da iz mojega poročila razvidi, da krivda ni bila na naši strani, če davek ni bil pravočasno plačan, pač pa na

uradnikih v tistih distriktih, v katerih smo se zglasile. Povedal pa je, da obstoji postava, da morajo federalni uradniki od vsakega, ki točno davka ne plača, kolektirati kazni za vsak zamujen dan, ker če bi ne bilo te določbe, bi nihče pravočasno davka ne plačal; tako tudi Zveza ne more biti oproščena. Tej logiki seveda nisem mogla povsem ugovarjati, apelirala pa sem, naj se Zvezi kazni vsaj zniža, saj ni bila naša krivda, če davek ni bil plačan. Načelnik je obljubil posredovati. Končno sem, po dolgem čakanju, bila obveščena, da bo Zvezi kazni znižana skoro za \$100.00. Njihova prvotna zahteva je bila v vsoti \$159.46, znižan račun pa samo \$66.81, in to za vse tri davke in za vsa zamujena leta. To vsoto je potem Zveza plačala. Dosegla sem tudi, da Zvezi ne bo treba plačevati davka na nezaposelno zavarovalnino, kar s popustom pri kazni vred pomeni za leto 1940 približno \$250.00 prihranka in za vsako leto naprej okrog \$140.00. — Razume se, da sem bila s svojim obiskom popolnoma zadovoljna.

Druga važna točka mojega poročila je — prihodnja konvencija.

Spominjale se boste, da je bil na zadnji konvenciji stavljen predlog, da bi se naj prihodnja konvencija vršila čez štiri leta in ne čez tri. Ker zavarovalninska postava, ki nadzoruje organizacije kot je naša Zveza, določuje, da se morajo konvencije vršiti vsaka tri leta, ni bilo mogoče drugega napraviti kot sprejeti točko v pravila, da se prihodnja konvencija vrši čez tri leta. Obljubila pa sem delegaciji, da bom od zavarovalninskega komisarja poizvedela, če res ni izhoda v tem oziru. Z glavno tajnico sva meseca maja šli v Springfield do komisarja ter mu razložile našo željo. Trdili sva, če je za velike bratske organizacije prav, da imajo svoje konvencije vsaka štiri leta, bo to tudi za našo Zvezo zadostovalo. Prihranki organizaciji bodo precejšnji, če bi bile konvencije vsaka štiri leta, namesto vsake tri. Po dolgi medsebojni razpravi je komisar končno določil, ker Zveza ni inkorporirana striktno za pogrebno zavarovalnino, pač pa vrši tudi lep kulturni program, ima lahko konvencije vsaka štiri leta, a gl. odbor se bo pa, v skladu postave, moral voliti samo za tri leta. Torej na konvenciji se bo glavni odbor izvolil za tri leta, nakar ga bo članstvo ob koncu tega termina potrdilo še za eno leto naprej. To se sicer malo sitno sliši, prepričana pa sem, da se bo tudi to končno dalo urediti tako, da se bo gl. odbor lahko izvolil za štiri letni termin. Ako ste ve in ostale gl. odbornice mnenja, da bi se prihodnja konvencija odložila za eno leto, kar je itak bila želja delegacije zadnje konvencije, se to lahko stori potem splošnega glasovanja koncem tega leta, če članstvo tako odobri.

O kampanji je bilo že uradno poročano, vseeno se želim še enkrat zahvaliti vsem, ki so v kampanji načelovali in onim, ki so bile aktivne v pridobivanju novih članic. Zveza je ponosna, ker je za svojo petnajstletnico dobila toliko novih članic.

Ker se naše kampanje navadno pričnajo

z novim letom in ker do takrat ne bomo imele več skupnega sestanka, priporočam, da se na tem zborovanju določi načelnice prihodnji kampanji.

Zvezin dan postaja vedno bolj popularen. Prvi Zvezin dan so priredile podružnice v državi Ohio in sicer pred petimi leti. Lansko leto je prvič imel svoj Zvezin dan osrednji zapad, letos se je pa pridružila še država Minnesota z vsemi podružnicami. Ker je to njihov prvi Zvezin dan, je pripravljali odbor želel imeti kako zunanjo gl. odborico. Ker gl. tajnica in jaz radi bližajoče se seje gl. odbora ni sva mogli na potovanje, sem obvestila urednico Zarje, sestro Albino Novak, da je v našem imenu posetila prvi Zvezin dan v Minnesoti.

Kakor slišim, se tudi podružnice v državi Colorado zanimajo za Zvezin dan. Upam, da bodo to imenitno idejo že letos uresničile. Nič ni bolj koristnega za organizacijo kot takile skupni sestanki naših podružnic in članic. Hvala sem vsem, ki se trudijo in propagirajo Zvezine dneve, ki so v največjo reklamo organizaciji in ki visoko dvignejo zavest našega članstva.

Sezona kegljaškega športa je za nami. Vsako leto je napredek lepši in vsako leto tekmuje več skupin. Gojitev športa je važna točka v zvezinem programu, zato naj velja naša najlepša zahvala sestri Albini Novak, direktorici športa, kakor tudi vsem odbornicam in sotrudičam v tistih divizijah, kjer ta šport gojijo. Naša zahvala in priznanje pa tudi lojalnim kegljavkam in onim podružnicam, ki so bile gostiteljice kegljaških tekem.

Ker je to letno zborovanje gl. odbora Zveze in ker ima direktorica športa v tem času najvažnejše poročilo svojega urada, zato sem povabila na zborovanje sestro Albino Novak, ki je predsednica odbora za Mladino in Razvedrilo, da poda svoje poročilo. Kot urednica Kuharske knjige, katero bo Zveza izdala v spomin svoje petnajstletnice, nam bo sestra Novak gotovo predložila svoje ideje in načrte nanašajoče se na novo knjigo.

Glede pomoči naši tako hudo prizadeti stari domovini, je bilo že v Zarji poročano. Na tem zborovanju bomo določile v koliki meri naj Zveza prispeva v sklad za Jugoslovanski Relif.

Na roki imam pismo in prošnjo od "United Service Organization for National Defense," ki prosijo za pomoč. Ta organizacija obstoja iz šestih humanitarnih organizacij, namreč: The Young Men's Christian Association, The National Catholic Community Service, The Salvation Army, The Young Women's Christian Association, The Jewish Welfare Board, The National Travelers Aid Association.

Na povabilo narodnega odbora gori omenjene organizacije, sem se udeležila sestanka zastopnikov, ki se je vršil v Milwaukee. Namen te nove organizacije je, zgraditi posebne centre v bližini vojaških postojank za shajališče vojakov, kjer bi se jim nudilo dobro, zdravo in res pošteno zabavo in razvedrilo, ki ga tako zelo pogrešajo v osamljenih krajih. Košček doma želi ta organizacija prinesiti našim mladim vo-

jakom ter jim vsaj delno nadomestiti ono, kar so morali ostaviti, ko jih je klicala vojaška dolžnost.

Ta program je pozdravil in z zadovoljstvom odobril predsednik Roosevelt, kakor vsi višji uradniki armade in mornarice. Da bo mogoče program uresničiti, se pobirajo prostovoljni prispevki. Nabirati želijo vsoto 10 milijonov dolarjev.

To je bil tisti apel, omenjen v Zarji, ki sem ga prejela meseca aprila iz Washingtona od Mr. Paul McNutt-a, ki bo nekak nadzornik nad vso akcijo in ki bo skrbel, da bo nabrani denar res šel v prave svrhe. Ker je to prvič, da se je direktno iz Washingtona na Zvezo apeliralo, se bomo pač morale odzvati. Prav je, da to tudi storimo! Saj je naša patriotična dolžnost žrtvovati nekaj za deželo, ki nam je postala druga domovina, ki nam nudi vse, kar se v današnjih časih še lahko imenuje udobno in svobodno.

MARIE PRISLAND, predsednica.

Poročilo glavne predsednice sprejeto.

(Nadaljevanje zapisnika v prihodnji izdaji)

MED NAŠIMI V MINNESOTI

Prvi Zvezin dan v državi Minnesoti, pod pokroviteljstvom skupnih podružnic v tej državi, vršeč se v nedeljo, 13. julija, 1941 na Eveleth, Minn., je sijajno uspel. V pripravljalnem odboru so imele glavno ulogo agilne podružnice št. 19, ki je v Minnesoti najstarejša podružnica in naj le na kratko omenim za to pot, da so svoje delo izvršile izvrstno!

Ker je bil to prvi velik dan skupnih podružnic v tej državi, so želele, da bi imele v svoji sredi tudi zunanje glavne odborice in bile smo povabljene glavna predsednica, glavna tajnica in moja malenkost. Na žalost prvih dveh sta morali prositi, da se ju oprostijo od osebnega obiska in to radi prezaoptenosti ravno tisti teden, ko se je imela vršiti glavna seja na glavnem uradu in je visoka čast doletela le mene, namreč imeti priložnost posetiti pomenljivo slavnost Zvezinega dneva.

Samo na kratko poročam sedaj, da je bilo imenitno v vseh ozirih. Poset zunanjih podružnic, namreč izven mesta Eveleth, je bil presenetljiv in domače članice kot občinstvo so prišli v zelo lepem številu. Podrobnejše o tem obisku poročam ob prvi priliki. Sedaj naj veljajo samo kratke besede zahvale in pa častnega priznanja vsem, ki so se trudile za ta dan ter vsem posetnikom, ki so s svojo prijazno pričujočnostjo povzdignili našo Zvezo do najlepšega cilja. Čast vam vsem skupaj!

Taki skupni prazniki so res velikega pomena za podružnico kot Zvezo in za prihodnje leto je že obljubila št. 23 v Ely, Minn., da želi biti gostiteljica minnesotskim podružnicam.

V enem dnevnem bivanju med prijaznimi članicami in prijatelji v Minnesoti sem videla zelo mnogo ter srečala veliko članic, do katerih bom ohranila najlepši spomin, ker zdaj se poznamo osebno in to mi bo vselej v veliko veselje. Vas vse skupaj iskreno pozdravljam.

Albina Novak.

LJUDJE

Zakaj ste mi ubili dušo,
zakaj ste zastrupili mi srce?
Zakaj ste upe moje vse podirali,
zakaj ste cilje moje vse prekrizali?
Da zdaj porušeno je vse ...
Gorje, gorje!
Prej krasno bogastvo,—je zdaj v razvalini,
prelepi vzori — zdaj poblateni spomini,
mesto rož in petja—kसानje, bol, solze.
Zakaj ste mi ubili vse?
Ljudje, ljudje!

Št. 2, Chicago, Ill.—Vljudo ste vabljene vse naše članice na prihodnjo sejo dne 7. avgusta, da slišite poročilo o izidu Zveznega dne, kakor tudi o splošnem poslovanju podružnice. V poletnem času se je res težko udeleževati mesečnih sej, toda kadar imamo važne zadeve, bi pa morale priti vse na plan.

Torej na svidenje 7. avgusta, 1941!

Lillian Kozek, tajnica.

Dodatek k zahvali št. 6

V zahvali, ki je bila priobčena v tem listu zadnji mesec, so bila izpuščena sledeča imena:

Mr. in Mrs. Kraus, Mrs. Mary Grbec, Mr. Joseph Grbec, Mr. in Mrs. Josip Šega, Mr. in Mrs. John Petrič, Mr. in Mrs. Charles Strukel, Mr. T. Polk, Mr. in Mrs. Frank Petkovšek, Mrs. She-mrov, Mr. in Mrs. Ozbolt, Mrs. J. Stopar.

Pri tolikih imenih kot jih je bilo na listini, je bilo kaj lahko izpuščati imena, zato lepo prosiva vse gori navedene, da nam oprostijo, ker pomota se je pripetila nevedoma. Priširna hvala vsem skupaj!

Mr. in Mrs. John Grbec,

RFD No. 1, Box 87, Doylestown, O.

Št. 9, Detroit, Mich.—Članice ste vabljene, da se udeležite seje 10. avgusta v navadnih prostorih. Prosim vas, da bi bile nekatere bolj točne s plačevanjem mesečnine, da bo lažje za tajnico, ko pride čas za odposlati na glavni urad in to mora biti točno vsak mesec.

Preminula je sestra Koci in to kar nanaglomala. Naj počiva v miru. Preostalim naše globoko sožalje. Žal mi je, da nisem bila doma, ko smo imele smrtni slučaj pri podružnici. Naha-jala sem se pri sorodnikih in prijateljih v Gilbert, Minn. za deset dni in to po 13 letih, odkar sem jih zapustila.

Ob tej priliki se želim iskreno zahvaliti vsem gostoljubnim znancem in sorodnikom v Minnesoti. Naše srečanje po dolgi letih odsotnosti je bilo zelo prisrčno in sem prav zadovoljna, da smo se videli zopet enkrat. Prav lepa hvala vsem skupaj za postrežljivost!

Naša podpredsednica Mary Intihar je še vedno pri rahlem zdravju. Bolijo jo noge, ki ji otežajo, da se težko obuje čevlje. Vsem, katere ste pri slabem zdravju, želim hitrega okrevanja, ker človek je le srečen, če je zdrav, akoravno drugega nima na svetu.

Na svidenje na seji, ker imamo važne stvari za razmotrati in bo treba nekaj ukreniti v prid ročne blagajne, ki se skrči ob smrtnih slučajih. Pozdravljene vse sestre SZZ!

Angela Stupar, predsednica.

P. S. Veš Nežika, nekaj sem slišala, da boš šla tudi ti na Eveleth, Minn. Firbec me je tako motil, da bi bila kar najrajši tudi jaz tam ostala, da vidim Markota, če je res tako postaven. Pa saj veš, da ni vselej tako kot bi človek rad in zato ti kar naprej priporočam, da pridj rajši k nam v Detroit na ukance. Tukaj boš imela mnogo lepih uric.

A. S.

REV. MILAN SLAJE SE ISKRENO ZAHVALJUJE

V zadnji izdaji smo poročali, da bo slavil svoj srebrni jubilej odkar je postal mašnik naš splošno priljubljeni duhovni svetovalec Rev. Milan Slaje. Slovesnost se je praznovala v Lorainu, Ohio, v nedeljo 13. julija, 1941. Bil je krasen dan kot slovesnost pomenljiva ter program točno izpeljan. Iz Clevelanda se je tja podalo več kot 50 oseb, da so tako osebno prisostvovali srebrnemu jubileju. Rev. Milan Slaje je bil globoko ginjen nad mnogimi prisrčnimi izrazi čestitk in voščil k zadovoljni bodočnosti in je prosil uredništvo, da v njegovem imenu izrečemo najiskrenejšo zahvalo vsem članicam za vso izkazano ljubeznivost in velikodušnost. K tej zahvali bi urednica rada dodala prošnjo, da se ji oprostijo, ker je morala ravno tisto nedeljo oditi v Minnesoto na proslavo Zveznega dne in se ni mogla osebno udeležiti jubilejne slavnosti. Toda v duhu smo bili skupaj ves dan, saj je resnica, da smo v tem delu tako ozko združeni, da nismo nikdar ločeni, čeravno ni mogoče biti osebno prisotni.

Častno priznanje vsem, ki ste delovali v odboru kot tudi vsem, ki ste na en ali drugi način izkazali visoko spoštovanje do našega dušnega pastirja. Živel, č. g. Milan Slaje še na mnogo let!

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—

V nedeljo, 13. julija se nas je podalo lepo število članic v Lorain, Ohio, kjer je praznoval svoj srebrni jubilej naš spoštovani duhovni svetovalec, Rev. Milan Slaje. Peljale smo se tja v avtobusu ter prišle ravno prav za banket, pri katerem je bilo navzočih veliko število dostojanstvenikov in odličnih oseb, ki so vsi iskreno čestitali slavljencu in mu želeli, da bi še mnogo let deloval med nami.

Tudi clevelandske podružnice Slovenske ženske zveze so imele zastopnice navzoče, ki so se mu zahvalile za njegovo delovanje pri Slovenski ženski zvezi s željo, da bi nadaljeval še mnogo let. Podan je bil lep program in tako smo imeli prav lep večer med prijatelji Lorainčani. Najlepša hvala kuharicam in natakarcam, ki so nam izvrstno postregle. Bili smo vsi zadovoljni in se bomo zopet odzvali, kadar bomo povabljeni.

Pri družini Fabec na Rudyard so se oglasile vile rojenice in pustile prav zalo deklico, katere so vsi veselili. Upamo, da bo čez štiri leta naša članica, kot je njena sestra. Srečni družini izrekamo najlepše čestitke!

Na težko operacijo se je podala Mary Kobal. Vse ji želimo, da bi isto srečno prestala in se kmalu vrnila k svojim dragim. Bolni sta tudi Mary Nahtigal in Mary Homar. Bog daj vsem prav kmalu ljubega zdravja. Zopet imam žalostno novico za poročati. Preminula je sestra Josephine Mustar, ki je bolehalo več let in je končno rešena vsega trpljenja. Prizadej družini izrekamo globoko sožalje. Pokojni pa večni mir in pokoj.

Priporočam članicam, da sežete po tiketih, katere se prodajajo za sklad v

odpomoč našim dragim v stari domovini. Vsak naj pomaga po svoji moči, ker je za plemenito stvar.

Pozdravljene,

Frances Sušel, tajnica.

VELIKA RAZSTAVA ROČNIH DEL

V poročilih po listih, kot ustmeno, se kaj rado bere in sliši izrek: v skupnosti je moč in v slogi je uspeh! To so res kratke besede, toda v teh besedah je mnogo povedano, kar je čista resnica, ker nam tudi skušnje izpričujejo, da kadar se skupina zavzame za eno stvar in ako ima dotična skupina srečo, da si izbere pripravljani odbor, ki se zaveda svojih dolžnosti, potem je prav gotovo uspeh!

Tako je bilo pri veliki razstavi ročnih del pod pokroviteljstvom skupnih clevelandskih podružnic, ki je trajala tri dni, namreč 16., 17. in 18. majnika v Slovenskem domu na Holmes Ave. v Cleveland (Collinwood), Ohio.

V tem domu sta dve veliki dvorani, ki sta bili spremenjeni v velik razstavni prostor s stojnicami (štanti), katerih je bilo 11 po številu in še posebej prostor za razstavo umetnih cvetic in mojsterca v tej stroki je bila na razstavi sestra Paulin, članica podružnice št. 18. Dalje je bil prostor tudi odmerjen za razstavo najnovejših kuhinjskih oprem, oziroma peč, električne ledence in pralni stroji (ti pralni stroji so pokazali, da se ne bo treba odslej še vode dotakniti pri pranju, ker stroj opravi prav vse delo električno). Na mestu je bila tudi izvedenka v kuhanju, ki je kazala, kako se napravijo najboljše jedila brez vsakega truda, ako se rabi nove vrste peč. Vse to nam je preskrbela prijazna tvrdka Norwood Appliance, katere lastnika sta Mr. John Sušnik in Mr. Jerry Bohinc.

Na razstavi smo imele tudi veliko izložbo vsakovrstnih zgodovinskih predmetov kot zlatino staro 50 in več let, kakor tudi ročno izdelane stvari iz lesa in vsakovrstne zanimive slike, kot na primer krasno voščilo ročno pisano z najlepšimi motivi in to na ovčji koži, katero je prejela iz stare domovine gospa Janc od svojih sorodnikov, ki so se lastnoročno podpisali na tej koži. To bo spomin, ki bo trajal na leta in leta in je res nekaj, kar se vidi zelo poredkoma.

V izložbeni omari je pa imela sestra Jennie Yelitz od št. 18, izbilo srebrnih žlic iz vseh krajev sveta. Te žlice ona zbira že 20 let in nekatere so zelo dragocene. To niso kar navadne žlice, temveč so iz pravega srebra in na njih so engravirani napisi, od kje je prišla kakor tudi slike gotovih odličnih oseb kakor tudi vsakovrstni motivi.

Tajnica št. 50, oziroma namestnica glavnim nadzornicam gospa Josephine Seelye je pa pokazala zbirko kuvert s žigom (stamp) iz vseh krajev sveta, na katerih so tudi zgodovinske znamke, ki so velike vrednosti še posebno za tiste, ki zbirajo znamke in teh je zadnja leta precej med nami.

To so le nekatere stvari, katere smo imele poleg ročnih del. Sedaj bom pa

Tukaj vidite ameriško zastavo, katero je izdelala dvanajstletna članica mladinskega oddelka podružnice št. 15 v Newburgu, Miss Anna Novak, katere mama Mrs. Mary Novak je tudi članica št. 15.

Prva točka ob otvoritvi razstave ročnih del je bila predstavitev te lepe zastave in ker zna ta deklica tudi krasno peti, je ob otvoritvi, ko se je dvigalo zastavo na prostor v sredini odra, lepo pela ameriško himno. Bil je ginljiv prizor kakor tudi patriotičnega pomena in obenem tudi v soglasju z razstavo ročnih del. Zastava je pletena iz volne ter umetno skupaj sestavljena. Delo je bilo pod nadzorstvom častitih sester, ki podučujejo v katoliški šoli svetega Lovrenca in zato tudi izgotovljena popolno v vseh ozirih. — Sestra Mary Novak, namreč mati mlade deklice, je želela pokloniti zastavo vaši urednici za spomin in vaša urednica je pa priporočala, da se jo pošlje v Washington, D. C., oziroma predsedniku Franklin D. Rooseveltu za muzej v katerem ima mnogoštevilne krasne spominke od skupin kot posameznikov. To se bo te dni izvršilo in s zastavo tudi poslalo to sliko, da bo slika umetnice kot podrobnosti o zastavi bilo v časten rekord naši organizaciji v prestolici Združenih držav. Torej poslana bo tja kot spomin od prve velike razstave ročnih del organizacije Slovenske ženske zveze v Ameriki, katero je izdelala mlada članica Miss Anna Novak pod nadzorstvom č. šolskih sester fare sv. Lovrenca v Cleveland (Newburgh), Ohio.

Ob tem času čestitamo mladi umetnici kakor tudi č. sestram in vsem, ki so sodelovali pri tem krasnem delu. Vsak posetnik razstave, in teh je bilo več tisoč oseb, je obstal pred to krasno zastavo ter občudoval lepo delo mladih rok! Od takih deklic se lahko pričakuje prav uspešno bodočnost in to ji vse iz srca želimo.

vsaj na kratko povedala o nekaterih lepih stvareh, ki so se videle po stojnicah. Prav za prav je bila vsaka stvar kar najlepša in najrajši bi opisala vsak komad posebej, toda to bi vzelo celo knjigo, ker komadov je bilo vseh skupaj nad tri tisoč, in to eden lepši od drugega.

Začela bom torej pri podružnici št. 10. Ko je obiskovalec razstave stopil pred to stojnico, je kar stal kot očaran, ko je pogledal na okvir stojnice, ki je bil napravljen iz samih prevlek za blazine (pillow cases) in pa rjuh za pod odejo (sheets), kar je bilo vse tako narejeno, da se je rjuha in prevleke ujemale v vzorcih in barvah. Bilo je več kot 50 parov prevlek in vsak vzorec krasen kot, da bi rožice cvetele. Potem se je pa pogledalo v notranjost stojnice in tam so pa viseli krasni kvačkani prti, posteljna pregrinjala in odeje našite, kvačkane kakor tudi par pletenih.

Kar se je vsak moral dotakniti, so pa bili majhni jopiči, nogavice in pa čepice kot za dolike in delo na njih prav natančno. Na drugi strani so pa visela volnena pregrinjala (afgans) v najlepših barvah in vzorcih. Majhnih prtičkov in pa pregrinjaj (scarfs) je pa bilo videti v vseh velikosti in iz sukanca, ki je bil tenak kot las kakor tudi iz najdebelejše vrste, kar se dobi na trgu. V ozadju stopnice so pa vi-

sele krasno kvačkane zavese, ki so zgledale kot, da so izdelane na stroju in ne ročno.

Potem pa slike, kot zadnja večerja in pa vsakovrstni motivi, vse ročno izdelano, namreč kvačkane in pa predpasniki, na katerih so bile vsite krasne čipke in pa zopet druge stvari, kot jopiči in pa kvačkane košarice in posodice kot za zobotrebce in za sol, poper in druge dišave. To je bilo vse tako napravljen, da se natakne na vrh steklenih posodic ali pa tudi tako poštirkano, da je zgledalo kot da je iz blaga. Potem so bili prtički za grendence in v kotu so visele tudi zajemalke iz kovine, katere je prinesla iz domovine ena izmed članic. Zopet na mizici so pa bile blazine tudi v raznovrstnih vzorcih in ročnih del.

Kar je pa še posebno vabilo posetnike do te stojnice, je pa bila prav gotovo Mrs. Frances Salmič, ki je doma iz Žirov na Notranjskem in je kazala, kako se klekajo čipke. Bila je oblečena v narodni noši in prav vsak je obstal pred njo, da vidi krasno delo. Torej št. 10 je res imela mnogo lepih stvari, toda moram kar naprej, da omenim na kratko še o drugih stojnicah. Pri št. 10 so bile marljive Mrs. Tomšič, Klun, Sušel, Urbas, Koželj in Sedej.

Nasproti št. 10 je pa bila stojnica od št. 14. Tukaj se je pa videla zopet

druge stvari. Kar je vsak najprvo zagledal je bila krasna posteljna odeja (history quilt), katero so napravile članice šivalnega kluba pod vodstvom Mrs. Ane Slopko, ki je ena najbolj izurjenih šivilj, kar se tiče na odejah. Mrs. Slopko je imela tudi odejo na okvirju ter pokazala posetnikom, kako se šiva odeje. Bilo je zelo zanimivo za mnoge. Mrs. Slopko je imela na razstavi odejo, v kateri je nad 7.000 komadov, to so koščki, ki merijo na ogle po eno inčo. Odeja izgleda, kot da bi bila skupaj zložena iz samih barvnih kamenčkov. Mrs. Slopko šiva odeje že dolgo, dolgo let in pri tem se je naučil šivati tudi njen sinček, ki je sedaj že fant in videli smo tudi odejo, katero je on izdelal kot desetletni fantek.

V stojnici št. 14 so bili krasni predmeti prineseni skupaj od članic, ki imajo najbogatejše zaloge ročnih del. Videli smo krasne stvari, ki so last Mrs. Plevnik, Mrs. Vesel, Mrs. Trškan in drugih. Tukaj smo videli majhne rokavičice, katere se pletejo s zobotrebci. Videli smo tudi krasne punčke (doll-pot holders), oblečene v narodni noši (v dečvah) in te so bile naprodaj posetnikom in trgovina za nje je bila prav dobra. Videle smo tudi abtah, ki je star nad sto let in skoraj nepokvarjen. Rada bi omenila še o dru-

gih stvarih, katerih je bilo toliko, pa moram naprej. Najbolj pridne so bile Mrs. Rupert, Medved, Slopko, Klein, Ulle, Gerčman in Globokar.

Tik poleg št. 14 je imela svojo stojnico podružnica št. 15. In tukaj je bil vsak zopet prevzet od začudenja nad krasnimi stvarmi. Najprvo se je skoraj vsak ozrl na posteljne odeje, katerih je bilo najmanj 20 in na vsaki odeji so bili motivi ter vsakovrstne cvetlice, košarice in pa raznovrstni vzorci. Potem brisače, bilo jih je več kot 50 in vsaka drugačna od druge. Potem zopet blazine in pa preproge, katere bi nihče ne sodil, da so domačega dela, ker je bilo delo tako natančno izvršeno. Videli smo tudi odejo iz svile, na vsaki strani drugačna barva in vsaka najmanjša zanjka je bila ročno izdelana.

Prtičkov pa nič koliko in nekatere čipke so bile kar naravnost krasota za občudovati. Kot mi je povedala tajnica Mrs. Mary Hrovat, da je veljava v stojnici presegala svoto \$2,000 in to smo tudi verjeli. Pri tej stojnici so bile najbolj marljive Mrs. Lindich, Zupančič, Hrovat, Glavič, Kovač, Skufca in Arko.

Nato se je posetnik znašel pred stojnico od št. 18, kjer so bile zopet vse najlepše stvari in to tudi vseh vrst od najmanjšega prtička, oziroma pregrinjala za majhen voziček za daljke do najkrasnejše odeje in prta. Pri tej podružnici je agilna predsednica Jennie Yelitz poskrbela, da je bilo na razstavi vse polno lepih stvari. Tajnica Mrs. Josephine Praust je pa vsakemu obiskovalcu tolmačila o lepih stvarih. Prav pridni sta bili tudi Mrs. Fortuna in Malovašič. Tukaj smo videli krasne slike, vse na rokah šivane in še podoba Marije in pa druge lepe slike. Mrs. Fortuna je tudi kazala kleknanje.

Nasproti je imela stojnico podružnica št. 21 in tukaj je bilo zopet videti nekaj, kar se ni videlo drugje. Bila je odeja, ki je dobila od vsakega posetnika pohvalo, katero je napravila Mrs. Cecilia Brodnik. Tukaj smo zopet videli krasne prtove, prevleke za blazine in sploh, kar se ročno lahko naredi. Podružnica št. 21 je najdalje na zapadni strani mesta Clevelanda in je bilo treba precej daleč pripeljati toliko lepih stvari in reči se mora, da je bila stojnica krasno okrašena z različnimi predmeti, ki so delali čast pridnim rokam. Pri tej stojnici so pridno pomagale Mrs. Cecilia Brodnik, Weiss, Hosta, Sustaršič in Pelčič.

Poleg št. 21 je imela svojo stojnico št. 25, ki je pri Zvezi največja podružnica. Tukaj smo zopet videli stvari, katere so bile različne od drugih. Najprvo je vsak opazil krasno iz volne narejeno posteljno pregrinjalo, katero je za podružnico izdelala Mrs. Angela Križman. V tem pregrinjalu je nešteto zvezdic, ki so lepo zložene, da napravijo krasen motiv. Poleg te odeje je bila zopet druga krasna odeja, last Kristine Verbič in pa namizni prt s servijeti tudi od nje, ki je bil eden najlepših kar se jih je še videlo. Dalje je bila ročno pletena obleka in jopiči, krasno delo Mrs. Frances Zakrajšek in pa kvačkane košarice s kvačkanimi cveticami, katere je izdelala Mrs. Kic.

Tudi Mrs. Martinčič in Jereb sta

imeli krasne stvari in pa šivalni klub št. 25 je imel tudi mnogo krasnih stvari, katere je izdelal preko zimske sezone. Tukaj je bilo tudi krasno pregrinjalo, last Mrs. Emily Fabian, ki pa je članica št. 41 in to pregrinjalo je izdelala njena hčerka "Dodo," ki je plesalka pri eni najbolj sloviti skupinah, in potuje po vseh državah po Ameriki. V tem pregrinjalu je več kot tisoč zvezdic in je vzelo skoraj pet let za izgotoviti in to za odrom, ko so plesalke čakale med dejanji za njih nastop. Kakor je povedala Mrs. Fabian, je bilo ročno delo večkrat omenjeno po časopisih in tudi slikano, ker amerikanec se je zdelo taka marljivost mladega dekleta vredna, da pride v javnost. Bilo je torej prav častno, da smo imeli to lepo delo na tej razstavi. Pri stojnici so pomagale Mrs. Tomazin, Strniša, Otoničar, Ponikvar in Jereb.

Zdaj pa pridemo do podružnice št. 32. Pri tej stojnici se je zopet vsak delj časa pomudil, ker so bile zopet stvari, katere so vzbudile mnogo pozornosti. Videli smo krasne odeje, pregrinjala, zavese, preproge ter vsakovrstne stvari, kakor tudi ročno izdelane živalice, kot mačke, psičke in vsakovrstne posodice in košarice, kakor tudi žepne robce. Videli smo tudi stvari, katere so članice napravile še v domovini in je vsak občudoval preciznost teh del.

Nasproti št. 32 je pa imela stojnico št. 41 in tukaj je pa bilo dovolj stvari za eno dvorano in ne samo za odmerjen prostor. Mislim, da povem prav, ako sporočamo, da je bilo v tej stojnici največ stvari, ker pri št. 41 imajo nekaj članic, ki so prave umetnice v ročnih delih kot Mrs. Karlinger, ki je povsod poznana kot izvedenka v tej ženski stroki. Videle smo zopet krasne odeje, na katerih so bili vsakovrstni vzorci. Bila je tudi odeja, na kateri so bile cvetlice vseh držav, namreč kakor vam je znano, se odlikuje vsaka država v Ameriki s posebno cvetlico in tukaj smo videle odejo, na kateri so bile krasne vezene vse teh cvetlic.

Dalje smo videli kvačkane rokavice, potem zopet prte in pregrinjala vseh vrst kakor tudi vsakovrstne čipke in pa vzorce in tudi jopiče in pa ogrinjalo, ki bi delalo čast vsaki odlični osebi ob najvažnejših večernih zabavah (evening wrap), katero je napravila za poročno darilo svoji hčerki sestrji Milnar. Tukaj smo dalje videli krasne stvari, ki so last sestre Mary Hudolin in tudi lepe reči od sestre Klančar.

Na mizi smo videli tudi krasne predmete kot svetilke in pa križ s svetilkami vse iz lesa izresano. In pa umetne cvetlice, in te so bile zopet svoje vrste, namreč vseh barv kokošja peresa, ki so zgledala kot najlepše vrste cvetke. Kar je tukaj vsak pogledal, je bila tudi "tuhna," katero je prinesla iz starega kraja Mrs. Šepec in je bila pognjena s lepo belo rjuho, v kateri so bile vsite krasne čipke. Naprodaj so pa imele krasne žepne robčke s ročno izdelanimi čipkami kakor tudi predpasnike in pa kvačkane cvetlice za na obleke. Predsednica št. 41 Mrs. Anna Prišel in njen soprog sta žrtvovala mnogo časa, da se je skupaj zbralo vse te lepe stvari, kakor tudi potem vse dostavilo do pravihnihih strank. Enako pridni sta bili sestrji Janc, Greizer kakor tudi sestra Ella Starin in druge

odbornice.

Poleg te stojnice pa je imela svoj poseben prostor Mrs. Johana Mally, soproga jugoslovanskega konzula dr. James W. Mally-ja in pa njegova sestra Miss Julia Mally. Te dve članici imata brez pretiravanja eno najpopolnejših in največjih zalogo v ročnih delih in skoraj prav vse sta popolnoma sami izdelali. Videli smo do sto različnih krasnih žepnih robcev, s čipkami od najožjega vzorca, do skoraj tri in štiri inče širokega kvačkanega roba. Potem smo videli vsakovrstne stole, na katerih so bili naši krasni motivi (needlepoint) in pa ročne torbice vseh mer in vsem mogočih barvah in vzorcih. Dalje smo videli brisače, našite in s kvačkanimi čipkami kakor tudi kvačkane posteljne predmete, kot pregrinjalo, prevleke in pa vzorce na rjuhah. Po pravici povedano, imata te dve osebi več lepih stvari v ročnem delu kot marsikatera velika skupina. Mrs. Mally ima vzorce sploh vseh vezin kar jih poznamo na svetu. Ona je dobila že mnogo odklik in to pri vsaki razstavi, kjer pokaže svoje krasne stvari, ker ona ima res veliko zbiru, v katerih je mnogo veljave. Osebe kot so Mally-jeve, so prinesle našemu narodu že mnogo lepih priznanj v ženski domači umetnosti.

Nasproti te stojnice je pa imela svoje lepe stvari podružnica št. 47 iz Garfield Heights. Predsednica Louise Zidanič in tajnica Helen Tomažič sta se potrudili, da je bilo na mestu mnogo krasnih stvari kot odeje, pregrinjala, prtovi, prevleke za blazine in pa sploh kar se dobi v ročnem delu. Videli smo tudi stenske slike, oziroma kvačkano sliko Jezusa na križu in pa zadnjo večerjo ter znamenite osebe kot George Washingtona, Lincolna in Roosevelta. Pri nekaterih stojnicah kot tudi pri tej smo tudi videli ročno našite zemljevide sveta in pa od Združenih držav in tudi vsakovrstno sadje itd.

Od tukaj se je pa stopilo do stojnice od podružnice št. 50. To je naša "najmlajša" podružnica, namreč najmlajša po povprečni starosti članic in je angleško poslujoča. Tukaj smo videli zopet posebnosti kot krasne odeje, prte, robce, blazine, slike, jopiče, iz volne izdelana pregrinjala in mnoge druge krasote v ročnem delu. Za to stojnico je imela mnogo dela tajnica Mrs. Josephine Seelye in predsednica podružnice Mrs. Frances Kurre je pa bila voditeljica pri razstavi mode, o kateri bom pa prihodnjič poročala, ker za to pot se je poročilo že itak precej potegnulo. Toda, ako bi podrobneje poročala o mnogobrojnih komadih, bi vzelo vzelo, kot sem v začetku omenila, kar knjigo. (Nadaljevanje prihodnjič.)

Št. 12. Milwaukee, Wis.—Ne vem kaj je vzrok, da je bilo tako majhno število članic na zadnji seji. Prosim vas za lepo udeležbo na seji 4. avgusta.

Nadalje apeliram na članice, da bi vedno imele v mislih napredek podružnice ter se vsak mesec potrudile pridobiti nekaj novih članic, saj v velikem mestu kot je Milwaukee, je še sto in sto Slovenk, ki bi pristopile k naši Zvezi samo, da jim kdo raztolmači o vsem, kar se dobi za majhno mesečnino en kvoder na mesec. Naj bi bil naš cilj vsaj 400 članic pri podružnici pred zaključkom leta. Nove članice, katere

sem pridobila v zadnji kampanji, so mi pripomnile, da je samo Zarja vredna več kot en kvoder na mesec in to gre čast naši priljubljeni urednici Albini Novak za tako izvrstno urejevanje. (Hvala lepa za tako velik pušelj, gospe Schimenz. Da bi le dolgo časa bil duhteč. A. N.)

Prosim vas, drage matere, da bi vpisale svoje hčerke in mlada dekleta v našo Zvezo, kjer bodo imele najlepšo družbo.

Za sejo v avgustu imamo več važnih zadev in prosim članice, da pridete gotovo vse.

Bolne so sestre Anna Spende, Mary Mesarich, Marie Gnader. Prosim, da jih obiskujete, kar jim bo v veliko tolažbo.

Naše globoko sožalje družini tajnice podružnice št. 43 nad izgubo sina in brata, ki je bil star komaj 25 let. Naj mu sveti večna luč!

Vsem članicam, ki imate rojstni ali imen dan v avgustu, želim obilo sreče.

Najlepše pozdrave vsem glavnim odbornicam in članicam Slovenske ženske zveze in še posebej naši urednici.

Pozdrav tudi naši Urni Nežiki.

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Zadnja mesečna seja je bila precej samotnega značaja; prosim iskreno vse članice, da se bolj zanimajo za procvit društvenega obstoja ter vsaj enkrat v mesecu pridete k tozadnemu sestanku. Mnogo zanimivega se lahko daruje v razmotrivanju in duševni užitek je le v zajedni skupnosti.

Ljubim dopisovanje v naš dragi mesečni Zarja, toda včasih mi zmanjka potrebnega društvenega gradiva, če se ne niso dovolj obiskane. Tudi danes isto, zato želim zadovoljiti cenjene bralke z naslednjim dopisom.

Mudila sem se pred kratkim delj časa v St. Petersburg, Fla. "Old St. Pete," kot ga imenujejo domačini, je mesto sonca in najpriljudnejše prebivališče osivelih parov. Po prometnih ulicah so daleč razpostavljene v vrstah zelene klopice, kamor zahajajo ob večernem hladu veseli prebivalci. Na stotine srebrnolasilh, toda duševno pomlajenih turistov iz vseh krajev Unije srečaš v dobrohotnem pomenku. Da, življenje sklepa in piše od tod ljubke romane...

Mesto St. Petersburg šteje do 65.000 prebivalcev, v zimski sezoni se to število pomnoži do 125.000. Raznovrstni klubi kot: Domino, tenis, chess, shuffleboard itd. sprejemajo člane le nad 60 let starosti in vendar znaša število povsod čez 6.000 članstva. Temperatura podnebja je v zimskem času okoli 75 stopinj stalno, sedaj ne presega 90 stopinj. Večeri pa so hladilno božajoči, kar krepi um in zdravje.

Tu sem zahajajo letno newyorški "Yankees" in St. Louis "Cardinals" vaditi se raznih športov ter baseball igrati, ki privablja ogromno množico in izdaten promet mestu. Krasna panorama se nudi potniku iz Mound Hospital površine, kamor zre oko na dične vile raznih slojev, košate oleandre v bujnem cvetju, ter na milijon dolarski "Recreation Pier," ki sega miljo daleč v Tampa pristanišče, kjer so zasidrane vitke jadrnice raznih bogatinov. Ob vznožju istega je velikanski Solarium, kjer se blagodejnemu soncu klanja ve-

Rev. Martin F. Stepanich, OFM.

V čast nam je predstaviti gospoda novomašnika Rev. Martin F. Stepanich-a, O.F.M., ki je pel svojo prvo slovesno mašo dne 15. junija v Neodesha, Kansas. To mesto je kakih 150 milj južno od Kansas City. Mati gospoda novomašnika je Mrs. Agnes Stepanich, ki stanuje v Cherrydale, Kansas, in je članica podružnice št. 3 SZZ. Ona je doma iz Zagorice, fara Dobropolje, oče pa je iz Gradaca, fara Podzemelj. Gospod novomašnik ima številne sorodnike po Ameriki kot v starem kraju in je nečak Mrs. Mary Kolbezen od podružnice št. 3, Pueblo, Colorado, ki je bila več let naša glavna odbornica in delegatinja na naših konvencijah.

Rev. Martin F. Stepanich, O.F.M., je študiral sedem let v semenišču v Lemontu ter bil posvečen v mašnika dne 18. maja, 1941, v Chicagi, Ill.

Častiti gospod je zelo prikupljive osebnosti in prijaznega značaja, kar mu bo prav gotovo pomagalo privoliti srca vernikov, kjer bo nastavljen. Želimo mu zadovoljno in srečno bodočnost ter dolgo življenje kot dušni pastir na tem svetu. Živeli, gospod novomašnik!—A. N.

sela množica. Vhod v kolonijo "nudestov" pa diči košasto in bujno cvetje svetlordečega hibiscusa in gosti nasadi krasnih palmovih dreves. V poslopju je moderna radio postaja WSUN, 24 ribiških balkonov in prostrana Casino z vsemi udobnostmi. Nasproti temu je šest milj dolg "Gandi" most, ki spaja Tampa mesto in St. Petersburg okrožje. Colnino 5 centov se pobira od posameznih turistov, avtomobili od 50 centov naprej, kakor so pač izdelka. Krasen umotvor človeških rok, katerega so gradili štiri leta, osredujočije turistom dokaj krajši prevoz, sicer v 16 milj oddaljeno mesto Tampa, katere se ponaša s cvetočimi trgovinami, moderno opremljeno vojaško akademijo, svetovno znanim zračnim poljem McDill Field, kateri je jako važen ključ v obrambnem pogledu. Svoj glavni sedež južnovzhodnih provincij, so si Združene države ameriške izbrale tu,

odkoder se goji želja še za na nadaljni razvoj aeronavtične.

Javne šole se ponašajo s klasično in trgovsko izobrazbo. Tampa muzej hrani sloveče umetnosti: zbirka beneških zrcal je neprekosljive vrednosti. Krasni Dupree gardens se ponašajo z najlepšimi magnolijami, gardenije, jasini, orhideje—ta mameči vonj te opaja kot mamljiv čar parfumov, ko večerni hlad boža lica...

Mesto Tampa je dobilo svoje ime po indijanski naselbini; prvi seznam belih ljudi živeti tu, bleži čez 400 let. Pravico naseljništva pa so si priborili 5. marca, 1823, ko so štiri ameriške armade prispele po Tampa reki z daljne Pensacola. Španska naselbina v mestu "Ybor" hrani še vse običaje njih naroda. Vzrla sem s čudno tesnobo v srcu napis: "Rattle snake restavracija, kjer se prodajajo pristni sendviči kač klopotač po 75 centov! Domačini hvalijo na vse načine to "okusno" delikateso.

Očarljiv je pogled na meksikanski zaliv v tem kraju. Čudovita modrina tega vodovja, ti jemlje in daje raznovrstna prepričanja, kako lep in čaroben je ta svet. Sivi Atlantik, zeleno Pacifično obal, krona v lepoti pač mehičansko vodovje! Zavidala sem srečo mladim španskim Senioritam, ki so se graciozno šetale pod palmovo senco in ogledovale lepe obrazke v modrem ogledalu čiste reke...

Vrnila sem se domov s hčerko, z najlepšimi vtisi na južne kraje. Skozi državo Georgia sem opazovala bogata (pecan) orehova drevesa, tisoče borovcev, iz katerih sedaj lovijo njih sok baje za izdelovanje trepetina, kot sem čula; država Tennessee s svojim 32 milijonskim jezom TVA (Tennessee Valley Authority) je čudovit dokaz človeškega veleuma. Železnica drvi čez ta Chattanooga River projekt kot v posmeh, da človek-zemljan prav lahko ustvarja nevrjetnost. Zelena Kentucky s sočnatimi pašniki, nasadi koruze v tisočerihih akrih, bombaževa polja, med katerimi se veselo klanjajo primitivni domačini zadovoljnih lic, me je uverilo o lepoti in pomenu pesmi:

"The Sun Shines Bright in My Old Kentucky Home" itd. Čisto in jasno nebo se je zrcalilo z vso milobo nad ondodnimi domovi; želela sem, da bi se lahko tudi tam pomudila malo dalj, toda vlak je brzel z vso naglico proti nameravanemu cilju.

Dospeviš zopet v Ohio, polnila mi je srce vseeno iskrena zavest—"Home, Sweet Home," I love you best!

Josephine Praust.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Zadnja seja smo bile srečne, ker smo imele med nami našo urednico Albino Novak. Prišla je radi važnega vzroka, namreč, da bi se vzbudilo več zanimanja med članicami vezbalnega krožka za uspešni obstoj in lahko rečem, da se bodo kadetke in članice ravnale po lepim navodilih. Tebe, Albina bi lahko poslušale kar vso noč in upam, da bodo Tvoje prijazne besede omehčale srca naših članic za vneto delovanje v prid Zveze. Ve pa, drage kadetke, ne odnehajte sedaj, ker ste morale mnogo žrtvovati na vse načine in sedaj stojte neomajena za svoj napredek in ponos. Kjer je dobra volja, se lahko marsikaj premaga. Bog vas

živi še na mnogo let. Albin Novak pa najlepša hvala za poset seje. (Me prav veselijo, ker smo imele tako zanimivo sejo in tudi jaz upam, da bo šlo odslej vse bolj gladko. A. N.)

Prav lepa hvala Josephine Weiss in Anni Sustarsič za krasna darila, katera bomo oddale na pikniku 3. avgusta. Upam, da boste vse članice navzoče kakor tudi vaši domači in vsi prijatelji Slovenske ženske zveze.

Pred oltar sta stopili naši mladi sestre Lojzka Felicjan in Agnes Golič, ki sta obljubili večno zvestobo svojima tovarišima. Naj bi bila vsa pota vedno posuta s cveticami. Bog vas blagoslovi. Čestitke naši sestri Helen Les, ki je postala še enkrat več stara mamica.

Na svidenje na pikniku 3. avgusta. Vas srčno pozdravljam.

Anna Pelcic, tajnica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Neznosna vročina zadnji mesec je gotovo ovirala dovoljnejši obisk mesečne seje. Prosim vas, drage sestre, udeležite se seje, ker to je edina pot, da se pride do napredka. V Zarji beremo, kako gre izvrstno pri drugih podružnicah in pri nas bi bilo kaj lahko boljše.

Na prihodnji seji bomo oddale listke ter vas lepo prosim, da bi po svoji moči pomagale, ker bo za v pomoč naši ročni blagajni in nekaj bomo darovale za odpravo potrebnim v stari domovini. Pri nas ne moremo imeti piknika ne plesne veselice, zato moramo za nekaj časa najti druga pota priti do gmotnih uspehov in gotovo bo zopet prišel čas, ko nam bo dovoljeno imeti piknike in veselice kakor prej. Samo malo potrpežljivosti, pa bo vse v redu. Bolnih imamo več sester, katerim želimo skorajšno okrevanje.

V zadnji izdaji Zarje sem čitala, da je praznoval svoj srebrni jubilej naš spoštovani duhovni svetovalec Rev. Milan Slaje. K mnogoštevilnim čestitkam in iskrenim željam za veselo bodočnost se pridružuje tudi naša podružnica. Da bi prečastiti gospod bral zlato sveto mašo v najboljšem zdravju kot priden delavec v vinogradu Gospodovem in pri Zvezi kot naš dušni pastir, želimo vse iz srca.

Najlepši pozdrav vsem članicam Zveze!

Anna Tomašič, predsednica.

Št. 30, Aurora, Ill.—Tudi letos smo prav lepo praznovali praznik neodvisnosti 4. julija ter ponovili lansko idejo, namreč, da se je nabralo okrog en tisoč dolarjev denarja za nabavo umetnega ognja, katerega se je užgalo v mestnem parku, kjer se je zbralo, kot pravi lokalni časopis, nas 50.000 ljudi. To je precej več kot šteje glav naše mesto. Vsem se je zelo dopadlo, le škoda, da ne bomo imeli več tako, ker eksplozivne snovi se potrebujejo za obrambo dežele. Vidite že tukaj nam škoduje evropska vojska.

Naši fantje pri vojaki se kaj dobro počutijo. Eden izmed mojih sinov (imam namreč tri v Stric Samovi službi), mi je pisal, da še spat ne more, če ne hodi vsaj šest milj peš hoda na dan. Daj Bog, da bi se tako utrdili, da bodo postali hrabri mladeniči in s tem tudi boljše utrjeni v zdravju. Samo Bog nas obvaruj vojske!

Draga Nežika! Ali mogoče imaš navodilo, kako bi se dalo spraviti nekaj

sedanje neznosne vročine, katero imamo kar preveč, ker čez kakih šest mesecev nam bi kaj prav prišla.

Pozdravljene.

Frances Kranjc.

Rev. Michael Walter Rogel, O.F.M.

Dne 25. majnika je bral svojo prvo slovesno sveto mašo Rev. Michael W. Rogel, O.F.M., v cerkvi svetega Roka v La Salle, Illinois. Njegova mama je članica podružnice št. 24 v La Salle, Illinois. Starši kot mnogi sorodniki so ponosni na častitega gospoda novomašnika kot tudi njegovi mnogi znanci in prijatelji.

V imenu podružnice št. 24, tem potom pošiljam najlepše pozdrave gospodu novomašniku ter mu čestitam nad lepimi uspehi in želim, da bi našel najlepše zadovoljstvo v svojem poklicu ter deloval mnogo let v blagor vernega ljudstva v Ameriki. Bog živi!

Angela Strukel,
tajnica št. 24.

Št. 32, Euclid, O.—Čas gre hitro naprej in kmalu bo september, v katerem bomo praznovali 12-letnico obstanka naše podružnice in sicer 21. septembra. Vse tiste, ki se zanimajo za napredek podružnice (in to bi se morale prav vse), pridite na sejo dne 5. avgusta, ker je treba veliko ukreniti za to prireditve. Prosim, ne bodite brezbrizne, ker ni pravično, da bi se moralo le nekaj članic truditi za vse, saj imamo vendar vse enake pravice in dolžnosti. Ker je naša iskrena želja, da bi vsaka nekoliko pripomogla k splošnemu uspehu, je bilo sklenjeno na eni prejšnjih sej, da vzame vsaka članica vstopnico in knjižico, kjer je 12 listkov, katere lahko proda ali če hoče sama kupiti. Z zaupanjem, da se ne bo katera jezila zaradi tega sklepa, naj pojasnim, da so vedno stroški in blagajna potrebuje sredstva, zato ni drugega izhoda kot se obrniti na vse članice ter prositi za splošno sodelovanje, da ne bodo vedno ene in iste delale in prispevale.

Tajnica prosi, da bi bolj redno plačevale asesment, ker ji je težko zakladati, časa pa tudi nima, da bi po hišah

kolektala. Olajšate ji delo, vas lepo prosim in vam bo zelo hvaležna, ako boste točne v tem oziru.

Razstava ročnih del je za nami; veliko je bilo dela za ene, pa se vse pozabi, kadar je uspeh in imele smo gmoten kot moralen uspeh, od katerega bo imela korist naša mladina. V naši stojnici so dobile svilen trakove kot priznanje za lepa dela sledeče sestre: Prvo odliko, Frances Perme; drugo, mladi deklici Požar in Kovačič; tretjo, M. Vihtelič; četrto Mrs. Kamalnar; peto, M. Weber. Čestitke vsem, ki ste imele lepe stvari na tej razstavi in teh je bilo mnogo, namreč vsaka stvar je bila krasno delo.

Čenjene sestre, priporočam vam, da bi nagovorile svoje prijateljice in znanke, da bi pristopile v našo lepo organizacijo, ker se dobi za majhno članarino obilni užitek in koristi.

Vsem bolnim članicam želimo ljube ga zdravlja. Vas vse najlepše pozdravljam v nadi, da se vidimo na seji.

Frances Perme, predsednica.

Št. 36, McKinley, Minn.—Na zadnji seji je bila prav lepa udeležba in ukrepale smo, kako bi se opomoglo naši ročni blagajni ter prišle smo do zaključka, da bomo imele lepe nagrade za razdeliti in članice se bo prosilo, da sodelujejo pri razpečevanju listkov. Prosi se vas prav vse lepo za potrebno pomoč, da pridemo do uspeha. Odslej se bodo naše mesečne seje vršile vsako prvo nedeljo v mesecu v navadnih prostorih.

Torej ste prošene, da se udeležite v polnem številu. S pozdravom,

Frances Mesojedec, tajnica.

KRASEN POTEK PROSLAVE ŠT. 41

Pomenljiva slavnost naših kadetk od podružnice št. 41, SZZ, ki se je vršila v nedeljo 22. junija, 1941, v Clevelandu, (Collinwood), O., je doprinesla najlepši uspeh v vseh ozirih.

Bilo je že v začetku leta, ko je posetila mesečno sejo naše podružnice urednica Albina Novak ter nas bodrila k zanimanju za veliko proslavo, ko bodo naše kadetke prvič nastopile v novih uniformah in da naj bi takrat imele tudi parado in dale blagosloviti prapor z imenom krožka in pa ameriško zastavo. Odbornice kot članice nismo bile v začetku preveč navdušene, ker smo bile v dvomu, kako se bo izteklo, ker pri takih stvareh je precej velikih stroškov in pa tudi skrbi kot dela s predpripravi. Toda Mrs. Albina Novak nam je zagotovila, da bo lep uspeh, ako se bomo le skupno zavezale ter vsaka pripomogla vsaj nekoliko k celoti. In tako smo imele več sestankov po tej seji, katere je posetila tudi Mrs. Novak in napravile vse načrte za mnogoštevilne goste kakor tudi celokupen program. Naloga je bila res precej velika, toda sedaj se prav nič ne kesamo, da smo prevzele veliko delo in skrbi, ker se je vse tako lepo izvršilo.

Ob tem času so naša srca polna hvaležnosti do vseh, ki so nam nudili mnogobrojno pomoč ter s svojo poštrevnostjo pripomogli do imenitnega zaključka. Posebno pa še gospej Albin Novak, ki je toliko žrtvovala za nas

ČASTNI GOSTJE VEŽBALNEGA KROŽKA PODRUŽNICE ŠT. 41, CLEVELAND (COLLINWOOD), O.

Tukaj vidimo botra in svate banderu in ameriški zastavi od St. Mary Cadets, oziroma vežbalnega krožka št. 41, katera velika slovesnost se je vršila v nedeljo 22. junija, 1941. Boter in botra sedita v prvi vrsti in poleg nju so tovarišice in tovariši, častni častniki in njih dame ter kadet-

ke, ki obkrožajo sliko. V ozadju se pa vidi novo bandero in ameriško zastavo. Sliko je posnel naš slovenski fotografist Mr. John Bukovnik in premikajoče slike te skupine kot tudi vse parade je pa posnel naš požrtvovalni rojak in prijatelj SZZ Mr. Anton Grdina.

naj Vam ljubi Bog stotero povrne za Vaš trud in naklonjenost.

Razume se, da pri enakih prilikah je oglaševanje velikega pomena in zato naj bo tukaj izrečena naša iskrena zahvala uredništvu Ameriške Domovine za spodbujevalne članke in dopise, kar je gotovo pomagalo k veliki udeležbi.

Pri tej slavnosti sta imela eno največjih nalog boter in botra in to sta bila naša velespoštovana, požrtvovalna prijateljca oziroma trgovca Mr. Ludwig Raddell in njegova ljubka soproga Mrs. Mary Raddell. Tisočera hvala njima za vso izkazano plemenitost in naklonjenost. Z njima sta imeli častno mesto mali tovarišici Carol Smole in Joanne Slattery. Naša topla želja je bila imeti v svoji sredi vse naše odlične trgovce in prijatelje iz naše naselbine in zato smo se podale do njih ter jih povabile, da bi prisostvovali tej slavnosti kot častni častniki in bili takorekoč častni spremljevalci botra in botre, kakor tudi počaščeni gostje naših kadetk. Srčno smo hvaležne vsem, ki ste se odzvali vabilu ter bogato obdarili naš krožek v moralnem kot v gmotnem oziru. Vsi nam boste ostali v trajno hvaležnem spominu.

Naši odlični častniki so bili sledeči: Mrs. Mary Lušin in Mr. Mohar Golob; Mr. Joseph Zelle, mlajši, in Mrs. Theresa Zelle; Mr. in Mrs. Louis Urbas, Mr. in Mrs. Louis Oswald; Mr. in Mrs. Dan Stakič; Mr. in Mrs. Šetina; Mr. in Mrs. Joe Kuhar; Mr. in Mrs. Anton Gubanc; Mr. in Mrs. John Rožanc; Mr. in Mrs. Joseph Kmet; Mr. in Mrs. Joe Planinšek (Parkgrove Ave.); Mr. in Mrs. Joseph Perušek; Mr. in Mrs. Frank Stupar; Mr. in Mrs. Joe Planinšek; Mr. Joe Grdina in Mrs. Mary Janc; Mr. in Mrs. John Rebol, in Mr. in Mrs. Frank Race, st.

Najlepša hvala tudi tovarišem in tovarišicam, ki so spremljevali naše odlične goste v slikovitih formalnih oblekah in ti so bili sledeči: Mr. in Mrs. Peter Dolinar, Mr. Bob Stakič in Betty Raddell, Mr. Frank Kocin in Julia Germ, Mr. Emil Benkar in Marie Debevec, Mr. Louis Jurečič in Jean Debevec, Mr. Frank Komocar in Dorothy Komocar, Mr. in Miss Pirnat (brat in sestra).

Pri paradi so se posebno trudili naši spretni maršali, katerih voditelj je bil Mr. John Tercek in pomočnika sta bila Mr. Lovrenc Leskovec in Mr. Tony

Rudman. Vsak je pohvalil lep red in še policaji so rekli, da so bili maršali prvovrstni. Torej iskrena vam hvala!

Parada se je pričela pred SDD na Waterloo Rd. ter se razvila po 152. cesti do Saranac in potem po 156. cesti do cerkve Marije Vnebovzete, kamor smo prišli ravno ob treh popoldne, kakor je bilo oznanjeno, da bo blagoslovitev ob tretji uri. Iskrena hvala prečastitemu monsignorju Vitu Hribarju za lepe cerkvene obrede, kakor tudi za petje v cerkvi. Parada je nato nadaljevala po Holmes Ave. do 152. ceste in po Waterloo do SDD. Bil je krasen prizor pred Slov. delavskim domom, ko so kadetke SZZ napravile slikoviti prizor v svojih vseh barv uniformah in z ameriškimi zastavami. In med ameriškimi zastavami so kadetke izkazale čast tudi slovenski zastavi, katera je ponosno plapolala med ameriškimi zastavami, kar je bilo v čast nam ameriškimi Slovencem in zato še posebna pohvala našim vrlim kadetkam.

V paradi so korakali vežbalni krožki od podružnic št. 10 — Frances Sušel Cadets, št. 14 — Frances Rupert Cadets, št. 32 — St. Christine Cadets, št. 40 iz Loraina — Frances Bresak Cad-

ets, št. 49 — Noble Cadets in št. 50 — Marie Prislend Cadets; in pa seveda naše od št. 41, ki bodo odslej poznane po imenu St. Mary Cadets in to na čast patroni naše desetine predsestnice Mrs. Mary Lušin. Iskrena hvala vsem kadetkam, ki ste bile navzoče, kakor tudi podružnicam, ki ste poslale zastopnice.

Sedaj so pa na vrsti naši spretni vozniki in lastniki avtomobilov, ki so vozili v paradi naše častne goste in odbornice. Vsi vemo, da je bilo strašno mučno voziti za korakanjem, ker se je moralo prav počasi naprej in to v silni vročini, ker tako vroče nedelje sploh ni bilo še letos in Bog daj, da bi jo tudi ne bilo, ko je bila ravno na naš dan. Smilili ste se nam, ko ste se morali tako mučiti, toda ni bilo drugega izhoda kot počasi naprej. Torej tisočera vam hvala za potrpežljivost in vso izkazano naklonjenost.

Ura je bila okrog štiri popolne, ko smo se vrnili v auditorij S. D. Doma, kjer je bil na odru podan prav mično izbran program, katerega je vodila naša urednica, Mrs. Albina Novak. Najprvo je godba zaigrala ameriško himno in nato tudi slovensko, nakar so izkazale čast ameriški zastavi kadetke z lepim pozdravom. Prve so bile predstavljene kadetke od naše podružnice in to po njih načelnici Mrs. Mary Sever. Nato je sledil njen pozdravni govor. V imenu članice št. 41 sem navzoče pozdravila jaz, kot predsednica podružnice. Predstavitev naših odličnih častnih častnikov je pa prav po mojsterko izpeljala stoloravnateljica Mrs. Novak, tako da so se navzoči prav zadovoljno počutili, ker ni bilo predolgih govorov, kar je še posebno prileglo radi neznosne vročine.

Na programu je bila prva točka solopetje gospodične Betty Raddell, ki je s svojim mlodonečim sopranom razveselila vse poslušalce. Na klavirju jo je spremljala Miss Josephine Trček, ki je tudi umetnica v glasbi. Krasno sta zapeli v duetu Mary Sever in Mary Gornik. Potem je nastopil mladi umetnik v plesanju gospodič Leonard Zalar, ki je podal dve točki. Njega je spremljala na klavirju gospodična Valeria Vadnal. Na harmoniko je izvrstno igrala zala mladenka gospodična Wilma Oswald in tudi Mr. Louis Kolman.

Med točkami so podale pomenljive deklamacije sledeče članice: Bertha Stopar, Vida Starin, Annie Godlar in Florence Hribar. Zahvalni govor je pa imela predsednica krožka, gospodična Theresa Miklaučič. Prav iskrena hvala vsem, ki ste nastopili na programu kakor tudi vsem, ki so nam pomagali dobiti te naše spretno pevce in igralce.

Iskrena hvala našim glavnim nadzornicam, ki so našo slavnost počastile s svojo navzočnostjo in med nami so bile: glavna podpredsednica Mrs. Frances Rupert, glavna nadzornica Mrs. Josephine Seelye, glavni odbornici prosvetnega odseka Mrs. Frances Ponikvar in Mrs. Frances Sušel, in naša urednica Mrs. Albina Novak, ki je bila ta dan kar za vse delo in opravila na mestu pripravljena. Iskrena hvala naši spoštovani glavni predsednici Marie Prislend za brzojavne čestitke in želje za uspeh.

Po programu so nam pa pokazale svoje nove vaje naše kadetke, ki so nastopile v dvorani, potem ko smo odstranili sedeže. Vsa pohvala učitelju Mr. Holtzu, ki se je trudil dolge mesece, da jih je tako spretno izvežbal v korakanju kakor tudi načelnici Miss Mary Sever. Vsaka kadetka se je potrudila storiti najboljše kar zna in v skupnem nastopu se je videlo, da so izvrstno izvežbane. Naš poklon vsem skupaj! Po nastopu jim je sam učitelj pripel vsaki duhteč nagelj kot dar podružnice. Tudi krasna ameriška zastava je bila poklonjena kadetkam po podružnici, ker smo hotele jim pokloniti nekaj, kar jih bo spremljevalo ob vsakem nastopu.

In ko je bilo vse to končano v zgornji dvorani, potem so bili pa vsi gostje povabljeni na banket, ki je bil serviran v spodnji dvorani. Naše kuharice so v resnici napravile vsa jedila na najbolj okusen način in vsi gostje so bili zadovoljni z lepo postrežbo in to znači, da je bilo vse v redu. Torej prav lepa hvala našim spretnim kuharicam in natakaricam, ki so tako popolno zadovoljile vse goste z okusnim banketom.

Ob osmih zvečer se je pa pričela plesna veselica in sicer kar v dveh dvoranah, tako da se je lahko kar vse vrtele po svoji želji. Udeležba je bila prav lepa navzlic hudi vročini in zato smo toliko bolj hvaležne vsem, ki so prišli, ker bila je v resnici žrtev za vsakogar, biti v veliki družbi in vročina je pa držala kot pač zna ob takih vročih večerih.

Ob tem času izrekamo najlepšo zahvalo godbi sv. Jožefa št. 169 KSKJ za tako lep nastop v paradi in v dvorani kakor tudi Mr. Louis Trebarju in Mrs. Fera in sinovoma za godbo pri plesu.

H koncu se pa prisrčno zahvaljujem vsem našim odbornicam in članicam za vso pomoč in požrtvovalnost skozi ves čas, ko smo se pripravljale za ta velik praznik kakor tudi na dotični dan in sploh vselej in povsod, kjer je bilo treba pomagati. Veliko delo je za en čas končano in da je bil lep uspeh, naj nam bo v spodbudo za prihodnje prireditve, ker eno je gotovo in to je, da v skupnosti lahko vedno pričakujemo lepih izidov in vsestransko zadovoljnost.

Prav lepa hvala za navzočnost v dvorani prečastiti duhovščini od fare Marije Vnebovzete. Med nami smo imeli monsignorja Vitusa Hribarja, Rev. Baraga in Rev. Čelesnika. Iskrena vam hvala.

Našim St. Mary Cadets pa želim, da bi veselo in čvrsto stopale pod novim praporom in zastavo in naj vas ščiti vaša patrona pred vsakimi neizgledami in nesoglasji. Dokler se boste skupno zbirale v vnetem zanimanju in slogi, kot ste se doslej, do takrat bomo vse sigurne, da se sto odstotno zavedate svojih dolžnosti in da vaša skupina služi v ponos vsaki posamezni članici, podružnici in naši dični organizaciji Slovenski ženski zvezi v Ameriki. Bog vas živi!

Anna Prisel, preds. št. 41.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Drage sestre! Ni še dolgo, odkar sem poročala žalostno novico, da je preminula sestra

Rose Evanich, katere smrt je vsakogar kdor jo je poznal, zelo pretresla.

Ob času njene smrti se je nahajala naša tajnica Mary Bevtz v Californiji, oziroma na počitnicah in se ni mogla prečuditi zgodnji smrti prijateljice, ki je bila stara komaj 35 let. Gotovo je mislila: Bog ve, kdo bo prihodnji? Nikakor ni pa mislila, da bo žrtev tisti, ki je bil najdražji njenemu srcu, namreč njen priljubljeni sin Freddie, star 25 let, kateri je bil vedno zdrav in vse se narave. Freddie je zavedno zaspal 10. julija ob četrtri uri popoldne. Zbolel je nanaglo in se je nahajal pet tednov v St. Mary bolnišnici. Zdravniki so takoj v začetku preiskave dognali, da je bolezen srčna in povedali, da ni upanja, da bi se ozdravel. Kako hudo je bilo za starše in brata videti resno bolnega sina, brata, ki bi še tako rad živel in katerega ne bo več zdravega domov. Nagla smrt je hud udarec za družino, ampak v tem slučaju je bilo še hujše, vedeti celih pet tednov, kaj ga čaka. Posebno se nam je smilila mati, ki mu je enkrat dala življenje in sedaj, ko bi tako rad živel, pa ni bilo pomoči.

Težko je najti besede, s katerimi bi vam nekoliko olajšali to bridko žalost. V tolažbo naj vam bo, da je šel iz tega sveta ob času največje nevarnosti in nemira in da je zapustil svet, v katerem ni več dosti veselja in da vsaj veste, kje in kako je umrl in kje počiva—jo njegovi zemeljski ostanki. Tisočere je družin, ki danes z vami prelivajo solze, ki pa žalobno ne vedo, v kaki tužini leži sin, katerega so ljubili kakor ste pri vas Freddieja.

Članice št. 43, vam iz dna srca izrekamo najgloblje sožalje. Ti pa, dragi Freddie, prestopi si težave, hrupni svet in nemir; odšel si tja v višave, kjer je prave sreče vir.

Slišale smo, da se je sestra Antonija Golob podala nekam daleč na počitnice. Kam je šla in kod hodi, pa ne vemo, ker jo že tako dolgo ni bilo k seji, da bi nam povedala. Upale jo bomo videti na prihodnji seji kakor tudi mnoge druge sestre, ki vas že delj časa ni bilo. Pridite nas obiskat prvo sredo v mesecu.

Tajnica ima listke za blazine, katere lahko dobite vsak čas pri njej. Prosim, da bi članice bolj redno plačevale, kajti ni prav, da mora hoditi tajnica do vas po denar kakor je morala še zadnji mesec v vsej zaposlenosti. Prosim vas tudi, da se prijavite za kegljanje, ker znate biti prepozne, ako boste odlašale. S pozdravom,

Josephine Verbick.

List za listom pada . . .

Smrt je res neizprosni zakon narave, toda kadar obišče družino ter ji utrga najljubše takrat, je žalost neotolajljiva. Tako je bilo v družini Bevtz zadnji mesec. Toda družina ni sama v tej žalosti, pač pa z njo žalujejo mnogi znanci in prijatelji, ki so fanta poznali v življenju. Tudi meni je bila dana prilika spoznati Freda Bevtz ob času zadnje kegljaške tekme v Chicagi. S svojim veseljem značajem je takoj vzbudil pozornost, da sva se spoznala.

Spominjam se, ko je hotel vzeti sliko ter bil v silni zadregi, ko ni bilo več filma in ločila sva se z obljubo, da se vidimo na prihodnji tekmi. Toda usoda je zahtevala drugače in danes

klonimo glavo ob spominu nanj. Vendar smrt ni tako huda kot se nam zdi v uri žalosti, ker v smrti najde vsak večni odpočitek in božji mir in tega bi morali vsakemu privoščiti rajši kot se pa žalostiti nad njegovo izgubo.

Res je prežgoda zapustil ta svet, vendar imel je priliko, da se je lepo spravil z Bogom in to je v veliko tolažbo staršem in tistim, ki smo ga poznali.

V teh žalostnih urah izrekam iskreno sočutje družini Bevtz. Mlademu pokojniku pa naj ljubi Bog da večni raj v nebesih!

Albina Novak.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—V zadnjem dopisu v Zarji se mi je vrnila neljuba pomota glede praznovanja desetletnice naše podružnice, ko sem zapisala, da bo 12. oktobra. Torej popravilam z opravičenjem, da se vrši proslava dne 19. oktobra, 1941 ob sedmih zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Po sklepu glavne letne seje, bom vsaki članici poslala dve vstopnici, eno mora vsaka plačati, drugo pa naj skuša prodati svojemu možičku, prijatelju ali znanecu. Kate- ra članica se zanima za uspeh te prireditve, prav gotovo ne bo temu odloku ugovarjala, ampak bo skušala prodati kar največ bo mogoče vstopnic, vsaj imamo vse dosti poznanih in svojih domačih, ki se bodo radi odzvali vabilu, ako jih nagovorimo na to.

Sestre, apeliram na vas, da za to prireditve sodelujete z odborom v vseh ozirih, kajti to ne bo navaden kart pardi, da bi mogle le odbornice kar same vse urediti, potreba bo pridnih pomočnikov.

Za desetletnico se bo izdala lepa spominska knjiga. Prošene ste, da tudi v to svrhu nekaj pomagate, namreč da dobite kakšen oglaš, da se bo krilo gotove stroške. Zglasite se pri eni ali drugi odbornici, da vam pojasni. Ako se bomo skupno zavezale, bo uspeh gotov, ako se boste pa zanašale samo na en par ter mislile, da se bo naredilo brez vas, boste prav gotovo vzele veselje še tistim, katere so zainteresirane.

V soboto, 9. avgusta bo važna seja. Pridite na dan z vašimi nasveti ali kritiko, vse bo dobrodošlo. Sedaj je tisti čas, ko bo treba skupno stopiti na delo, ne pa zanemarjati seje, kot na primer v juliju, ker potem je kar najboljša, da še odbornice ostanemo doma. Ne vem, zakaj ne pridete, saj je vendar družaben sestanek vsaki v razvedrilo in to je le enkrat na mesec, vasovati se gre pa lahko vsak dan.

V tej hudi vročini se je morala s posteljo in boleznijo sprijazniti sestra Meserko. Želimo ji hitrega okrevanja, ker ona je vedno kaj dobrega napravila za našo podružnico.

Lepe pozdrave pošilja vsem članicam sestra Mary Železnik, ki sedaj živi v St. Pedro, Cal. Upamo, da nas bo kmalu presenetila z obiskom.

Sestra Eva Ožbolt se je nahajala delj časa v Kansas in obiskala južne države. V spomin nam je poslala balo bombaža (cotton), kar si lahko vsaka ogleda na seji. Le pridite pogledat, ne bo vam žal. Eva se vedno domisli na nas in morda nam kaj pri- nese tudi na avgustovo sejo.

Na svidenje 9. avgusta! Pozdrave,

Helen Tomažič, tajnica.

F. Neubauer:

ZAPLAKAL BI!

Zaplakal bi, ah, kolikrat!
Zaklical v daljo bi Ti rad,
kako srce je bolno,
nemira, tuge polno!
Podaj mi drago roko,
ljubo se mi nasmej
in kakor prej globoko
v srce mi spet poglej!
Zaklical bi, —ostanem nem!
Saj glas ne pride k tebi!
In solze prepovem očem,
da svet jih videl ne bi!

Št. 48, Buhl, Minn.—Dne 1. avgusta, 1941 bomo obhajale desetletnico ob- stanka naše podružnice. V teh desetih letih je bilo mnogo težav in skrbi, toda kot zveste članice in zavedne Sloven- ke smo vse prestale in sedaj smo le dočakale desetletnico v splošnem zado- voljstvu.

Umrli je nam samo ena članica, se- stra Bambič. Bog nas ohrani pri zdravju še nadaljnih deset let in več.

Ko to pišem, je hudo obolela sestra Marolt. Da bi bile vse bolne kaj kma- lu zdrave je naša iskrena želja do vseh. Sestra Vidic je prešla iz domo- vine žalostno vest, da ji je preminula sestra. Pred osmimi meseci je umrl so- prog sestri Bukavich. Naše globoko sožalje.

Za poročati imam tudi nekaj veselih novic. Minilo je leto, odkar je bila sestra Stefanich na obisku pri svojem sinu v Californiji in lepi spomini od- takrat so ji še vedno v prijetno zaba- vo, ker tudi pri nas je vedno po stari šegi. Dne 8. junija smo imeli v naši naselbini sveto birmo, pri kateri je bilo birmanih 54 otrok. Dne 22. junija smo pa imeli prvo sveto obhajilo za našo mladino.

Z našimi sejami se ne morem nič kaj pohvaliti, ker so slabo obiskane, kaj je temu vzrok, ne vem, najbrž da sedanja vročina, toda bo kmalu v kraju in potem se pa pričakuje udeležbo prav vseh članic. Pozdrav vsem skupaj!

Jennie Terlep, tajnica.

Čestitke!

Meseca avgusta bo poteklo deset let, odkar uraduje tajništvo pri št. 48 se- stra Jennie Terlep. Želimo, da bi de- lovala najmanj še deset let v tem uradu z istim zanimanjem in uspe- hom!

A. N.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Cenjene se- stre! Sporočam, da je bila udeležba na seji 6. julija malo večja kot v pre- teklosti, toda le še premajhna, ker nas ni bilo niti četrtino vsega članstva. Za nagrade je bilo prvič klicano ime Sophie Pristipini in drugo ime je bilo Mary Fink, pa ker sta bili obe odsot- ni, je ostalo darilo do prihodnje seje. To bi vas moralo mikati, da bi bile prisotne.

Imamo tudi več drugih stvari po vsa- ki seji, namreč veselo zabavo, da se malo pošalimo in nasmejemo. Ako bi vas bilo le polovico od vsega števila na- vzocih, pa bi imele prav gotovo prese- netljiv napredek pri podružnici, ker bi se lahko pogovorile, kaj in kako, da bi naša podružnica napredovala. Toda sedaj je težko, ker vas ni na sejo in se vedno odkladi, kar bi rade naredi- le. Prebrano je bilo že drugo pismo iz glavnega urada, da bi se zavzela akci- ja za nabiranje prispevkov za odpomoč

ubogim v stari domovini, ki so priza- deti od strašne vojske. Sklenilo se je, da se pobirajo prostovoljni darovi in ta namen in lahko oddaste svoji tajnici in ona pa pošlje na glavni urad.

Pri kampanji smo bile, kakor veste, bolj pri zadnjih in ne iz lastne volje, ampak se ni dalo pomagati. Pridobile smo samo 11 novih, to je deset v od- rasli oddelek in eno v mladinski od- delek. Upati je, da bo v prihodnji kampanji to število vsaj parkrat višje. Za vzgled bi si morale vzeti našo agil- no podpredsednico Terezijo Zallar, ko ima kar šest hčerk pri organizaci- ji in ona je sedma. To je lepo! Po njej bi se morale ravnati še druge mamice in vpisati svoje hčerke, katere še niso med nami. (Dovolite, da tudi urednica čestita tej zavedni materi in prosila bi za sliko vseh sedmih sku- paj, da bi jih predstavila članicam po- tom slike v Zarji. Ured.)

Lep napredek organizacije v zadnjih letih nam je vsem v velik ponos. Leta 1938, ko se je ustanovila naša podruž- nica, smo dobile številko 88 in sedaj je pa še 103 podružnic. Sijajni napredek!

Naznanjam vsem sestram, da se je morala sestra Rose Gricar vrniti v bolnišnico na Windber, članicam pri- poročam, da jo obiščete. Želimo ji skorajšno okrevanje. Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 99, Elmhurst, Ill.—Z veseljem sr- cem naznanjam, da je bila naša zad- nja seja zelo zanimiva in vsem v zaba- vo. Praznovali smo prvo obletnico št. 99 Slovenske ženske zveze v najlepšem razpoloženju. Tem potom se srčno za- hvaljujemo sestri Pauli Brecej, a njen trud in presenečenje za nas, ki smo bile prisotne. Ne morem popisat, kako veseli so bili vsi obrazi, ko je se- stra Brecej začela obdarovati posa- mezne članice v spomin prve obletnice. Bil je lep dan in obletnico smo pra- znovali kar na vrtu, da je bilo res prijetno. Sestra Paula Brecej nam je servirala vsakovrstne dobrote in smo imele na izbiri, kar si je vsaka sama želela, da smo bile vse zadovoljne in poleg vsega pa še vsaka dobila lep spo- minček. Srčna hvala, sestra Brecej za Vašo dobrosrčnost in veliko prese- nečenje. Živela še na mnogo let!

Pozdrav vsem čitateljem Zarje!

Mollie Remec, zapisničarica.

Bilo je izvrstno!

V nedeljo, 6. julija smo imele ime- nitno zabavo v počast prve obletnice naše pod. št. 99, pod košatimi jabla- ni na vrtu sestre Pavle Brecej. Bile smo izvrstno postrežene in dobile lep spominček od sestre Brecej. Bog Te živi, Pavla! Žal nam je bilo, da ni bila med nami naša ustanoviteljica gospa Mary Šinigoj iz Chicage. S pozdravom,

Anna Rebek.

MISLI

Nezmernost redi zdravnike.

Kdor drugemu moti veselje, ni vre- den veselja.

Kdor si prizadeva, da bi postal pa- meten in moder, pa pridobljene mo- drosti ne uporabi, je podoben možu, ki orje, toda pozabi sejati.

Red je pol življenja.

Vera in zaupanje v lastno moč prestavlja gore.

Mlad umrje, kdor pije, če ni žejen, in je, če ni lačen.

Sebično je sovraštvo, ljubezen pa še bolj.

Kašlja in ljubezni ne moremo skriti.

Otrok naj čuti tvojo ljubezen, tudi kadar ga kaznuješ.

Prej jih tisoč umrje od pijače, kakor eden od žeje.

Materina ljubezen pozna samo en mejnik, in ta stoji na njenem grobu.

Lažja je poštena rana, kakor sto šivankinih bodljajev.

Svarilo "samo da očka ne izve," je vzgojilo že mnogo slabih otrok.

Išči srečo doma, ne išči je zunaj!

Obiski v uredništvu "Zarje"

Naše uredništvo so zadnji mesec obiskale sledeče oddaljene odbornice od naših krajevnih podružnic: Mrs. A. Satkovič, predsednica št. 97, Cairnbrook, Pa. in njena družina; Mrs. Anna Stare, tajnica št. 84, New York City; Mrs. M. Musec, predsednica št. 52, Kitzville, Minnesota; Jennie Okolish, predsednica št. 6, Barberton, Ohio; Mrs. Anna Kameen, predsednica št. 7, Forest City, Pa.; Mrs. Theresa Lozier, predsednica št. 55, Girard, Ohio; Mrs. Frances Mollis, tajnica št. 57, Niles, Ohio; Mrs. Anna Petrič, predsednica št. 54, Warren, Ohio, kakor tudi več drugih posameznih članic. Najlepša hvala za prijazne obiske.—A. N.

Ljuba Nežika!

Dolgo se nisem oglasila. Bila sem bizi z dobavo citizenship peperja, da res nisem imela kajta pisat. Zato ti pa danes povem, kako je bilo na kortu. Veš, kar malo sem se bala, kaj bo,

ko me je žodč skozi špegle pogledal in vprašal, če hočem postati citizen. Sem rekla: "Šur žodč, saj sem zato sem prišla!"—Žodč me je grdo pogledal in še enkrat rekel, če hočem biti citizen, naj rečem, jes ali no. "Šur, šur," sem hitela.

Veš Nežika, tako kšajt gospod, pa tako neumno prašuje; pokaj sem pa na kort šla, ko po drugi papir.

Nato me je vprašal, če vem kaj o konstituciji. Seveda sem vedela in kar po vrsti sem mu pravila kot bi voda tekla. Menda je že bilo olrajt, ker se je žodč smejal. Ko me je vprašal, kaj vem o predsedniku junajtet stets, sem rekla, da mora biti star 35 let in da ima žab za štiri leta in še dalje, če ga ljudstvo hoče; da predsednik trdo dela in ima dosti skrbi in da bi jaz za vse na svetu ne hotela biti predsednik.

Žodč se je nasmehnil in rekel: "Dacol!" — Jaz pa huda: "Kaj, ali me ne boste nič več vprašali? Zakaj sem se pa cele tri mesece učila vse vrste artikelnov in zdaj me pa tako malo vprašate?"

Žodč me je lepo pogledal in rekel: "No, Katra, pa povej če ljubiš našo deželo?"

"Kako vprašanje?" sem rekla. "Seveda jo ljubim! Pa še zlo jo ljubim to Ameriko! Dvajset let že živim tukaj, pa bi ne hotela živeti nikjer drugje na svetu, kaj še le umreti. Moj brat je bil ubit v svetovni vojni kot ameriški soldat, zdaj sta pa dva moja nečaka v armadi in celo pri luftbalonih sta. Žodč, četudi mi daste kako drugo kontro čisto zastoj, je ne maram. Amerika je za mene in jaz sem za Ameriko!"

Ljudje, navzoči na kortu, so ploskali, žodč pa je rekel: "Katra, z veseljem te sprejememo za državljanko!"

Ko sem šla iz korta, je bil na šten-gah nek fotografist, ki je hotel moj pikčec, češ, da sem izmed vseh proslcev najboljše odgovarjala. Zda sem kar malo štimana in veliko bolj pokoncu hodim kot poprej.

Torej, Bog živi mene, tebe in pa junajtet stets.

Te pozdravlja Tvoja teta,

Katra Klopotec.

Zaradi tega

"Jej jej, Tonček, ti si skoraj koleno razbil, pa še jokaj nisi?"

"No, kajpak, mama, jaz sem mislil, da te ni doma!"

Kdo bi rekel?

"Pepček, ti znaš že plavati? Kje si se pa naučil?"

"Teta, tega bi si ti ne mislila—v vodi!"

Učitelj: "Učenci! Ali poznate tekočino, ki nikoli ne zmrzne?"

Stanko: "Vrela voda, gospod učitelj!"

Mary: "Oh Angela, kako sem vesela, da si prišla k nam za par dni. Upam, da se boš počutila kakor doma."

Angela: "Draga moja, tega si ne želim pod tvojo streho."

Ljubezen je izmed vseh strasti najmočnejša, ker udari v isti mah v glavo, srce in telo.

Zbira FRANCES SUŠEL:

DOMAČA KUHNJA

Orehovi rogljički

Pol funta moke, četrt funta masla in četrt funta sladkorja, eno celo jajce, prav malo soli in cimeta, nekaj mrzlega mlika. Vse to pognetemo v srednje trdo testo in ga pustimo pol ure počivati. Potem ga razvaljamo, zrežemo na četverkotnike, jih nadevamo, zvijemo rogljičke, pomažemo z razstopljenim jajcem in pečemo.

Nadev (filling): pol funta zmletih orehov, ena žlica drobtin, ena žlica medu, malo vanilje, malo cimeta in toliko vrelega mlika, da dobimo primerno gosto sočno zmes.

Jagnjetina in kolerabice

Rabiš: en funt jagnetine, en funt kolerabice, en funt krompirja, eno veliko čebulo in pol funta masla. Zreži meso in ga prepraži na maslu s seseklano čebulo. Naloži v kozico nakrhljane kolerabice, krompir in oprazeno meso, zalij z vodo, da stoji čez in kuhaj do mehkega.

Približuje se čas za vkuhanje

Najbolj zanesljivo in najceneje vkuhavamo sadje v patentnih kozarcih. Res je nabava teh kozarcev (glass jars) precej draga, je pa, če ni posebne nerodnosti ali nesreče, takorekoč za vedno. Preskrbi si dovolj kozarcev že ta mesec in imej vse potrebščine na rok. Dobro je, da imaš toliko, da lahko dvakrat daš kozarce v lonec, to je okrog 16 za vsak pot, ker ti gre potem s vkuhavanjem hitreje od rok.

Najvažnejše pravilo pri vsakem konzerviranju je brezhibno, popolnoma sveže blago in najskrbnejša in najvestnejša snaznost. Dan pred vkuhavanjem namoči kozarce, ki jih misliš rabiti ter jih skrbno umij v vroči vodi s sodo in tudi v topli vodi oplakni in skrbno osuši.

Sadje, ki ga misliš lupiti, dobro operi in tesno naloži v kozarce, da izrabiš ves prostor. Olupljeno sadje pa polagaj v malo slano vodo, da ne postane rjavo. Samo prav mehko sadje vlagaj nepoparjeno, vse drugo vsaj oplakni z vročo vodo, da se skrči in potem lažje tesno vloži. Pripravi si sladkorno razstopino, ki se ravna popolnoma po okusu. Segrevajmo počasi in točno po navodilu za posamezne vrste. Če sadje preveč in prehitro segrevamo, se preveč skrči in imamo polprazne kozarce, kar ni ne lepo in ne dobro in je škoda prostora.

Kruhovo praženje z orehi

Pet kosov kruha zrežemo na kocke ter primešamo četrt funta rozin in jih oblijemo z pol pajnta mlika, v katerem razžvrkljamo eno celo jajce in eno žlico medu. Ko se kruh namoči, denemo zmes na razbeljeno maslo in ga pečemo na pekači v pečici. Ko je praženje pečeno, ga z vilicami razdrobimo ter potresemo s sesekljanimi orehi in sladkorjem.

Porkčaps s svežim zeljem

Porkčaps (pol inče debele) potolčemo, posolimo in jih v kozici, v kateri smo razgreti za veliko žlico masti, pa na obeh straneh rumenkasto opečemo. Nato pridenemo na vsak porkčaps za dve pesti debelo zrezanega in opranega svežega zelja, žlico drobno zrezane čebule in prilijemo toliko vode, da je zelje pokrito. Kozo pokrijemo in vse skupaj dušimo eno uro. Nato zmešamo žlico kisle smetane z žlico moke in

za nožovo konico paprike in zmešano prilijemo zelju. Ko vse skupaj še nekaj minut vre, vzamemo meso ven, zelje dobro premešamo, ga stresemo na krožnik in vrhu zelja lepo složimo meso. Lahko vmešamo žlico paradižnikove mezge (tomato sauce).

Minutno meso

Zreži na majhne kosce, manjše kot za golaž en funt telečjega mesa. Segrej v široki ponvi mast, prepraži sesekljano čebulo, dodaj zrezano meso in mešaj dve minuti. Potem pokapaj z limonovim sokom, posoli in popopraj, duši še deset minut in zalij malo z vodo; ko prevre, je gotovo. Tako pripravljeno meso je zelo lahko prebavljivo tudi za bolnike.

Stročji fižol

Stročji fižol zreži na koščke, operi in skuhaj v slani vodi. Naredi prežganje, dodaj žlico sesekljane čebule, zelenega peteršilja, zrno strtega česna, osoli po okusu, malo popopraj in zalij

z vodo, v kateri si kuhala fižol. Žlico gorčice (mustard flour) in žlico paradižnikove mezge (tomato sauce), zmešaj z malo mrzle vode in vlij v omako, dodaj fižol in kuhaj še 10 minut.

NEKAJ NASVETOV

Posodo za mleko vsakokrat splakni z mrzlo vodo, preden vliješ mleko vanjo. Ako postopaš tako, se mleko ne pripali.

Luskine ribe hitro odstraniš, ako pred tem za trenutek vtakneš ribo v krop. Tudi z jeter na ta način kožico z lahkoto potegneš.

Umivanje oken. Ako niso šipe zelo umazane, jih najhitreje očistimo s časopisnim papirjem, zmečkanim v kepo, ki ga pičlo pomakamo v mlačno vodo. Potem pa zbršimo s suhim časopisnim papirjem.

Veržice in zapestnice iz srebra, zlata ali drugih kovin ovijemo okrog roke in jih skrtamo z mehko krtačico, namočeno v mlačni milnici (soap suds). Nato z vročo čisto vodo splaknemo. Končno kovinasti nakit dobro izbrišemo z mehko volneno ali suknjeno krpo (flannel or woolen cloth) in nato še z drugo mehko krpo, da ne pušča na koži ali obleki temnih madežev.

Časopisni papir je dobro sredstvo proti moljem. Tiskarsko črnilo moljem strašno smrdi. Obleko, ki je ne nosimo vsak dan, obvarujemo pred molji, če vsak del obleke posebej zavijemo v časopisni papir, preden ga zložimo ali obesimo v omaro.

Tudi v kuhinji nam star časopisni papir nešteto krat koristi. Z njim pokrivamo živila, da jih varujemo pred muhami. Razgrnemo ga po umitih tleh, da jih ne zamažemo, še preden se posuše.

Zelnato glavo ne prični odločevati pri kocu, ampak pri vrhu glave, da se listi ne natrgajo. — Rdeče zelje režemo na emajlirani plati, ker z lesene deske je težko odstraniti rdeče madeže od zelja. Z rok odstranimo madeže s kisom ali limono.

Mleko se poleti rado sesiri. Če damo kavino žličko sladkorja ali za nožovo konico sode bikarbone na en kvart mleka, to preprečimo.

Sveže meso pokapamo z limonovim sokom in dobro zdrgnemo. Tako se meso, zlasti poleti dobro ohrani in muhe se ga ogibljejo.

Ivan Zorman:

PISMO OČETU

Veš, marsikaj drugače je sedaj, odkar si Ti poslovil se od nas; drugačni so ljudje, drugačen kraj, drugačen je današnjih dni ukaz.

Kitajski zid deželo obkoljuje, ne morejo več bratje, sestre k nam. Rod pionirjev truden omaguje, ko k delu kliče narodni naš hram.

Čez noč je vstal med nami mladi rod — vse bolj ponosno predse zre kot mi; podjeten, drzen zre v prihodnje dni, kot plaz s planine sam si dela pot.

Da bi Ti videl zdaj slovenskega dekleta! Kot vrtnica ameriška žareča, in kot slovenski rožmarin dehteča: v obeh svetov lepoto je odeta.

To, oče, je vprašanje vseh vprašanj: Li znali bomo mladce pridobiti, tako jih znali nase prikleniti, da bodo rod ljubili, verovali vanj?

Še mnogo zvestih src živi med nami. Le z omahljivci je tak velik križ. Brezbrižnost topa jih slepi in mami, da le za praznik jim zavest vzbudiš.

A škoda, da Te ni pri nas takrat, ko rodoljubi v Narodnem smo domu zbrani, ko s pesmijo je v duši vsak bogat in v duhu spet na rodni je poljani.

Tedaj izplahne v nič vsa skrb in dvom, tedaj več nismo novih časov plen, tedaj je veličasten tempelj Dom, od zvokov radostnih ves razsvetljen.

Nedavno spet sem zrl v obličje domovini, in kot nekoč ob Tebi, zrl na griče zlate, strmel s planin na polja pisana v dolini in vedi, oče, marsikdaj se spomnil nate.

Kako bo z nami? Živel bomo še do poznih dni, če dom slovenski bomo vsi slavili, če bomo pesem, jezik svoj čistili, vrline stare v nove vlivali moči.

Ne vem, če bral boš, oče, kar Ti piše sin.

A hotel spet sem s Tabo pokramljati, sem hotel čuvstvom svojim duška dati v uteho sebi, Tebi v blag spomin.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH

ŠTEV. 4 — Mrs. Johanna Herbst, Route 4, Box 13, Oregon City, Oregon. Rojena 5. aprila 1886, pristopila 12. januarja 1927, umrla 30. aprila 1941.

ŠTEV. 10 — Mrs. Josephine Myster, 1254 E. 175th St., Cleveland, O. Rojena 10. junija 1877, pristopila 2. maja 1929, umrla 27. junija 1941.

ŠTEV. 24 — Mrs. Cecilia Setinz, 513—10th St., La Salle, Illinois. Rojena 31. oktobra 1875, pristopila 1. septembra 1929, umrla 8. junija 1941.

ŠTEV. 25 — Mrs. Mary Prijatelj, 6725 Edna Ave., Cleveland, O. Rojena 13. februarja 1894, pristopila 11. marca 1940, umrla 7. junija 1941.

ŠTEV. 25 — Mrs. Theresa Spehek, 6306 Bonna Ave., Cleveland, O. Rojena 15. oktobra 1885, pristopila 8. aprila 1935, umrla 3. junija 1941.

ŠTEV. 49 — Mrs. Louise Wilder, 17915 Delavan Rd., Euclid, O. Rojena 21. junija 1892, pristopila 5. marca 1935, umrla 26. junija 1941.

Spominjajmo se jih v molitvah. Naj počivajo v miru božjem!

KMETSKA IDILA V SLOVENIJI

D. K.:

Karneval

V udobnem naslanjaču pri oknu je sedela stara žena in gledala na ulico, kjer je pravkar napadli sneg omilil senco večera. Sneg je bil še čist, deviški. Pobeli je strehe, okna in potegnili po ulici dolgo sneženo preprogo. V somraku so šle čezenj tihe in mehke sence oseb, luči tramvaja in avtomobilov.

Bil je karneval.

Stara žena pri oknu se je nasmehnila in s prijaznim, ljubeznivim pogledom zasledovala vozove, ki so prihajali in odhajali, skrivajoči srečo, ljubezen in hrepenenje. Otrpli izraz v zgubancem obličju se je nehote raztaljal in je oživel utrujene oči so postale živahne, uveli prsti v naročju so se gibali v ritmu in taktu. In v stari glavi so se grmadili spomini, duša se je jasnila in od nekdaj se je v njej oglašala nežna godba. In pravljica mladosti, tisti nepopoljšljivi čarovnik, ki se ne meni niti za sive lase niti za gube in ki ujame v svojo mrežo vsakega, je izvelkel iz ostankov minulosti film slik in ga začel navijati pred staro ženo.

Kdo bi mu mogel odoleti?

Kakor da se je zgodil čudež, je uvela, suha roka na kolenih postajala mladostno sveža, iz kotička spominov je zrastle lepa dekliška postava, ki se opazuje v velikem ogledalu. Oh, da, to je bila ona, ko se je pripravljala na karneval v kostumu pierotke. Kako se ji je podala čepica na kodrastih laseh, kako so ji žarele oči! Hotela je ugajati, saj se bo na karnevalu sešla z njim, o katerem je sanjala in po katerem je vsa hrepenela. Kako je bila vesela, ko sta se z mamo peljali na ples! Tudi takrat so bile ulice bele, povsod je ležal sneg—okrog in okrog. Pred poslopjem, kjer je bil ples, so se zbirali vozovi. Tiščala si je od nestrpnosti razbijajoče srce in zrla v temo, v kateri so gorela okna plesne dvorane. Slednjič!

Z urnim, gibkim korakom je šla po stopnicah v raj barv in mask, in že je bila v čarobnem krogu kolombink, cigank, vil in smešnih harlekinov. Zalila jo je toplota, pravilni svet jo je opojil in čar godbe jo je omamljal.

Razgledala se je in razveselila. Je, je tukaj! Eleganten, lep! In že je plesal z njo v tesnem objemu. Govoril je, govoril, da se ji je kar vrtelo po glavi. O sreči, o ljubezni, v katero veruje in upa, o hrepenenju, ki nima mej, ona pa je na vse pozabila ter je samo poslušala in zrla na njegova usta, ki so tako obljubovala in tako goreče prosila. In ta karneval je odločil o njenem življenju. — Postala je njegova žena.

In še danes je staro srce, ki ga je razburil in vžgal spomin na lepe trenutke ljubezni, zagorelo. Tresoča se roka je iskala zraven sebe roko tistega, kateremu je veljala prva in poslednja misel, ki jo je vodil skozi življenje in sedel z njo potrpežljivo pri oknu—toda iskajoča roka je brezmočno omahnila—mesto zraven nje je bilo že dolgo prazno. Film se je pretrgal, in trda resničnost se je prebudila.

Spodaj na ulici se je belila bela preproga, vozovi so hiteli mimo, ljudje so hodili sem in tja—življenje je šlo svojo pot naprej, danes kakor vedno. In danes kakor takrat je zahtevala mladost svoje pravice, zvenel je vesel smeh, bila je ljubezen—kulise so ostale—le postave so se izmenjale.

OH, TI PREDPISI

Ižanec se je malo zakasnil pa ga je prehitela tema. Seveda ni imel na vozu nobene luči, a kljub temu je odrinil proti domu. Že za prvim vogalom ga je ustavil stražnik.

"Gospod stražnik," se je odrezal Ižanec, "meni in moji Liski ni treba nobene luči. Jaz malo vidim, ključa je pa čisto slepa, pa bova kar po umih našla pot domov."

Pisma

Kdo še ni nikoli čakal z vsem hrepenenjem na pisma, ki niso prišla, na pisma, ki naj bi prinesla besedo ljubezni, tolažbe, odpuščanja ali pa tudi nasveta, navodila, od katerega je bilo za nas odvisno mnogo, morda vse?

Koliko grenkega srčnega trpljenja, koliko obupa so že zakrivila pisma, ki niso bila napisana ali odposlana, pisma, na katera je kdo kar tako pozabil! To pozabljenje postane lahko velika, nepopravljiva krivica, ker pahne človeka v brezno obupa, ga morebiti oropa zadnje rešilne bilke, mu vzame ves življenjski pogum.

Kako strašno je čakati na znak življenja, na dobro besedo, na besedo, ki naj bi nam prinesla odrešitev in kako lepo je, če to čakanje ni zamen, če pride naposled zaželjeno poročilo!

Pisma lahko neizmerno osrečujejo; prinesli morejo v osamelu življenje sonce in veselje, obupancu pogum in lažje življenje.

Zlasti o praznikih in spominskih dneh leta pričakuje mo življenjski znak svojih dragih, in vsaka pozaba dvojno boli!

V mnogih primerih ni kriva slaba volja, ampak samo razmišljenost, samo sebičnost, če taka izostanejo. "Samo"—grdi "samo," ki ni opravičilo; zakaj čakajočemu kaže, da je bil pozabljen, da ni važen, da ni sočustva z njim.

To je tako malenkostno delo, napisati nekaj pristranskih besed. Saj ni treba, da bi vsakokrat napisali štiri ali šest strani dolgo pismo. Včasih zadostuje tudi dopisnica s pripombo, da bo pozneje sledilo obširnejše pismo.

Marsikdo posebno težko piše sozlačno pismo. Čuti iz vsega srca s človekom, ki ga je zadela bridka usoda, ampak ne najde pravih besed. In vendar je treba ravno taka pisma pisati. Sozlačno pismo dokazuje žalujočemu, da se ga vprav v najtežjih časih z ljubeznijo spominjamo, da ni zapuščen v bolesti. Ta zavest je balzam za ranjene duše...

So ljudje, ki veljajo za ljubeznive in uslužne, ker takoj obljubijo, da bodo dali nasvet, informacijo itd. "Pisal Vam bom;" "Zanesljivo Vam pošljem naslov." "Čisto gotovo prejmete informacijo," in potem sedi ubogi, čakajoči človek, ki mu je ta obljuba dala spet nekoliko poguma, in pričakuje z največjim hrepenenjem odrešilno pismo. Pisma pa ni in ga ne bo, ker je dotičnik na svojo obljubo že davno pozabil.

In ta lažnivi človekoljub morda nikoli ne izve, da je storil veliko krivico.

V večini družin je naloga žene, da skrbi za ohranitev zveze med prostrano ločenimi rodbinskimi člani po pismih.

To je lepa, a tudi odgovorna naloga. Zakaj prav v velikih rodbinah se kaj lahko dogodi, da nastanejo med nekaterimi člani nesoglasja; ta nesoglasja pa se ne smejo s pismi še poglobiti in poslabšati, kajti zapisana beseda močnejše zveni, kakor izgovorjena.

Bati v večjem rodbinskem krogu ali pa najstarejša sestra mora s pismi delovati kot ohranjevalka miru, mora miriti, pogovarjati, kjer je treba, zakaj tudi zapisana ljubezniva beseda je živa opominjevalka.

Izpolnjevanje pisemskih dolžnosti je za gospodinjstvo in mater posebno tedaj dragoceno in zaslužno, če tudi tistih ne pozabi, ki stoje v stran, starih in osamljenih. Vsaj o praznikih in spominskih, godovnih dneh se jih je treba spomniti. Ena sama beseda lahko pripravi toliko veselja! B. H.

MED KROŠNJARJI

Peter in Janez se srečata na ljubljanski postaji. Jezno se spogledata in krepko odkašljata. Oba sta Ribničana in oba imata še polne krošnje suhe robe.

"Kam jo pa misliš mahnuti, Peter?"

"I kam neki; proti Kamniku."

Čez dve uri se Janez prerije iz vlaka v Kamniku in koga zagleda pred seboj? Seveda Petra!

"Ti preteta mrha ti! Pa te je res prineslo v Kamnik! Jaz sem pa le mislil, da bi me rad potegnili!"

ZA ODPOMOČ BEDNIM V STARI DOMOVINI

VZARJI ste čitali že več spodbujevalnih člankov izpod peresa naše vrle gl. predsednice in gl. tajnice, ki sta apelirali na splošno javnost, da bi se zavzeli za akcijo za nabiranje darov za sklad, ki bo poslan našim trpečim in bednim v Slovenijo. V poročilu glavne tajnice, ki je priobčeno na strani 290 v tej izdaji lahko vidite koliko so že poslale nekatere podružnice. Za začetek se ne smemo pritoževati, ker po številu članic pri dotičnih podružnic, ki so se že odzvale, je njih dar za enkrat popolnoma na mestu, ker se razume, da so to poslale podružnice le za začetek in da bodo kar naprej zbirale prispevke in odpošiljale na glavni urad od časa do časa.

Glavno vprašanje, ki je v mislih mnogih je, komu se bo poslal denar v stari kraj in ako ga bodo res dobile potrebne stranke. V kolikor nam je znano, ta denar ne bo poslan kar takoj v domovino, ker se bo počakalo, da se izve kaj definitivnega, namreč na kakšen način bo res prišel v roke našim, ker vsak bi rad, da bi bili naši rojaki in rojakinje deležni tega denarja, ki ga bomo tudi skupaj zbirali za nje. Ob tem času je res težko dati drugo zagotovilo kot, da se denarja sploh ne bo pošiljalo nikomur in nikamor, dokler ne dobimo vse potrebne informacije. Zato ste lahko brez skrbi, ker denar, ki bo poslan na glavni urad SZZ ba vknjižen v posebno vknjižbo in obdržan tukaj v Ameriki do tistega časa, ko dobimo vse podatke o denarnih transakcijah v domovini.

Nekateri pravijo, da potem takem je boljše, da se počaka do tedaj, ko bomo za gotovo vedeli kako stvar obstoji. Vsem, ki so tega mišljenja bi radi podali na srce samo te besede: Vsak izmed nas dobro ve, da je domovina v silni potrebi in da bo vzelo precej denarja predno se bo pomagalo v najbolj nujnih slučajih in čakati do tedaj, ko bomo sigurno vedeli, da se lahko pošlje, je nesmiselno govorjenje, ker če bomo počasi zbirali, damo lahko večkrat. Pri tem ne trpimo sami nobenega pomanjkanja in ako bi vsako društvo oziroma naše podružnice sodelovalo v majhni meri od sedaj naprej vsak mesec, potem bomo sami presenečeni nad lepimi svotami, ki bodo skupaj prišle.

Kakor smo čitali v listih, se je vršila seja vseh treh narodnosti skupaj, namreč Slovencev, Srbov in Hrvatov, ki so izvolili takorekoč glavni odbor za odpomoč v Jugoslaviji. Glavni namen tega odbora je vcepiti v srcih vseh Jugoslovanov zaupanje v reliefne akcije in kakor je bilo nam poročano bo imel ta odbor nadzorstvo nad prispevki, ki bodo zbrani potom vseh treh narod-

nosti skupaj.

V tem glavnem odboru so najvažnejši odborniki vseh naših velikih organizacijah in naša glavna predsednica Mrs. Marie Prislund je prva pomožna tajnica. Glavni blagajnik je pa obče spoštovani glavni tajnik KSKJ Mr. Joseph Zalar. Kakor prej omenjeno, je v slovenski sekciji pri odboru, izvoljenem v Chicagi, tudi naša glavna tajnica Mrs. Josephine Erjavec. In v največji slovenski metropoli, namreč v mestu Cleveland, kjer je bil tudi izvoljen lokalni odbor za nabiranje prispevkov med skupinami po Clevelandu pa zavzema važni urad blagajničarke naša agilna prva glavna podpredsednica Mrs. Frances Rupert. Torej dosedaj imamo važno zastopnico v vsakem odboru in zato bodimo brez skrbi, da kamor bomo poslali denar, da bo vse v redu in pošteno odposlano na zanesljive stranke.

V poletnem času nimamo velike udeležbe članic na mesečnih sestankih, zato ni za pričakovati kar takoj, da bi se zedinile v raznih načrtih, katere bodo predložile odbornice in članice na sejah, ker mnogokrat se vnamejo vsakovrstne debate, ki vzamejo precej časa predno se vse uredi. Toda nekaj se pa lahko ukrene za začetek in potem, ko bo na sejah večja udeležba bi pa bilo priporočljivo slediti lepemu zgledu podružnice št. 14 v Clevelandu, ki je določila, da se da dobiček od materinske proslave, ki se je vršila 4. majnika letos v sklad za odpomoč stari domovini. S tem so pokazale, da se kot matere zavedajo svoji dolžnosti napram revnim materam našega rodu, ki strašno trpijo pod sedanjimi razmerami. Tako imajo skupaj že lepo svoto sedemdeset dolarjev v ta plemeniti namen. Čast podružnici št. 14, kakor tudi vsem drugim podružnicam, ki so že začele zbirati doneske. Vsem, ki se pa še niste oglele za to akcijo, prijazno priporočamo, da ne odlašate dalje temveč začnete vsaj po malem na prihodnji seji. Načinov je mnogo, ki so izpeljivi in ki bi bi prinesli lep dobiček, zato kar skupaj, brihtne glavice in začnite razmišljavati kako bi se lotile tega dela, in ko pridete do dobre ideje, potem pa nič ne čakati temveč se takoj zavzeti, ker dobro delo bo dvakrat toliko vredno ako je storjeno iz dobrega nagiba in brez prigovarjanja. Eno kar vsi želimo je to, da bi ne bilo med nami niti ene podružnice, ki bi ne bila vključena v seznamu darovalcev. Saj se ne prosi za večjo svoto kot se more zbrati v naši naselbini toda vzemimo si za svojo dolžnost, da pomagamo po svoji moči, ker storiti dobro delo drugim bo gotovo imelo lep odsev na naše narodno življenje.

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board

DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania

DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois

DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota

DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado

DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Miss Albina Jancar 1686 E. 32d St., Lorain, Ohio.

By Therese Kerze, R. N.:

NURSING IN YUGOSLAVIA
AS I SAW IT

The following article appeared in the professional magazine "Public Health Nursing" for May 1941, accompanied by this biographical note:

"When Therese Kerze visited the country of her parents in 1938, her familiarity with the languages of Yugoslavia made her trip most interesting. Miss Kerze is assistant director of the Judson Health Center in New York City and is studying for her doctorate at the Columbia University.

NURSING as a profession has developed in Yugoslavia since the first World War and so one must realize that it is still very much in its infancy. During these early years it was handicapped because as a new field for women it was not too readily accepted. Educated women, who had studied medicine for many years, continued to study medicine, and the women interested in nursing were those whose preliminary preparation was inadequate. Because of this scarcity of good material, the first women sent to the United States for nurse's training were women physicians. Upon the completion of their studies and return to Yugoslavia, this new field presented so many problems and such rough going that these M.D.-R.N.'s invariably reverted to the practice of medicine.

Yugoslavia, the Kingdom of the Southern Slavs, presents by no means a homogeneous group with similar situations and conditions throughout the country. The Serbs, Croats, and Slovenes, who compose the majority Slav group, vary greatly in characteristics, and different problems are found in different areas. Language difficulties exist. The Serbian and Croatian language, although alike, is written by the Serbs with the Cyrillic alphabet and by the Croats with the Latin alphabet. The Slovenes use the Latin alphabet, but the language is different from the others. Of course there exists a similarity among these languages, but there is enough difference to complicate travel, teaching, and literature.

Peasant Life Is Simple

The simplicity of peasant home and life should be emphasized. Home life revolves about the kitchen, which is furnished with the primitive essentials necessary for preparing and serving a peasant meal. The diets are often in-

adequate in vitamins and minerals, but do alleviate pangs of hunger. Fruits and vegetables are obtainable in season. Sanitation—plumbing, water supplies, and screening—is unknown or extremely simple. Every scrap of material is saved by the peasant family. Soldiers wind rags about their feet as a substitute for stockings. Yet the peasant seems to have a courage in the face of poverty which is inspiring. Never is he too tired to sing, and songs cheer the heart.

Newspapers are expensive and also scarce. Yet the populace get them for they are saved and passed from one to the other. In certain sections newspapers are tacked on outdoor billboards and crowds group themselves about, reading diligently.

Public health programs the world over must be geared to meet the needs of those being served. In Yugoslavia the health program is the responsibility of the official organization, the Central Hygiene Institute in Belgrade. The program is directed by the Minister of Health, just as the education program is the responsibility of the Minister of Education. The country is divided into nine subdivisions called "banovinas," and each "banovina" carries out its own program within the district, of course under the supervision of the central ministry.

In the public health field, noteworthy work is being done. Here is a situation in which there is no overlapping of programs. There is no question but that nonofficial agencies which would experiment and pave the way for the official agency would be of inestimable help. The Rockefeller Foundation, of course, did a noteworthy piece of work not only in Yugoslavia but in many other countries, where it assisted in organizing and developing their early health work. The nursing in hospitals is mostly under the supervision of religious orders.

In Zagreb, the School of National Health, or "Skola Narodnog Zdravlja," is a most imposing and modern structure situated on a hilltop. Here I had the good fortune to be shown several public health films. The roles were acted not by "glumica," or movie actresses, but by peasants. One especially fine film was on maternity care and while it might not be effective in New York City it would be helpful in a simple rural setting. Similarly, much of the teaching material we have here would be totally inappropriate for the people of Yugoslavia. Each of us attempts to meet the needs of our own people.

The School of Nursing in Zagreb, while at present somewhat scattered

in small buildings through their beautiful grounds, is nevertheless quite a modern school. It is hoped that the Zagreb school can have a new building before long. The communicable disease hospital in Zagreb is under the direction of the "Higienski Zavod," and the nursing is done by professional nurses rather than religious orders.

Ljubljana, the capital city of the Slovenes, boasts of the only skyscraper in the Balkans—all of ten stories high! Here are also located many institutions which care for the needs of the population within and around the city. Hospitals are both public and private institutions. As the hospitals cannot be compared to some of ours, it is unfair to describe them, for the casual observer must be careful about avoiding generalizations. They are meeting a great need under the most trying circumstances. The city has its institutions for care of mothers and children where health work is done with run-down mothers and babies, and which is vitally interested in promoting the teaching of healthful living.

The public health program is directed by the "Higienski Zavod," or Institute of Hygiene. It is a complete unit, having x-ray facilities, laboratories which not only examine specimens but also prepare serums, and a sanitary division. Literature and demonstration setups are prepared by the "Higienski Zavod," since the staff are as vitally interested in health education as we.

School Health Work

The school health program is conducted through the "solska poliklinika," or a school clinic. This clinic functions apart from the school building proper. The health of the school child is supervised, and a program of regular health examinations as well as emergency or dispensary work is carried on here. Meeting the needs of the area here are also facilities for bathing and free lunches for school children which are supervised by the nursing personnel. During the summer this same division concerns itself with camps for children who are sent away for a several-weeks' period of convalescent care. Such a camp is one at Rakitna. Preschool roundups, immunizations, and correction of defects are a part of the program of the school nurse.

The "skola za sestre pomoćnice" or school of nursing in Ljubljana is housed in an apartment house. The school is very well kept up although simply furnished. As is true with many other institutions, it operates under terrific handicaps, and yet in spite of this it

comes to the top with flying colors. Most of the difficulties develop because of the inadequate financial situation. The nurses must adjust to makeshift equipment and in the long run, I believe, the Yugoslav nurses are the better for their experiences. They learn to scrimp and improvise while in the hospital, so that when they get out into the field they are prepared to meet difficult situations. They have learned the principles of asepsis without elaborate equipment.

Securing Textbooks Is A Problem

The library at the Ljubljana nursing school consists of several shelves of a single bookcase. Books are expensive and very few, and therefore nurses do not acquire a set of books upon entering training. The richest content of nursing material may be found in books written in English, but the use of these books requires—besides money to buy them—a good command of the English language. Textbooks printed in Yugoslavia present the problem as to which of the three languages they shall be printed in. This limits the potential sale of any book and boosts the price.

In Beograd, which is called the Paris of the Balkans, the situation is similar to that in Ljubljana. An institute of child care here does a combination of well baby, dispensary, and some hospital work. The examination of 140 babies during an afternoon's clinic may not permit the development of as much rapport as one might desire; nevertheless it does serve as a medium for education of the mothers.

Clinics go on tour through the countryside taking with them literature, posters, and displays. The infant display was of great interest—a box serving as a bed and very simple clothing. I was told that the poverty of the people in the rural areas is most acute and the teaching is geared to meet the situation. Diapers are securely fastened on the child by tying them at vital spots. Yes, even safety pins are expensive!

The school of nursing in Beograd is a wealthier and larger institution than the school in Ljubljana. Some of the hospital experience of the nurses is gained in the nearby military hospital. The school of nursing is a separate en-

tity, not connected with a hospital, and the student nurses are assigned to duty in a hospital—which may be far from the school—on an hourly basis.

Nursery schools exist and are meeting a real need as do ours here. Many more could be used to good advantage. The simplicity of records overwhelms the American nurse. Only space for bare essentials is provided for.

Most of the nurses go into public health work and the positions are usually civil service ones. Although the remuneration is very small, the pension system does offer some compensation for future years. Then, too, the scale of living and expenses are quite different.

In her teaching, the Yugoslav nurse ranks high, but teaching requires materials with which to work and these are lacking in the schools, in the homes, and in community resources. To date the Yugoslav nurse has made the most of what she has had. And with their perseverance and intelligence these pioneer workers are a success, making a real contribution to the public health field.

CONTRIBUTIONS TO THE JUGOSLAV RELIEF

In the last issue of *Zarja* it was reported that Branch No. 1, from Sheboygan, Wis., was the first one to answer the call for help towards our own poor suffering in Europe. The following branches have followed in the meantime:

Branch No. 13, San Francisco, Cal.	\$ 5.00
Branch No. 33, New Duluth, Minn.	5.00
Branch No. 71, Strabane, Pa.	5.00
Branch No. 19, Eveleth, Minn.	3.00
Branch No. 35, Aurora, Minn.	2.00
	\$20.00
Branch No. 1, Sheboygan, Wis.	\$15.00
Total	\$35.00

I do hope that other branches will follow this worthwhile example, and at their next meeting decide about the amount of help they are willing to give to such a good cause. From the newspapers we are informed of what is happening to our poor, suffering and hungry loved ones and to our own people who speak the same language as we do, whose every ambition has been crushed in Yugoslavia, and who today look upon us for help. Won't you do something, dear members, in this regard, and follow the good example of the above listed donors?

In behalf of our suffering in Slovenia, I thank you many times for all donations whether large or small,

JOSEPHINE ERJAVEC,

Vice president of Slovenian Section of Yugoslav Relief Committee.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 6, Barberton, O. — During the month of May two of our cadets were married, namely, Mary Usnik to Louis Obreza, and Molly Lukevic to Michael Andrew Glynn, and in June, Stella Zella was married to Warren Smith. We wish them all the happiness in their new lives.

June 29 was the first day of Barberton's Fiftieth Anniversary which was opened with religious services at the new high school auditorium. On Monday evening Ben Bernie, the old maestro, and his orchestra played for Anniversary Dance and it was at this dance that Miss Barberton was announced. She was none other than Margery Okolish, one of our cadets and daughter of the president of our branch. Congratulations, Margery, on the great title bestowed upon you. Margery represented the Slovenians in this contest and was one of about thirteen contestants. We are certainly proud of her. Miss Barberton reigned at the pageant "Wings of Progress" which was given every evening at the Barberton High School Auditorium. Tuesday evening the queen was crowned by Representative Don Harter. On Friday, the fourth of July, Miss Barberton led the parade on a beautiful float.

On Thursday evening, July 3, we performed in competitive drill and won first prize. On Friday, July 4, we again went out in uniform and took part in one of the biggest and most beautiful parades ever seen in Barberton.

We certainly are proud that our Slovenians took such a great part in celebrating Barberton's Fiftieth Anniversary.

On July 16 we are having our annual picnic at Rex Lake. Swimming and canoeing will be on the program of the evening. A committee will look after the lunch. We are continuing drill practices every Wednesday and expect all the girls to be there.

J. A. M.

No. 20, Joliet, Ill. — The cadets in the name of Mr. and Mrs. Louis Todorovich announce the engagement and approaching marriage of Cadet Helen Todorovich to Richard Sak of Joliet. She is our first cadet to enter the portals of happy wedlock. The wedding is scheduled to take place Saturday, August 2nd in St. Joseph's Church at 8 o'clock before the nuptial mass. Charter member cadets are to act as guards of honor. In the evening a re-

ception will be held in St. Joseph's parish hall. Congratulations to the affianced couple!

Lest we forget that: all absentees are to be excused by notifying the captain or the lieutenant; to be a perfect cadet, monthly dues must be paid regularly; the cadets bid welcome to two new cadets: Marion Jelenich and Bernice Musich.

Our dreams came true. On "Zveza Dan" we made our debut in our new uniforms, which we wore with unlimited pride. We wish to thank Mrs. Albina Novak, who came to Joliet and aided us in our selection. To Mrs. Caroline Gregorich we wish to express our appreciation for the donation of \$1.00 toward the uniform fund.

Until next month, I bid you farewell!

OLGA ERJAVEC, reporter.

No. 25, Cleveland, O. — Now that everything is straightened out, we do wish our new captain, Anne Tomazin, a great deal of success. Each one of us will have to do our best and co-operate with our captain. Our drill team meeting will be on Wednesday evening at the Slovenian National Home. Mr. William Esser, well known drill master of other teams, will be our

drill master. Thanks to Emily Mahne, our former captain, for all she has done for us and we'd like to have her with us as one of the girls. Many thanks to Mrs. Albina Novak for helping us straighten out our problems.

The Girard-Niles drill team blessed their banner July 27. Capt. Anne Tomazin and the following four girls attended the affair: Jean Paik, Emily Mahne, Frances Zamec, Lieutenant, and Mary Hrovat.

On June 28th we witnessed the wedding of Sophie Lach Baraga, which took place at St. Vitus Church. She made a very pretty bride and Stanley should be proud of her. The junior team made a picturesque scene when they all went to Holy Communion. Sophie is captain of the juniors. After the wedding the couple left for their honeymoon. Long live the bride and groom!

The girls were all glad to see Jean Paik and Ann Marolt back in line where they belong. I believe we'll get down to business now because Ann and Jean are ready to go. How about us?

A former cadet, Frances Brancel Czar, became a mother on July 6th. Mother and son are doing fine. Congratulations to both of them!

Birthdays are being celebrated this month by Anne Tomazin and Elsie Hraster (yours truly). Here's wishing both of them a very happy birthday.

Until we meet, yours truly,
ELSIE HRASTER.

No. 40, Lorain, O. — July brought with it the following social events:

July 11—The date of the Lorain Milk Festival at which our girls put on an exhibition drill after the parade.

July 13 — The twenty-fifth anniversary of Rev. Milan Slaje in priesthood. The drill team escorted Father from the Parish House to church at the 11 o'clock mass.

Our annual picnic which was to be held on the 13th of July was called off, instead the girls will hold a private picnic at some later date. Details on this affair will be given in the next issue.

Flash!—Wedding bells will soon be ringing for our cadet Miss Emma Simoncic. The date: August 16, 1941. The man: Mr. Wayne Dieterich, also of Lorain.

Engagements—Miss Mary Simoncic, sister of Emma, was engaged to Mr. Joseph Kuzura. Miss Albina Jancar, Director of the Juvenile Department, is engaged to Mr. Milo Ueklein. Miss Dorothy Konjar, also a cadet, is engaged to Mr. Robert Kedroski.

ALICE DEBEVEC.

No. 41, Cleveland (Collinwood), O. — June was an eventful month for the St. Mary Cadets, because on June 22nd we made our debut in new uniforms and a big celebration at the blessing of a new banner, which was a great success. The day was rather warm, but we took it in our stride.

The parade was very colorful and a beautiful spectacle. We wish to thank all the drill teams and honorary guests who attended, despite the heat. Also

thanks a million to our wonderful mistress of ceremonies Col. Albina Novak and our beloved sponsors Mr. and Mrs. Raddell. We wish to thank all the guests and friends for a swell turnout.

A variety afternoon program was held after the parade. As the band played a peppy march the team marched on the stage which made a colorful picture in their new maroon uniforms with white trimmings. Thanks to the performers on our program who were splendid. The audience joined in singing the closing number, "God Bless America."

We wish to thank the Supreme Officers and Supreme Committee, also Monsignor V. Hribar for his encouraging words and Rev. Baraga and Rev. Ciesnik for their presence. Thanks to our older members of No. 41 for donating to us the beautiful American flag which we are proud to display. Also thanks to Zallars for the beautiful cake they gave us.

Thanks to Mr. John Tercek, Lawrence Leskovec and Tony Rudman who directed the parade which went by smoothly. Thanks also to Mr. Holtz, our drill master, for his assistance and carnations which were pinned on each cadet at the end of the demonstration.

The older members deserve a vote of thanks for it was under their direction that the program was a success. Also thanks to Ameriška Domovina for the generous space in publicizing our affair.

Again, thanks to all!

THERESA MIKLAVCIC,
president of St. Mary Cadets.

No. 46, St. Louis, Mo. — Our July meeting was very poorly attended. Members please come to the August meeting and pay your dues. I do not like to write letters to remind you of your obligations.

On the last Saturday in June, two of our members joined the happy group of married folks. Miss Marie Grabian is now Mrs. Louis A. Chaperlo and Miss Marie Staker is Mrs. Ralph Thompson. Congratulations and best wishes for a happy future. To our sick member Mrs. Theresa Lucas we wish a speedy recovery.

We also wish to congratulate Mr. and Mrs. F. Zvanut who had the pleasure of seeing their three sons and daughter receive their diplomas during May and June. Carl, 23, received his bachelor of science degree in chemical engineering from the Missouri School of Mines, Rolla, Mo. He is a member of Phi Kappa Phi and Tau Beta Pi, honorary fraternities. He was also recipient of the Alpha Chi Sigma award given by the Beta Delta Chapter of Alpha Chi Sigma to the student maintaining the highest scholastic average in chemical engineering. Carl also received an award for maintaining a 90 average for four years work. Eileen and Albert, twins aged 16, received their diplomas from Roosevelt High School. William, 13, graduated from St. Francis De Sales grade school.

JOSEPHINE PREBIL, sec'y.

No. 49, Noble, O. — We, the Noble Cadets, finally awoke from our long fest and decided to write again. Our last meeting on July 7, 1941, was fairly well attended. We hope our next meeting which will be held on Aug. 4, 1941, will show an improvement in the attendance. Here's hoping we'll be seeing all of you there.

At our last meeting we discussed in detail the plans for our banquet which will be held on Oct. 12, 1941, to mark our tenth anniversary. Girls, let's work hard and make this affair a success. Also at our last meeting we had our first bank nite of one month's dues donated by Mrs. Walters. The lucky winner was Vickie Dragozet. (Her cousin Ann Fisteck pulled the lucky number. No wonder!!)

At one of our previous meetings we elected an active and ambitious lieutenant. You probably could all guess who this cadet is and it is no other than our dear friend Betty Urankar. Betty, here's luck and cooperation from all of the girls! (Now don't let her down, girls!—A. N.)

Here's a friendly reminder to all the cadets to pay their dues on time to Frances Yerman, who is waiting patiently for her box to jingle louder. (Here's hoping they take the hint, Frances.)

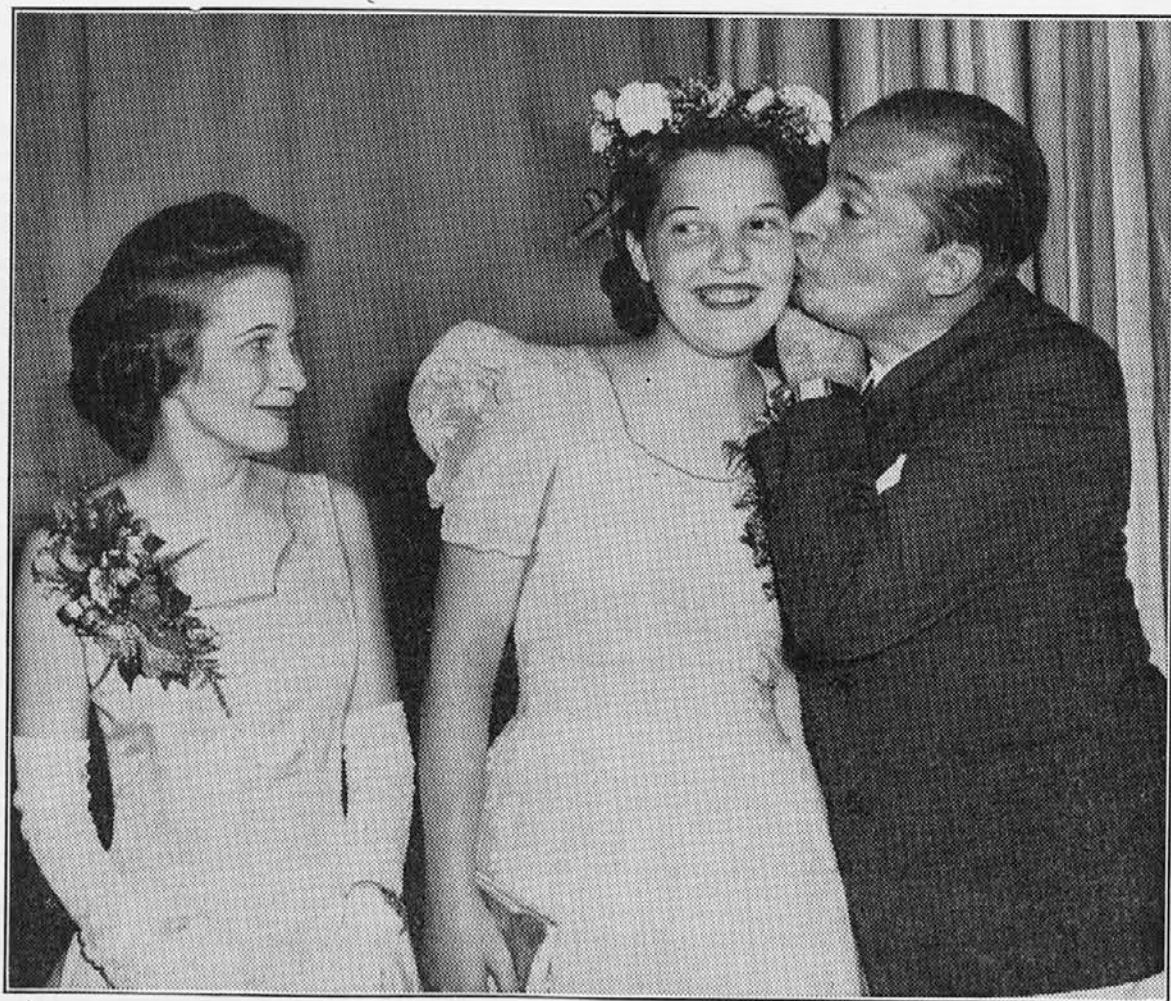
We remain loyal cadets,

FRANCES INTIHAR,
DORIS PROPOTNIK.

Mrs. Jennie Okolish

We know that most of the times, it is the inspiration a mother gives to her daughter that brings about complete success. Such was certainly the case in the Okolish family in Barberton, O. We therefore congratulate Mrs. Jennie Okolish, president of Branch No. 6 on her constant guidance for the welfare of her family and on the splendid cooperation she rendered to her daughter and the committee during the entire time it took to get everything in readiness for the grand celebration and also during the time of the commemoration of the fiftieth anniversary of the city of Barberton. The Slovenian Women's Union is proud of its members and also the wonderful mothers we have among us. God bless them!

HAIL THE QUEEN OF BARBERTON, MISS MARGARET OKOLISH!

It was a thrill to all Slovenians of Barberton, Ohio, to see the highest honors of the city bestowed upon one of their own girls, Miss Margaret Okolish, daughter of Mrs. Jennie Okolish, president of Branch No. 6, and Mr. Anton Okolish, supreme officer of American Fraternal Union (ABZ). We are most happy to publish the picture taken

in the Auditorium just as the old maestro Ben Bernie of radio fame placed the wreath on her head and gave her a great big kiss. He announced Miss Margaret Okolish as Queen of Barberton over a national hook-up before a capacity crowd in the Industrial Arts Gymnasium of Barberton. To the left is Miss Geraldine Anger who came in second in the competition for the title. Congratulations!

No. 57, Niles, O. — The July meeting was fairly well attended, but many of our members still do not show up. Here's hoping that more members will show up for the meetings to come and also take interest in them. Come, greet your old friends and make new ones. Frances Stoner was the recipient of the monthly award.

Our treasury is shrinking and we must help it expand, therefore all members are asked to pay an extra quarter within the next three months.

Congratulations to Mr. and Mrs. George Stanec Jr. on the birth of a daughter—Patricia Ann. Mrs. Stanec is the former Frances Logar.

Katherine Spoljaric was engaged to Thomas Stanec on July 4th. The wedding will take place on August 30th in St. Stephen's Church.

We welcome Eva Leskovec back to our branch. Hoping to see you all at the next meeting. Good luck and good health to all.

MARY FRANCES PEKAROVIC,

No. 74, Ambridge, Pa. — I wonder how many of our members are aware of the fact that every first Monday of the month is the day of our meeting. If we are to use last month's attendance record as a basis for an answer, far too many members have forgotten that their presence would be appreciated. Except for the few loyal attenders, the last meeting was very poorly attended. Won't you please remember to come the next time for we have some very important business to discuss. The officers would appreciate your point of view or your advice on the subject of — no, I won't let the cat out of the bag! Come to the next meeting, August 5th, and you will see what I'm driving at.

Now for the gossip: Frances Rosenburger recently spent two weeks visiting relatives in Cleveland. She tells me she enjoyed her visit. Jean Anzur, our recording secretary, is at present visiting in Cleveland also. I saw Mrs. Caherinte Guzyak and son the

other day—no wonder his folks are proud of him! He is a darling little chap. Mrs. Jennie Gaspersic, our treasurer, and Mrs. Mary Becek, our president, spent the fourth of July holidays in Cleveland. I wonder why so many people head their footsteps in the direction of Cleveland. Perhaps I shall better understand their sentiments when I, too, shall have been there.

There is no one on our sick list at present. How lucky we would be if this were the case always! However, bad comes along with the good and we bare the bad to appreciate the good. In my last sentence let me remind you all to be present at our next meeting.

JANE GASPERSIC.

No. 91, Verona, Pa. — Howdy, everybody! Here I am again with the same old story: Meetings poorly attended, dues very poorly paid. I wish to remind you again that our meetings are held on the first Tuesday night of each month at the home of our sister

Mrs. M. Wratcher, 401 Virginia Ave., Oakmont.

Our meeting nite should be full of meaning for each and every member. We can have interesting meetings and be very much alive if the members choose to make it so. After our meetings are over the ladies gather around the table and play games. Oh, what fun we have, so please, members, come and try your luck.

We wish to thank our secretary Mrs. Kirn for the candy she brought and also Mrs. Wratcher for the ice cold lemonade she served to our thirsty gang. From now on we will serve refreshments after every meeting, so come out, ladies, and enjoy yourself at these fine gatherings. Oh, what fun!

Congratulations to our recent bride, Miss Janet Levendowski on her marriage to Mathew Avcin.

God's blessing to all!

MRS. A. KASTELIC.

No. 95, Chicago, Ill. — Our last several meetings have been very much saddened by the fact that our beloved president, Mrs. Markezich, hasn't been able to be among us because of a severe illness. However, at our last meeting we were a happier lot when we learned that she is well on the road to recovery and hopes to be with us very soon.

Miss Irene Martinich

Miss Irene Martinich, one of our prominent younger members, was the recipient of a beautiful diamond on her birthday, May 18th. We wish her many happy birthdays; also may the sun-lit days of her engagement extend on to a very happy married state.

MARY C. MISKULIN.

TOUR TO WASHINGTON, D. C.

On May 25th of this year, a deputation of SWUA members visited our Capitol city, Washington, D. C., and went on sight seeing to many important institutions and buildings in the city and surrounding places. The group also stopped in Gettysburg and visited the battlefields and the other

Sergeant Fred E. Krizman

Since January the word "aeroplane" has found a new meaning within our family circle, for it was the month in which my brother Fred Krizman became thoroughly interested in the Army Air Corps. Up to that time, no member of our family had ever heard brother Fred express any such an ambition or desire, that is, to learn how to fly.

It is often heard that some people can make up their minds in a hurry and likewise adapt themselves to new environments and to an entirely new field of work. Upon hearing such remarks, we sometimes take them very casually and thereby have our own conception of things, but I am here to verify that it is the truth, that things like that do happen.

As for my brother Fred, he always was an energetic type of person. He chose Business Administration as his college course and he applied himself very well to the studies. And lo, and behold, the patriotic spirit got the best of him and he felt that to be a good citizen and a loyal American one must be willing to sacrifice the easier things in life and devote his services to higher ideals by which he can be

historic places around the town. On leaving Washington, D. C., we stopped at Annapolis, Maryland, and went through the grounds of the U. S. Naval Academy and also stopped in Baltimore, Maryland. The trip was made by Greyhound bus and it was a big thrill to all to travel on the new Turn Pike road. Much could be told of this trip and it is hoped that some of the members will start to write about it. No doubt it would be interesting reading to most of the members, about our four-day trip.

What do you say, girls, how about getting started in the next edition? The members will highly appreciate your generous contributions in Zarja. Once you start writing, the story will get very interesting for everyone, so let us hear from one or the other of the party.

A. N.

of greater service to his country and mankind.

Being a relative of the good spirited and kind personality such as has been within Fred all his life, it is almost too delicate a subject for me to bring before the public, because I know very well that Fred would rather not be praised. But the truth is hard to keep away from one's mind even though it refers to your own brother. When we speak from our hearts, it can't be wrong to say these nice things publicly even though it's against the party's wish.

In real life the members of a family vary so much one from another and every family no doubt has one among the group that deserves comment on his fine accomplishments. Well, Fred is the star in our group!

Fred had more than three months time between his enlistment for service and the time of taking his oath for a three year service period in the Army Air Corps. As time was getting closer, his interest was greater and more intense. Finally the notice came from the Capital that he was to report at Fort Hayes, Columbus, Ohio, on May 31, 1941, at 8 a. m. Fred was the only really excited person in our family, the rest of us were speechless and felt like something was pressing in our chests that didn't let you breathe freely. I must confess, that I don't remember when my heart carried such a load as it did for about two weeks after his departure. I preferred not to talk about him for something in my throat was choking me and didn't let me speak my mind. I requested that he call me by long distance once a week from his station which is Cimarron Field, Oklahoma City, Oklahoma. He has called once a week since he's been there. I really don't know what has changed my feelings lately but I never was lighter at heart and felt more satisfied over anything I have experienced in my life, than I do now. There is a certain strong faith that I have created in my heart that makes me feel certain, that Fred will come through safely and that he'll make a good officer in the Army Air Corps.

So you can imagine how happy I felt on July 13, 1941, when we received the message that he had already been promoted for his work and has been bestowed the title of "Sergeant." He received his distinction in six weeks of service which certainly is remarkable and worthy of honorable mention.

That he has made the entire family and his wide circle of friends proud of him is self comprehensive. Together we shall pray and hope for still higher distinctions and mostly for his good health and perseverance. Brother Fred, we salute you! May the good Lord who never forgets His children guide you through safely and contently. Your genuine personality will always win you a host of friends, that we know from our own experience. May God protect you!

Your sister,

ALBINA

In Venezuela, where tropical fruits sell for a song. Apples are displayed hung individually on a string and sell for 30 cents a piece.

"DILIGENCE PERSONIFIED"

Good workers are like rare jewels that one finds here and there. And when such a jewel is found, we try to keep it bright and unharmed for as long as we can.

We have such rare jewels among our membership and they are found at campaign times, shining above all others with wonderful results attained through their untiring efforts and good-will. Branches, where they have good workers, are blessed with special good fortune, for through these good workers, there will always be progress and satisfaction.

Now that the Jubilee Campaign is history, there are a number of outstanding records among our workers which deserve an extra honorable mention. First of all, comes the ambitious and successful treasurer of No. 20, Joliet, Ill., Mrs. Anton Terlep, who leads the list of workers by a wide margin. Mrs. Terlep has given our organization much of her time and effort in the past years, thereby winning highest honors in the previous campaigns. But this year, she has surpassed all expectations and most pleasantly surprised everyone with a high record of 111 new members (99 adults and 12 juniors). Those who understand how much one must sacrifice to be a good worker, will give Mrs. Terlep much praise and credit on her outstanding achievements.

Yes, it is a big sacrifice on the part of the worker to keep going from place to place, from street to street, from house to house, and visit all those whom you expect to enroll, for there are times when the visit has to be repeated two or three times, and at the same time one must possess some of the qualifications of a good saleslady to interest those to whom the organization is not known as well as to others. We therefore, appreciate all the more, the success that is met through continuous and unlimited striving of those who do not give up under any strain. We know that Mrs. Terlep made many trips and it certainly is to her advantage that she drives the family automobile and gets around to all the different places, otherwise it would be a handicap, especially in sections where it would take a lot of walking to make the rounds.

We are very proud of officers such as we find in Mrs. Terlep and we deeply appreciate her great accomplishments.

and hope that some day in some way she'll be the recipient of much happiness.

Next to Joliet's big record comes Milwaukee, Wis. No. 12 of Milwaukee has certainly "gone to town" in this last membership drive. They, too, surprised many of us with wonderful results. The two hardest workers in branch No. 12 were Secretary Mrs. Mary Shimenz and Treasurer Mrs. Agatha Dezman. The latter is also a member of the Supreme Advisory Board. Mrs. Dezman secured 35 new members (33 adult, two juniors) and Mrs. Shimenz 34 new members (33 adults and one junior).

Knowing how much effort it took to reach these results, we appreciate all the more their good work and we are most grateful to them. Mrs. Mary Shimenz has been secretary of No. 12 since it was founded, therefore we know that she has the interest of the members and the branch at heart and is doing all she can to promote more enthusiasm and life among the members. She is an easy to like personality. As for Mrs. Dezman, we know her to be one of the most congenial sort of persons, who cares much about the welfare of the organization and is very anxious to get things started in Milwaukee. We hope that Mrs. Agatha Dezman and Mrs. Mary Shimenz will be continuing in their successful start and that they will meet with further success in the future campaigns.

Among the recording secretaries we find the name of our Supreme Secretary, Mrs. Josephine Erjavec, leading the list of workers. Mrs. Erjavec was also chairman of the supreme campaign committee and we know that she was very much interested in the general procedure and the outcome of the campaign. It must have been very gratifying for her and the rest of the committee to pass the goal mark of a thousand new members and we, too, are happy to know that their guidance brought about such stupendous results.

To all others who came in second and so on, we congratulate most highly with the sincere hopes that it brought everyone much pleasure to work for the upbuilding and success of our great SWU. May the good Lord repay every effort with good health and enduring happiness! — A. N.

FIFTH ANNUAL FIELD DAY

For the fifth consecutive year, the SWUA drill teams are holding the so-called Field Day in the spacious Euclid Beach Amusement Park on Lake Shore Boulevard, Cleveland, Ohio. With more drill teams among us, it may be safely foretold that this year's meeting will be attended by more cadets and members than records show for previous years, although we must admit that the attendance was stupendous each year.

The date of the Fifth Annual Field Day is Saturday, September 13, 1941. The program begins with a basket picnic from 1 p.m. until 4 p.m. Races for children and grown ups will take place at 4:30 p. m. which will be followed by a reception of out-of-town guests. The evening program will take place at the Log Cabin same as other years. First will be the Grand March of all the SWUA drill teams and junior circles in uniform. In order to have more time for dancing which is to follow the program, the Grand March will take place promptly at 7 p. m. Competitive drill work will have to get going at 7:30 p. m. the very latest because there will be at least ten drill teams competing for highest distinction. Each drill team is allowed seven minutes time for their floorwork. The timing takes place immediately following inspection.

The committee on arrangements is working very hard to have something different in the line of a Pageant for the juniors than we had other years.

According to what we know thus far, the juniors will go on at 10 p. m., and a half an hour time is being allowed for their combined act. The famous Louis Trebar orchestra will furnish the dance music.

As in previous years, there is no admission charge to the entire program. It is expected that the members will co-operate in every way possible to make this annual event one of the outstanding public manifestations of the season. We invite friends to join us on this day and all we ask of our guests is that they come on time and try to be as quiet as possible, especially during the competitive floorwork, because it is very annoying to those who have their mind entirely on their work to be disturbed by too loud talking or by other noises. We also ask the audience to refrain from applauding during the competitive drill work because that too, gets the girls excited and sometimes makes them get a little careless and thereby the team gets a dissenting vote.

The judging of competitive work begins with an inspection on the appearance of the team, that is everything from shoes to hat has to be immaculately clean and in order. The 100 points are divided so much for inspection, then cadence, and the biggest part of the percentage goes to precision in drill work. The count is one tenth of a point for every mistake or other faults. The judges so far have been Army officers and they have been very well received by the cadets in the past competitions. This year

more than ever we should have very efficient judges being that we have a wider field of military officers.

The team which receives the highest number of points will be awarded individual medals, that is each member of the honor team will receive a medal. The captains of the drill teams taking part in competitive work will be awarded a separate medal which is a talisman of good work in preparing the team for competition.

We are anxious to have many out-of-town drill teams and visitors and will endeavor to do all in our power to make your visit pleasant. Therefore, we make an open appeal to all SWUA drill teams to try their utmost to be with us September 13, 1941. For the visitors, the committee on arrangements will plan a fine program also for Sunday, September 14. Details of this program will appear in the coming edition. For the time being all we ask of everyone who is coming to Cleveland is to get in touch with yours truly and let me know when you are coming and how many are in the group. Cleveland bids everyone a most hearty welcome.

At this time we'd like to announce that we'll be honored with the presence of our beloved Supreme President Mrs. Marie Prislund of Sheboygan, Wisconsin. We also hope to see many of the other Supreme Officers in Cleveland for the two days. Welcome to all!

ALBINA NOVAK,
1135 E. 71st St., Cleveland, O.

SCIENCE SHOP PROVIDING YOUTH

Boys and Girls to Be Trained in Rebuilding of War-Torn World

On February 1st, was opened in New York a science workshop for youth, which its director said was intended to supply scientists and engineers to help rebuild a war torn world.

Thirty boys and girls between the age of twelve and eighteen, members of science and engineering clubs in the New York area, transferred their research work to a special science laboratory of the American Institute of the City of New York.

Demand Foreseen

At the opening of the laboratory, declared the first of its kind in the nation, Dr. H. H. Sheldon, managing trustee of the institute told 25 heads of industrial firms and scientists who were present:

"The nation's business leaders and educators must provide an opportunity for instruction to young men and women who will be the raw material of post-war science and engineering."

"When Europe is rebuilt, as it will be, it will undoubtedly draw upon American talent and training. When South America becomes a greater factor in world trade, it will draw upon this talent."

Work Projects

No "textbook experiments" for these youths, Dr. Sheldon said. They will work out projects in which they are interested. Some are highly specialized.

George Kaden, 15, of the Bronx, is working on a model airplane, controlled by radio.

Lois Clutter, 16, of Ridgewood, N. Y., is conducting a comparative study of the human brain. One student is conducting experiments with high frequency radio waves.

Another experiments with an ultra-high-frequency transmission system of power.

Clubs Number 700

The institute has 700 clubs throughout the United States with a membership of 30,000. As students complete their research projects, their places will be filled by others.

Equipment for the laboratory and funds for the national programme were underwritten by the Westinghouse Electric and Manufacturing Co. The International Business Machines Corporation provided two floors of its Fifth Ave. building for the laboratory.

LIFE

Life is a great business. Not always a safe or comfortable business, rarely a pleasant business, but always great. And Life, in its greatness, may be yours—if you have the courage to take it.

But remember, for every step you take ahead of the herd, you'll have to stand a beating from those who want to Play Safe and Stand Pat. So what? So if you can't take it, don't start. If you do start, thank God for the chance and keep going! You'll suffer plenty. You'll make mistakes. You'll fail yourself and others—and others will fail you. Be sensibly sorry, when necessary, and healthily angry. Then forget it! Don't let yourself linger over old grief, remorse or resentment. You can't go forward if you keep looking back. Let's wife tried it—with the inevitable result. So will you, if you try to mix your Yesterdays with your Tomorrows.

THIS 'N' THAT

The colors of the American flag have a special significance. Red is for courage, white is for liberty, and blue for loyalty.

Most of us are too stingy with applause for our fellow actors on the stage of life.

A shiny front more often than not disguises a dull interior.

Life is the only sure gamble. You take exactly as much out of the game as you put into the game.

Worries are like popular songs. They run in our minds for a time, then they pass out, and new ones come along.

The higher you go, the harder you work and the harder you work the higher you go.

Some people are like firecrackers. They make a lot of harmless noise, and if you hold on to them too long you get hurt.

Hope must be nourished by encouragement before it blossoms into results.

WINNING WAYS—TO BE LIKED, WE MUST LIKE

In this world of give and take, love begets love, and friendship begets friendship. We cannot expect people to like us unless we in turn like them. There is occasionally a person who is so manifestly sincere and genuine, so helpful and charitable, that he sweeps all barriers aside and wins our complete confidence. He has no need to acquire or develop winning ways, for he was born with a winning personality. But most of us, unfortunately, are incomplete in this respect or that, and need, so to speak, to take stock of ourselves.

LIFE'S MIRROR

(A Favorite Poem of Your Editor)

There are loyal hearts, there are spirits brave,
There are souls that are pure and true;
Then give to the world the best you have—
And the best will come back to you

Give love and love to your heart will flow,
And strength in your utmost need.
Have faith and a score of hearts will show
Their faith in your word and deed.

Give truth and your gift will be paid in kind,
And honor will honor meet;
And a smile that is sweet will surely find
A smile that is just as sweet.

For life is the mirror of king and slave
'Tis just what you are and do;
Then give to the world the best you have—
And the best will come back to you!—M. B.

Think of others

If you want people to like you, forget all about yourself. That is, forget thinking of the people you come in contact with in terms of YOU, and begin to think of them in terms of THEM, in terms of their hopes, aspirations and desires. The most important person in the world to you is yourself. Doesn't it follow that your friends or acquaintances are just like yourself? If you want to interest them or win them, listen to them rather than tell them what to do.

DON'T TRY THIS WHEN YOU'RE TIRED

Hindu Tag is an interesting variation of the old game. One player is chosen "It" by lot. He chases and tags another player, who becomes "It." But each player tagged must hold his hand on the part of his body where he was touched, until he tags another player. Careful placing of the tags will result in much activity and fun.

Another variation of tag is Lock Tag. In this game the "It" person joins hands with the person tagged and the two of them tag another and so on until the chain becomes so unwieldy that no more can be tagged. There is more exercise than you would imagine in this game.

Hindu tag may be played indoors if a large room is available, but Lock Tag is best played outdoors.

WEDDING WARNINGS

Married in white, you've chosen all right.

Married in grey, you'll go far away.

Married in black, you'll wish yourself back.

Married in red, you'll wish yourself dead.

Married in green, ashamed to be seen.

Married in yellow, ashamed of your fellow,

Married in blue, he'll always be true.

Married in brown, you'll live out of town.

Monday for health,
Tuesday for wealth,
Wednesday the best day of all.

Thursday for losses,
Friday for crosses,
Saturday no luck at all.

THE BRIDE MUST WEAR
Something old, Something new;
Something borrowed, Something blue.

Women are having a greater voice this year in making the laws of the United States. A total of 10 women are now members of the legislatures of 29 states, an increase of 10 in two years, and in addition eight women have seats in the new 77th Congress.

Juniors' Page

from so far. We'll be looking for you!
A. N.

DRUM-MAJOR BETTY ZVANUT,
member of No. 30 Junior Circle
Aurora, Illinois

MONTHLY MESSAGE

By
Junior
Department

Dear Juniors:

August already? Two months of vacation gone by and one more to go! Make the best of it, for soon will come school days and lessons.

With Zveza Day in Lemont, Illinois, gone by in this past month, I regret to say that I could not be present because of other affairs. Memories of last year come back and I feel sorry that I could not attend because it was so wonderful. Hope everyone enjoyed it this year.

Just a reminder to my girls of No. 40, Lorain, Ohio. The meeting is the first Monday of the month so don't forget. Maybe the lack of attendance is because of vacation. Just so you all don't forget that there is a Junior circle after your vacation.

Field Day is on everybody's mind by now and I am sure we are all looking forward to see every body at Euclid Beach Park, Cleveland, Ohio, on Saturday, September 13, 1941.

How wonderful it was to see everybody at the debut of St. Mary Cadets, No. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio, on June 22nd, 1941. So many old friends to see and new ones made.

Since it's so warm I'll just make it short and snappy and say, I'll be seeing you next month.

Dear Editor:

The Junior Cadets No. 3, of Pueblo, Colorado, are having a splendid vacation. At the last meeting of the Cadets on July 1, it was decided that we have a picnic, the first for the Cadets this summer. It was held in the City Park on July 12, at two o'clock. A committee was chosen by the president to plan the refreshments, games, and other amusements. A wonderful time was had by all.

Every Thursday evening you will see the Junior Cadets drilling with Frances Krall, our Captain in command. The Cadets would like to thank Frances for devoting all her leisure time to us. We certainly will try to make her proud of us.

Yours truly,

Mary Ruth Cid, president

P. S. The Cadets would certainly like to be present at Euclid Beach Park in Cleveland on the annual Field Day.

Ed. note: It certainly is a pleasure to read the above report and as for your presence in Cleveland on September 13-14, 1941, it would be the top hit of the event to have visitors

Members of No. 30, Aurora, Illinois, were very proud of Miss Betty Zvanut, who was strutting as drum-major in a recent parade through the downtown streets of Aurora. According to reports she was given great ovation by the bystanders and this picture, too, was taken by an admirer who mailed it to us for publication.

Salutations, drum-major, and lots of luck!

INVITATION TO A BIG PICNIC

The united Cleveland branches of S. W. U. A. are having a big picnic for all the junior members. It will make no difference what number branch you belong to, because this will be a picnic for all the juniors. The date is August 16, 1941. The place: Metropolitan Park off Euclid Avenue in Euclid, O. We will meet at St. Clair and Nottingham Road at 1 P. M. and those who cannot be there at that time should come directly to the park. Refreshments will be provided by the committee in charge, this means that you need not bring your own lunch because we will have plenty of everything prepared for you.

URNA NEZIKA

He shuffled up to the farmer and drawled, "I don't suppose you don't know of nobody who don't want to hire nobody to do nothing, don't you?"
"Yes, I don't," was the reply.

"The way of a speeder is hard."
"Yes, indeed. If a cop doesn't overtake you, a mortician undertakes you."

"My wife is a born liar."
"Oh, well, all women lie about when they are born."

Ned—So you and your girl friend got in dutch at the movies?
Ted—Exactly! She paid her way in and I paid mine.

She's so thin that if she sat on a dime eight cents of it would show.

"Ever been in a tight place?"
"I'll say. I have two of them on my feet right now."

"My wife made some bread and then socked me on the head with a loaf of it."

"Heavens! Is the woman half-baked?"

"No, but the bread was, darn it."

For a girl's face to be her fortune, her teeth should be pearls.

RECIPE FOR TROUBLE

Take a little of nothing, and then put in some more nothing, and stir up. Flavor with fear, a jigger of grouch, a piece of lemon, and serve hot to those nearest.

MEMORIZE THIS

Small kindnesses, small courtesies, small considerations, habitually practiced in our social intercourse, give a greater charm to the character than the display of great talent and accomplishments.

FRIENDS!

A friend is like an old song grown sweeter with the years,
A friend is one who shares our joys and wipes away our tears.
A friend will look for goodness in everything we do.
A friend is one who knows our faults, yet finds our virtues too;
A friend will share a crust of bread, or help to lift a load—
Happy are we who find a few good friends along the road.

Weight of Air

According to a noted researcher, the air in an average size room weighs 169 pounds. The air which a person breathes in a day weighs more than the food he eats. A cubic foot of air weighs a little more than an ounce.

SWUA NEEDLECRAFT EXHIBITION

In Cleveland and surrounding suburbs, there are fourteen SWU branches. They are Nos. 10, 14, 15, 18, 21, 25, 32, 41, 42, 47, 49, 50, 53, 73. During the past few years, they have united in promoting many big events as a unit and every attempt was a complete success morally and financially. Of course, we all know that success is reached through co-operation and good will of the general membership and we are very proud to report that such was the case at all occasions.

One of the outstanding affairs was without a doubt the Needlecraft exhibit held for three days, May 16, 17, and 18, 1941, at the Slovenian Home on Holmes Avenue, Cleveland (Collinwood), Ohio. During the three days more than three thousand paid admission to see this wonderful exhibition of needlework and everyone expressed the highest compliments on the general arrangements and carried home the satisfaction that it was one of the biggest exhibits ever witnessed in the community.

The Slovenian Home has two large halls. The one hall was transformed into an exhibition center and the other was to accommodate the visitors with dancing and refreshments. In the exhibition hall, there were eleven large booths in which each of the branches that collected articles for the exhibition made up its own display. And each booth had more articles than there was space for. According to a general check up, there were close to four thousand pieces of needlework on exhibition.

The exhibition was opened Friday, May 16, 1941, in a most patriotic manner. It happened that one of our junior members, Miss Anna Novak, of No. 15, made a large American flag in wool. This flag was raised on the stage at the opening exercises and it hung there all through the three days of the exhibition. The work on this flag (picture of Miss Anne Novak and the flag is on page 295) was supervised by the Sisters who teach at St. Lawrence School in Newburgh, Ohio. This flag will be sent to President Roosevelt for his private museum which includes all kinds of tokens from all over the world, as a remembrance from the first grand Needlecraft Exhibition of Slovenian Women's Union of America with the name and picture of the 12 year old junior member who made it.

In the line of handmade quilts, there was a wide selection (over hundred quilts in all) and in every beautiful pattern imaginable. Mrs. Slopko of No. 14 had a quilt that numbered over seven thousand pieces cut in octagon shape measuring an inch across. This quilt was like a picture in mosaic, with colors in perfect harmony. Mrs. Slopko also supervised the making of a History quilt by the sewing club of No. 14. She also arranged a quilt on the framework to show the public how quilting is done. Besides quilts Mrs. Slopko had many beautiful articles in tatting and fine crocheting. At the No. 14 booth they had many other outstanding articles from Mrs. Plevnik's and Mrs. Vesel's collection. It would take too much space to give

proper mention to the many other things in this booth, but I must tell you about the lovely pot holder dolls dressed up in Slovenian national costumes that sold for a dollar and they went like hot cakes. I believe Mr. Frank Rupert was the artist who designed the wooden figure and Mrs. Gerchman and Mrs. Rupert were the main dressmakers of the doll clothes. They also had mittens knitted with toothpicks, so you can imagine how small these were.

At the No. 10 booth, they had a frame of some hundred sets of pillow cases and sheets to match with crochet designs in white and floral decorations in pastel colors. Every visitor stopped with an "ah" and "oh," before this display and just wouldn't turn his eyes away. Inside of the booth, there were large crochet tablecloths, bedspreads, scarfs, curtains, samplers, darling doll clothes, toothpick holders and little baskets and so many other items. There were also pillow tops and at least a half a dozen of large woolen afgans. Mrs. Klun was there the three days, busily explaining to the visitors about the various pieces of complicated needlework. Mrs. Pauline Suscha had many outstanding articles on display among them a centerpiece made of thread as fine as hair. The biggest attraction at this booth was without a doubt Mrs. Frances Salmich, dressed in Slovenian costume and working on a lace pattern pinned on a round cushion which is worked in fine linen thread with wooden bobbins. Mrs. Salmich comes from that particular part of Slovenia where the making of this lace is the main trade. Mrs. Salmich also had a partner, Mrs. Fortuna from No. 18, who is also an expert in the making of this fine lace.

No. 15 booth carried everything from the finest thread crochet pieces to silk quilts and hook rugs. Mrs. Mary Hrovat was one of the hardest workers in this booth and also in collecting the needlework together. She estimated the value of the articles in their booth to be over two thousand dollars and she was right because every piece was outstanding. The officers were her faithful assistants, as were the other members of the branch. I still have my eye on Mrs. Kovach's water lily quilt which was gorgeous. And so were the many other items in this booth.

From here, we came to No. 18 booth, which was filled with all kinds of beautiful articles in crocheting, embroidery and also knitted items. Mrs. Jennie Yelitz worked very hard for a long time to get the members interested in a sewing club and she was very successful for the club made many beautiful articles and also co-operated in the gathering of many outstanding things. Secretary Mrs. Josephine Praust and Mrs. Albina Malovasic were present all through the exhibition time to show the visitors the fine points on the different articles. Other officers were also assisting in many respects. That was in every booth.

No. 21 booth was next in order according to the listing of numbers. Mrs. Cecelia Brodnik was the untiring worker of this grand exhibit. She was also the maker of one of the nicest quilts I've seen. This quilt is made in two

colors, brown and white and the design was simply beautiful. With the assistance of Mrs. Weiss and Mrs. Susarsic they had many outstanding pieces in every kind of needlework to show to the visitors.

Next to this booth was the display of No. 25. This booth was filled with beautiful quilts, tablecloths, a bed spread of over a thousand daisies made by Mrs. Angela Krizman and knitted dresses, bedjackets and sweaters made by Mrs. Frances Zakrajsek. Mrs. Christine Verbich displayed a cut-work tablecloth with napkins that took months and months of steady close work to finish. Others who had many items on display were Mrs. Martincic, Mrs. Jereb and Mrs. Tomazin. Mrs. Kic made several large baskets in which were also crochet flowers. One of these baskets was presented by Mrs. Kic to yours truly and I'm sure proud of it.

At the No. 32 booth were many different things which were not seen in other booths. Mrs. Frances Perme, Mrs. Filipis and Mrs. Majcen worked for many days to get things in order for their display and they sure had a big variety. Especially the handmade kittens, pups and other ornaments got a lot of attention from the visitors, as did the quilts, rugs, and other items.

No. 47 was next to them and at this booth were again many articles that were in a class of their own, such as beautiful crochet pictures depicting the Last Supper, Jesus on Mt. Calvary, Jesus on the cross, the profiles of President Roosevelt, George Washington, Abraham Lincoln and others. They also had beautiful tablecovers, scarfs, towel sets, pillow cases, crochet edgings and other noteworthy items. Mrs. Louise Zidanic and Mrs. Helen Tomazic and branch officers devoted much time in collecting these various items and also in arranging the display.

Across the hall from these booths, was No. 41 booth, which without a doubt had one of the biggest collections. They must have had at least a few hundred articles and some of the most beautiful quilts ever made. This branch has among its diligent members, Mrs. Karlinger who is really an expert in needlework, be it crocheting, knitting or embroidery. She made a State flower quilt which won many honorable comments from the visitors. She knits gloves like they finish them on knitting machines. You have to examine them closely to realize they are made by hand. She also makes gorgeous corsages and other flowers in boucle thread. She also has tablecloths and bed spreads that are a picture to look at. Mrs. Milnar is also an artist in embroidery. She made an evening wrap with long silk fringe and a gorgeous floral pattern in one corner that you would never believe it was made by hand until you examine it. This wrap was a wedding present to her late daughter and was worn by her only that one time. I could go on and on telling you about the many outstanding things in this booth but it would take too long. I must mention, however, that Miss Mary Hudolin and Miss Klancar also have a big variety of beautiful needlework which are an honor for any individual to own. Mrs. Sepic has a feather tick covered with

pink brocaded taffeta over which comes a sheet which is attached by buttons that got much praise. Besides all the needlework this booth had also articles carved in wood, such as a crucifix, candlelabres, table lamps and all kinds of boxes. Mr. and Mrs. John Prisel worked hard for many days prior to the exhibition to collect all these things and also during the exhibition and then again to deliver everything back to the owners. It was a big job for them and also the other officers to get things in order.

No. 50 booth was arranged by Mrs. Josephine Seelye and it must be told that for a group of young members, their booth had everything in the line of needlecraft. Mrs. Mary Struna is a great one in making quilts and she had a number of them on exhibit. Besides the many kinds of scarfs, tablecloths, rugs, pillowcases and other items, this booth also had some outstanding designs in afgans.

Next to this booth was one of the most complete displays of fine needlework by two individuals that anyone has ever seen and that was the booth arranged by Mrs. Johanna Mally, wife of the Yugoslav Consulate, Dr. J. W. Mally and his sister Julia Mally. These two women have more things in all kinds of needlecraft than you can imagine. Their display consisted of quilts, bedspreads, towels, knitted articles, needlepoint handbags and needlepoint chair covers likewise samples of every design of needlepoint fixed up on samplers. They also have more than a hundred handkerchiefs with the finest edgings of one-tenth of an inch in width to edgings of three inches wide and beautiful embroidered motifs. The committee on arrangements was very proud to include this individual display among the other booths because the wide knowledge of these two persons and their outstanding collection of things is something to really be proud of, and we are very grateful to them.

I shall continue this report in the next issue because our Style Show was such a big item that I must tell you all about it. So until next month, I'll say, I hope you'll have somewhat of a picture of the things we had on display from the above description. A. N.

IN MEMORIAM Mrs. Rose Mertel

On July 30th it was one year since we mourn the loss of a dear friend, Mrs. Rose Mertel, who was a member of No. 15. Until her severe illness which caused her death, she was a very active member and a good worker for the benefit of the branch. She was loved by all who knew her and we disliked to see her leave us at so early an age. Her memory will always linger among us.

Mrs. Nellie Tratar

It was eight years on July 23, 1941, since Mrs. Nellie Tratar of No. 17, West Allis, Wisconsin, suddenly departed from her family and many friends. Mrs. Tratar's activity for the welfare of our organization was rather brief in time but her good deeds were many and we shall always remember her for her unselfish attitude and the many acts of kindness that

she strew in the path wherever she walked and with whomever she came in contact. I knew her but for a short time and the thought of her will always be a dear memory and I shall hold sacred the friendship we had made. A. N.

THE NEXT ROOM

"Those who are gone from you, you have. Those who departed loving you, love you still, and you love them always. They are not really gone, those dear hearts and true, they are only gone into the next room and you will probably get up and follow them and yonder doors will close upon you and you will be no more seen."

THACKERAY.

God gathers His jewels out of the world, and they are souls.

VISITING MINNESOTA

Last month I had the pleasant occasion of visiting the Minnesota members on their first united annual picnic which was held at Eveleth, Minnesota, on Sunday, July 13, 1941. I had a very enjoyable meeting and feel certain that the members and friends who attended this first united affair were very much satisfied with the outcome. There are many things I'd like to mention about this grand event, but space does not permit in this edition, so please bear with me until next month.

I wish to extend my heartiest appreciation to all the officers and members and friends who worked untiringly in making and carrying out the plans for the day. Many thanks for your genial hospitality. Ever grateful,

ALBINA NOVAK

History of SWUA States WISCONSIN

Sixth in rank, Wisconsin has five S. W. U. branches and 950 members. The Badger or Cooper State with an area of 56,066 square miles, is 25th in rank. Its population is 2,908,000 and the state flower is the Violet.

Wisconsin, of the East North Central group, is bounded on the north by Lake Superior and Michigan, on the east by Michigan and Lake Michigan, on the south by Illinois, Iowa and Minnesota, and on the west by Iowa and Minnesota. The Mississippi River forms the southern half of the western boundary line. It has the characteristic climate of the northern tier of States, cold in winter and pleasant in summer, dry and stimulating.

Everything grown in the north temperature zone is produced, in grains vegetables and fruits, agriculture being especially well diversified—corn, wheat, rye, barley, hay, flaxseed, potatoes, sugar beets, with considerable quantities of tobacco for cigar wrappers, hops, peas, sorghum and maple syrup. More peas are canned than in any other state, and more hemp raised. The grape production is very large and also the output of cranberries, apples, cherries and plums. Wisconsin is a leading state in the combined value of the butter, cheese and condensed milk industries.

Manufactures include most lumber cut in the Great Lakes region. The

state has the most creameries of any state, refines much beet sugar, makes much woodwork and implement products considerable pig iron output, ranks fifth in zinc production, fourth in iron ore output, the valuable hematite kind chiefly, and the fisheries on the lakes are highly productive, the whitefish being highly valued.

Leading industries are the manufacture of automobiles, rubber tires, engine and turbines, paper and wood pulp, lumber products and furniture, boots and shoes, and food products.

The story of Wisconsin forests, as to all of the Lake States, is tragic. Naturally, almost the entire State was covered with pine, hemlock, and the valuable hardwoods. Lumbering proceeded without regard to conservation, until more than 8,000,000,000 feet were cut annually; production on account of the exhaustion of the supply then fell off. The 1899A cut was 3,389,166 M. bd. ft.; and that of 1933 was 186,000 M. bd. ft. The estimated stand is about 2,000,000 M. bd. ft. There are areas of cut-over forest lands, with scattered timber tracts left.

Superior, at the head of Lake Superior, opposite Duluth, is the main terminus of the Great Northern Railway, and had great ore, lumber, wheat and coal dockage, with considerable manufacturing of iron products.

The University of Wisconsin is especially far advanced in sociologic research, domestic science and the practical arts. Marquette University is located at Milwaukee. There are many colleges.

WISCONSIN STATE SONG

On Wisconsin! On Wisconsin!
Plunge right through that line!
Run the ball clear 'round Chicago,
Touchdown sure this time. Rah, rah, rah.

On Wisconsin! On Wisconsin!
Fight on for her fame,
Fight fellows, Fight! And we will win
this game.

Josephine Bradach, No. 50

SO IT IS, THEY SAY . . .

In Brazil, doorknobs are now made of coffee. A new plastic, made with coffee bean, has been found suitable for the making of doorknobs, combs and unbreakable cups.

In Georgia only eggs laid by hens in the state can be labeled "fresh eggs." Eggs imported from other states cannot be called "fresh," even though only a few hours old.

TAPS

Day is done
Gone the sun
From the lake
From the hills
From the sky.
All is well
Safely rest
God is nigh.
Fading light
Dims the sight
And a star
Gems the sky
Gleaming bright
From afar
Drawing nigh
Falls the night.

Fashion and Beauty

By
Emma
Shimkus

Vacation clothes are still a popular topic of conversation because you still have the month of August and a part of September to enjoy the outdoors. Rayon jersey jacket dresses are fine for traveling and so are the dark colored shantungs. These take the least amount of time to keep them wearable. If you plan to go by auto, then the four part wardrobe is the one you want. It consists of a suit, a separate shirt and slacks and a weskit or several in different colors. The material for this complete outfit is cotton. Seersucker is a good choice because you need only iron the hems and cuffs.

The newest haircut is also very simple and short, only 3 inches in the front where you want curls and one inch long in the back. For daytime wear just run the comb thru it several times and forget about it. For dress up have it done in upsweep fashion. Just the kind of haircut you need for the new hats with the forward slant. Tiny satin sailors trimmed with veiling and bows to wear with the new satin and jersey dresses and velvet berets that are softly draped to wear with your brown crepe peplum ensemble. The colors are blue-green, orange and yellow.

The first group of fall dresses are on the market and they seem to be in three different groups. The most popular style to wear under new three-quarter length fur coats will have rounded shoulders, a small waistline and slender skirt, but not too tight for comfort. Another style is the peplum dress, while still another style depends on draped pouches or puffed pockets for the smart new look.

Shell pink is a color that you will see combined with black, not just a few buttons for trim but some of the frocks have square yokes of pink while others have whole sleeves of this same shade to form a pleasant two-color combination.

* * *

It isn't always vanity when a woman balks at growing older. With the hard working girl it's more apt to be the instinct of self-preservation. Therefore, make it your point to give your body a stretching every day. One of the best investments you could make would be to buy a stretching bar. Just a few minutes of stretching bar exercises for the waist, stomach and hips every day, is guaranteed to keep you slim and supple and feeling fit. Have the rod low enough in the doorway that it can be grasped with the hands when standing on tiptoes in the bare feet. You will like working out on a bar of

this kind. Besides giving you a firm, slim midriff, it pulls you out of a posture slump, tones the pectoral muscles supporting the bust, and straightens the shoulders. There's nothing to beat it for keeping you young.

THE CHIN SHOWS CHARACTER

The pointed chin indicates intelligence, positiveness, action, curiosity and aesthetic interest. A large, square chin is indicative of firmness, strength, ability, stamina, energy and dependability. The short, receding chin shows a lack of aggressiveness, but may denote a fine type of intellectual power. The receding chin, although it reveals weaknesses in regard to physical conflict, points toward a native cunning.

A cleft in a chin shows gentleness, breeding and fineness. The deeper the cleft, the more outstanding are these qualities.

The protruding chin, possessing a strong, firm quality, shows stubbornness, and willfulness. It, if extreme, may indicate selfishness and an overbearing attitude.

The plump dimpled chin shows good nature, kindness, and firm spirit. It may also indicate lack of physical exercise.

Anne Petrich:

HOME-MAKING

Breakfasts can be hearty these mornings and sausage patties on fried corn-meal mush, with or without bacon, are a welcome variation for pancakes; good for luncheon, or supper, too:

Corn-Meal Mush

- 3 cups water
- 1/2 teaspoon salt
- 1/2 cup corn meal
- Lard
- Flour

Bring water to a boil in top of double-boiler with salt. Gradually add corn meal and stir constantly till it boils. Cover and let cook over hot water for half an hour. Moisten a pan and pour about three inches thick. Cool, cover, and chill till firm. Slice one-half inch thick, dip in flour and fry to a golden brown on both sides in a little shortening. Serves six. Tomato juice first with this, and you have everything you need.

Chicken Salad

- 2 cups chicken meat, diced
- 3 hard boiled eggs, chopped
- 1 cup celery, chopped
- 1/2 cup cooked cream mayonnaise
- 1/2 teaspoon salt

Place meat, chopped eggs, celery, mayonnaise and salt in cold bowl and mix well with a fork. Serve on crisp lettuce garnishing with several stuffed olives. Endive may be used in place of lettuce.

* * *

Combination Salad

The ingredients may be any or all of the following: peeled and cubed tomatoes, sliced cucumbers, small radishes, green onions, tender green beans or white wax beans cooked in salt wa-

ter and chilled, chopped celery. Combine the ingredients by tossing them together lightly in a cold mixing bowl. Add any mayonnaise or salad dressing desired. More attractive servings can be made by arranging each vegetable separately on the lettuce leaf and chilling again before serving, placing the salad dressing on the table and allowing each person to add dressing if desired.

* * *

Apricot Sherbet

- 1 cup apricot pulp
- 1 cup apricot juice
- 1/2 cup water
- 1/4 cup granulated sugar
- 1 1/2 tablespoons lemon juice
- 1/2 cup coffee cream
- 2 egg whites
- pinch of salt

Cook apricot juice, water and sugar slowly ten minutes. Cool. Force apricots through puree strainer. Add lemon juice and syrup. Chill. Pour into freezing tray and freeze firm. Remove mixture to mixing bowl and beat until light. Add beaten egg whites and cream. Return to tray and finish freezing. If mixture separates after it is partly frozen, remove to mixing bowl and beat again.

Mock Angel Cake

- 1 cup sugar
- 1 1-3 cups flour
- 3 teaspoons baking powder
- 1-3 teaspoon salt
- 2-3 cup scalded milk
- 1 teaspoon vanilla
- 2 egg whites

Mix and sift first four ingredients four times. Pour on the scalded milk gradually; fold in egg whites beaten stiff, and add vanilla. Turn into an unbuttered angel-cake pan and bake 45 minutes in a moderate oven (350 degrees). Keep one day before serving.

Real Corn Bread

- 1/2 cup sugar
- 3 tablespoons melted butter
- 1 egg
- 1 cup milk
- 1 cup yellow cornmeal
- 1 cup flour
- 1 teaspoon cream of tartar
- 1/2 teaspoon soda
- 1 teaspoon salt

Cream the sugar and butter, and add the slightly beaten egg. Sift the dry ingredients three times and then add alternately with the milk to the creamed mixture. Bake in a 9x9 inch greased pan about 45 minutes at 375 degrees.

KITCHEN WEIGHTS, AND MEASURES

- 2 cups—1 pint
- 2 pints—1 quart
- 1 tablespoonful—1/2 ounce
- 1 large wine glass—2 ounces
- 8 quarts—1 peck
- 4 cups flour—1 pound
- 2 cups fat—1 pound
- 4 quarts—1 gallon
- 2 cups granulated sugar—1 pound
- 3 cups cornmeal—1 pound
- 2 2-3 cups brown sugar—1 pound
- 2 cups solid meat—1 pound
- 2 2-3 cups powdered sugar—1 pound
- 16 ounces—1 pound

MODERN CIVILIZATION—A TOWER OF BABEL?

By Miss Mary C Miskulin

ONE of the main practical services that history can render mankind is the aid it may give in understanding the manner in which the past molded the present. Overwhelming evidence, at present, tends to show that we are now living in one of the greatest transitional periods of human history. Today our culture is so complex, so delicately linked, so thoroughly based upon an elaborate division of labor that the whole system must work efficiently if it is to work at all. It is evident that we either face the prospect of undergoing fundamental changes which will make the system thoroughly efficient and dependable; or of evasive extenuations which will eventually bring about an acute crisis, degeneration, and collapse. In either instant, it means a striking change in present practices. If we continue being evasive and retarding, we face the problem of decline through internal weaknesses. Under such a condition, the best we could hope for, would be insecurity, lower standards of living, greater unemployment, unrelieved want, misery, and sheer starvation. To this must be added the ever-increasing danger of destructive warfare and a return to barbarism, as warfare today means wholesale devastation of physical equipment and civilized amenities.

If we wish to judge the present state of democracy, correctly and fairly, we must view it from the historical aspect. All of the three main periods of European development which preceded the realization of democracy as it is today, the centuries of feudalism (the fourteenth, fifteenth, sixteenth), the centuries of absolute monarchy (the seventeenth and eighteenth), and finally the period of the American and French Revolutions, give us graphic instruction as to how modern democracy began, how it grew, and how it is apt to develop in the days to come. The French Revolution destroyed both the last relics of feudalism and the absolutist structure of the preceding two hundred years. It opened the gateway to the development of a modern European democracy. The idea of nationalism, a modern product, is the result of the Renaissance and Reformation philosophy and the humanitarian philosophy of the French Revolution, which proclaimed the rights of man and of the citizen. The principles of freedom and democracy were applied not only to individuals, but also to the nation as a whole. Humanism, the Renaissance, and Reformation are the backbone of modern political individualism. The entire nineteenth century is an offspring of the French Revolution, that is, of the humanist philosophy of the eighteenth century, of the universalist cosmopolitan of the Revolution, which proclaimed equality of men and nations, universal brotherhood, toleration, political, economic, and cultural liberalism, peaceful co-operation among nations, mutual adjustments, and an idealistic zeal for the unity of the world and mankind. It not only established economic freedom, which in turn created capitalism and industrialism, but

also provoked the creation and evolution of socialism and communism. Not only was the Revolution universalist, cosmopolitan, consequently internationalistic, but also it gave new impetuous formulation to the doctrine of nationalism of the present century. All this means that the present day crisis is but a continuation of the spiritual, political, and social upheaval which began under the wings of the French Revolution, and that all the present quarrels about the political and social ideas and systems—either dictatorship or democracy, either freedom or fascism and communism—had their beginning in the failure of the feudal and monarchistic society and in the attempt of the French Revolution to lay the basis of the equalitarian, humanistic, and universalist society. Through the rule of reason and freedom of thought, it made possible the development of natural science, research, and technology; through the formulation of modern evolution and progress, it created our whole modern world of inventions, sciences, economic expansion, industrial, and commercial transformation. In economics and social policy, it created industrialists; in politics, constitutional and liberal democratic regimes; in philosophy, intellectual, religious, cultural diversities; in science, expansion of the natural sciences, technology, and science as applied in general to practical life. To it also the modern age owes the foundations of the liberal economic system of the past and present century.

The World War was merely the continuance of the struggle, which had its origin in the great French Revolution, which developed during the entire nineteenth century, and blazed violently after the war, and especially during the moral and intellectual struggles of later years. The Great War was a clash between the old aristocratic and militarist system and the new liberal and democratic conceptions as they had grown out of the French and American Revolutions. The democracies attempted to build a democratic Europe, and with idealistic fervor set about creating a democratic, pacifistic, international order on the basis of the League of Nations. These new democracies inherited all the difficulties of previous years together with all the inherent reconstructive problems of post-war days of a social, economic, and political nature. In the face of their surmounting obstacles, a few years later, against democratic and humanitarian philosophy, and morality, and tolerant religious convictions, there arose again reactionary theories which gave way to separate and exclusive theories of the nation and state, to whose power, wants, and interests it is, according to the opinion of their exponents, necessary to sacrifice all.

Indeed, democracy today, stands at the crossroads. Danger to democracy comes from within and as a result of this internal weakness Communism and Fascism exist. If democracy had been able to bestow upon a large portion of humanity benefits which its exponents claimed in its behalf, there would not have been the rise of these two anti-democratic systems of gov-

ernment. If it does not function as a means to an end, serving the welfare of its people, it forfeits the right to rule. The present crisis in Europe and in the world is the continuance of the eternal struggle for a better justice, for a better livelihood, for a better political, social, economic, cultural existence for the greatest number of people in the greatest number of countries; the battle for a peaceful settlement of all diversified interests.

The only avenue to a successful solution of our present dilemma is continuous educational improvement so that discernment can be made in all principles as to their adaptability, so that a vigilance can be held against certain propagandas, so that the capability of theories to penetrate democracy can be foreseen by them either Socialism, Co-Operative, or Communism. The more intelligence liberated in a democratic community, the greater its control; the greater the diversification, the more necessary it is for intelligence to function, integrate, and harmonize. Meanwhile, therefore, it is reform of man himself that must accompany the reform of institutions. Before imposing our policies upon other nations, we must adopt certain intelligent measures for the benefit of our own country and peoples. Equilibrium cannot be contained in a system without a corresponding equilibrium in the minds of those who operate it.

INTERESTING FACTS FOR RADIO FANS

If you ask Bing Crosby to tell you his full name, he'll say it's Harry L. Crosby. He won't tell you his middle name. It's "Lillis." Bing was born in Tacoma, Washington, May 2, 1904. It was Bing's family's idea that he should become a lawyer, so they sent him to Gonzaga College. But fate intervened and Bing went in for rhythm singing.

Eddie Cantor was born over a Russian tea room in the heart of New York's East Side on January 31, 1893. At the age of 2 he became an orphan and was raised by his grandmother. His first stage appearance was in an amateur night at Miner's on the Bowery. Eddie's wife, Ida, whom he married in 1914, was his childhood sweetheart.

Freeman F. Gosden and Charles J. Correll (Amos and Andy to you), creators of one of the most successful acts in the history of entertainment, are still one of the most popular teams in radio. The two of them have written every word of dialogue that has gone into the scripts, more than two million words in all.

Boake Carter, the news commentator, was born an Englishman in Baku, South Russia, where his father was serving as British consul. While columnist for the Philadelphia Daily News he tried radio and attracted attention.

Jack Benny, who was born in Waukegan, Illinois, on February 14, 1894, has long been one of the leading comedians of radio. The "Mary Livingstone" of his programs is Mrs. Jack Benny.

DO YOU KNOW HOW TO REMOVE STAINS?

One sure way to remove a spot from a piece of material is to take a pair of shears and cut it out, but if you ever spill coffee on your new white linen dress, or find a dash of grapefruit juice on your new necktie, you'll hardly want to go to that extreme. There are sure, specific ways to remove stains safely, and listed below are the various ways to remove everyday stains. You'll find them all simple, convenient and sure. Quick action is important in removing stains, so keep this list handy to refer to.

Chocolate and Cocoa—Use borax and cold water; bleach.

Coffee—Rub gently with glycerine, rinsing out in moderately warm water and finally placing a clean cloth over and pressing with a cool iron until dry.

Egg—Use cold water.

Fruit—Pour boiling water through the stained part until spot disappears.

Grease—When spilled on kitchen floor, cold water should be poured over immediately. It will then harden and can be easily scraped off.

Hot Water Marks—On polished surfaces should be thoroughly rubbed with linseed oil. When the white mark has disappeared, wipe dry and polish.

Ink—From linen may be removed by rubbing damp soap well into the stain. Dry thoroughly, then wash in the ordinary way.

Iron Mould—Stretch soiled part over a basin filled with barley water. Rub well with salts of lemon while the steam is rising through the linen.

Mildew—A very difficult stain to remove. First, stretch stained part over a firm surface and brush well. Rub in common salt, afterwards sprinkled with powdered chalk and moisten with cold water. Dry slowly in the open air. If not wholly successful the first time, repeat the process.

FIRST-AID HINTS

Nosebleed—Do not have patient lie down and apply cold cloths to back of neck. Have patient sit upright and try, in order: cold cloths or ice applied to nose and face; draw very strong cold tea into nostrils; plug nostrils with clean cotton, removing gently when bleeding stops. If bleeding persists, call a doctor.

Sunstroke, Heat Prostration—These

are not the same. In sunstroke the face is flushed and hot. Apply ice or cold cloths to head and body. Give cold enemias until temperature is normal. In heat prostration, the body is cold and limp. Loosen clothing. Apply hot towels or hot water bottles to feet and abdomen. Give hot drinks and stimulants.

Artificial Respiration—Remember that seconds count. Do not wait for more help or for a pulmotor. Do not even try to carry the victim to a quiet spot. If you are sure that breathing has ceased, do this at once: Lay the patient face downward, head lower, if possible, and turned to one side. Have one arm extended and the other under the chin to keep the mouth free of dirt. Now, kneel over the patient. Place your hands on the patient's back, just below the ribs. Hold your fingers together, the tips turned out and the wrists about four inches apart. Now press down hard enough to expel the air from the lungs. Then snap your hands off so that the air will come back into the lungs. Repeat this at the rate of your own breathing, until the patient begins breathing naturally, until a doctor arrives, or until it is plain that your efforts are in vain.

By Doris:

CATHOLIC GIRLS' QUESTION BOX

How can a young person be sure he or she has a religious vocation?

Many young people are morally sure they have a vocation; others are in doubt. To these in doubt we say, pray, go to the Sacraments frequently, lead the proper life, and ask advice of some priest who will help you come to some decision. A good spiritual direc-

tion is usually most helpful in clearing up doubts.

* * *

Why do those who enter a religious community take a new name?

This is a sign, a symbolic expression, of the complete giving-up of the world and the embrace of a new way of living. One's name is usually looked upon as very personal and very precious. This sacrifice is willingly made in view of the life of renunciation the religious henceforth lives.

* * *

Is it true that priests discuss among each other what they hear in confession?

What the priest is told in confession remains a sacred secret. The priests certainly do not discuss confession matters among themselves and they are more than anything desirous of forgetting all the sins that they hear. The secret of the confessional is one of the strictest matters in the Church, and any statement about violation of it, we can assure questioners, are the purest nonsense and inventions of the imagination.

—O—

DID YOU KNOW THIS?

When washing woollens do not rub them, but squeeze in the hands. One teaspoon of glycerine added to each pint of rinsing water makes woolen blankets like new.

* * *

A tiny pinch of salt to the white of egg makes them beat up more quickly.

* * *

Try using a paint brush to get dust out of cracks and sharp corners; it will work much better than a cloth.

DID YOU KNOW THIS ABOUT YOUR STATE?

State	Settled by	State Flower	Admitted As a State	Nickname
California	Spaniards 1769	Golden Poppy	1850	Golden
Colorado	Americans 1858	Columbine	1876	Centennial
Illinois	French 1720	Wood Violet	1818	Prairie
Indiana	French 1732	Tulip Tree Blossom	1816	Hoosier
Kansas	Americans 1827	Sunflower	1861	Sunflower
Michigan	French 1668	Apple Blossom	1835	Wolverine
Minnesota	Americans 1819	Moccasin Flower	1858	Gopher
Missouri	French 1719	Hawthorne	1821	"Show Me"
New York	Dutch 1613	Rose	1788	Empire
Ohio	Americans 1788	Scarlet Carnation	1803	Buckeye
Oregon	Americans 1811	Oregon Grape	1859	Beaver
Pennsylvania	Swedes 1625	No Choice	1787	Kystone
Washington	Americans 1845	Rhododendron	1889	Evergreen
Wisconsin	French 1670	Violet	1848	Badger

NOVE ODRASLE ČLANICE V JUNIJU 1941

New Adult Members in June 1941

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
3	Krall Hedwig	Mary Pugel
10	Mooney Julia	Frances Susel
20	Jelenich Marion	Elizabeth Kastelec
33	Fressel Kathryn	Helen Verbonse
33	Somin Frances	" " "
41	Prisel Anne J.	Anna Prisel
65	Grigol Anne V.	Johanna Belay
77	Stemplewski Mary	Emily Shaffer
79	Cooks Mary F.	Mary Prasnikar
84	Meitzen Elizabeth	Mary Meitzen
89	Schmidt Josephine M.	Josephine Livek
96	*Snoznik Jennie	Julia Starman

*Pristopila v maju — Enrolled in May

JUNIORS TRANSFERRED TO ADULT DEPT. IN JUNE

Branch No. 10—Brland Josephine
Branch No. 23—Brennan Bernadine
Branch No. 23—Tratnik Florence M.
Branch No. 40—Tomazic Mary

CAMPAIGN CORRECTION

Due to oversight the following two secretaries were not included in the list of secretaries who obtained new members in the campaign:

Johanna Dolinar (38) 11 Adults
Frances Bradach (35) 6 Adults

KAMPANJSKO POROČILO

Sledeči tajnici sta bili pomotoma izpuščeni iz poročil tajnic:

Johanna Dolinar (38) 11 Odrasle
Frances Bradach (35) 6 Odrasle

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC JUNIJ 1941

Financial Report of the SWU for the Month of June, 1941

DOHODKI:		Mesečnina		Prist.	Družab.		Zarja	Razno	Skupaj	St članic	
St.	Podružnica	Redni	Mlad.		članice	članice				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 45.75	\$ 1.10	\$ —	\$ —	\$ —	\$.10	\$.10	\$ 46.95	183	11
2	Chicago Ill.	57.25	—	—	—	—	.10	.25	57.60	230	—
3	Pueblo, Colo.	57.00	3.70	—	—	—	—	.70	61.40	228	37
4	Oregon City, Ore.	9.25	—	—	.10	—	—	—	9.35	38	—
5	Indianapolis, Ind.	39.00	2.00	—	—	—	—	.10	41.10	155	20
6	Barberton, Ohio	52.25	.80	—	—	.30	—	—	53.35	208	8
7	Forest City, Pa.	39.75	.50	—	.10	.10	1.25	—	41.70	161	5
8	Steelton, Pa.	—	—	—	—	—	—	—	—	85	—
9	Detroit, Mich.	16.25	—	—	.10	—	—	—	16.35	66	—
10	Collinwood, Ohio	153.85	6.20	.75	.10	—	.50	—	161.40	615	62
12	Milwaukee, Wis.	94.40	1.50	—	.10	—	.35	—	96.35	377	15
13	San Francisco, Cal.	44.75	.30	—	—	—	—	—	45.05	180	3
14	Nottingham, Ohio	112.25	5.40	—	.10	.40	.20	—	118.35	448	54
15	Newburgh, Ohio	102.25	4.40	—	—	—	—	—	106.65	405	44
16	South Chicago, Ill.	46.10	.60	—	—	—	—	—	46.70	179	6
17	West Allis, Wis.	42.75	.10	—	—	—	—	—	42.85	166	1
18	Cleveland, Ohio	25.50	.80	—	—	—	—	—	26.30	102	8
19	Eveleth Minn.	36.00	2.10	—	.20	—	—	—	38.30	134	21
20	Joliet, Ill.	150.00	7.50	—	.50	—	.10	—	158.10	604	75
21	Cleveland, Ohio	33.50	.90	—	.10	—	.35	—	34.85	135	9
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	—	—	—	—	6.75	27	—
23	Ely, Minn.	76.85	3.50	—	—	—	—	—	80.35	310	35
24	La Salle, Ill.	39.00	1.30	—	.20	—	.10	—	40.60	156	13
25	Cleveland, Ohio	267.50	5.90	—	.60	—	.25	—	274.25	1,069	59
26	Pittsburgh, Pa.	47.25	.90	—	—	.10	.75	—	49.00	191	9
27	North Braddock Pa.	24.00	.20	—	—	—	—	—	24.20	96	2
28	Calumet, Mich.	31.50	.40	—	—	—	.25	—	32.15	126	4
29	*Browndale, Pa.	9.25	—	—	—	—	—	—	9.25	37	—
30	Aurora, Ill.	11.25	.30	—	.10	—	—	—	11.65	43	3
31	Gilbert Minn.	31.25	—	—	—	.40	—	—	31.65	125	—
32	Euclid, Ohio	50.00	1.80	—	—	—	.25	—	52.05	199	18
33	New Duluth, Minn.	19.50	.40	1.50	.10	—	—	—	21.50	79	4
34	Soudan Minn.	9.25	.20	—	.30	—	—	—	9.75	39	2
35	Aurora, Minn.	23.50	.20	—	—	.40	—	—	24.10	95	2
36	McKinley, Minn.	6.75	—	—	.10	—	.10	—	6.95	28	—
37	Greaney, Minn.	12.25	1.10	—	—	.30	—	—	13.65	49	11
38	Chisholm, Minn.	60.50	.10	—	.30	—	.25	—	61.15	244	1
39	Biwabik, Minn.	11.50	—	—	.10	—	—	—	11.60	47	—
40	Lorain, Ohio	40.75	3.20	—	.10	.60	.25	—	44.90	164	32
41	Collinwood, Ohio	84.00	1.40	—	—	—	.25	—	85.65	335	14
42	Maple Heights, Ohio	11.50	—	—	—	—	—	—	11.50	46	—
43	Milwaukee, Wis.	32.00	2.00	—	—	—	—	—	34.00	128	20
45	Portland, Ore.	14.50	—	—	—	.20	—	—	14.70	58	—
46	St. Louis, Mo.	11.00	—	—	—	—	—	—	11.00	44	—
47	Garfield Heights, Ohio	38.75	—	—	—	—	—	—	38.75	155	—
48	Buhl Minn.	5.25	—	—	—	—	—	—	5.25	21	—
49	Noble, Ohio	27.75	.30	—	—	.20	—	—	28.25	108	3
50	Cleveland, Ohio	36.75	.60	—	—	—	—	—	37.35	146	6
51	Kenmore, Ohio	6.25	.40	—	—	—	—	—	6.65	25	4
52	Kitzville, Minn.	13.50	—	—	—	—	—	—	13.50	54	—
53	Brooklyn, Ohio	13.25	—	—	—	—	—	—	13.25	53	—
54	Warren, Ohio	20.05	1.10	—	—	—	—	—	21.15	80	11
55	Girard, Ohio	21.00	.40	—	—	—	.25	—	21.65	79	4
56	Hibbing, Minn.	45.00	.70	—	—	—	—	—	45.70	180	7
57	Niles, Ohio	12.25	.80	—	—	—	—	—	13.05	49	8
59	Burgettstown, Pa.	7.50	.40	—	—	—	—	—	7.90	30	4
61	Braddock, Pa.	17.90	.60	—	—	—	—	—	18.50	74	6
62	Conneaut, Ohio	6.00	—	—	—	.10	—	—	6.10	24	—
63	Denver, Colo.	17.75	.20	—	—	.40	—	—	18.35	71	2
64	Kansas City, Kans.	19.00	—	—	—	—	.25	—	19.25	76	—
65	Virginia, Minn.	24.25	—	—	—	—	—	—	24.25	97	—
66	Canon City, Colo.	12.75	.90	—	—	—	—	—	13.65	51	9
67	Bessemer, Pa.	27.00	.30	—	—	.30	—	—	27.60	100	3
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	5.75	—	—	—	.20	—	—	5.95	23	—
71	Strabane, Pa.	25.25	—	—	—	.20	—	—	25.45	101	—
72	Pullman, Ill.	14.25	1.10	—	—	.30	—	—	15.65	57	11
73	Warrensville, Ohio	16.00	—	—	—	—	—	—	16.00	62	—
74	Ambridge, Pa.	18.50	—	—	—	.10	—	—	18.60	74	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	17.25	.30	.75	—	—	4.75	—	23.05	66	3
78	Leadville, Colo.	—	—	—	—	—	—	—	—	48	4
79	Enumclaw, Wash.	6.50	—	—	—	.80	—	—	7.30	26	—
80	Moon Run, Pa.	8.50	—	—	—	—	—	—	8.50	34	—
81	Keewatin, Minn.	16.25	.30	—	—	—	.50	—	17.05	66	3
83	Crosby, Minn.	4.75	—	—	—	—	—	—	4.75	19	—

DOHODKI:		Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	St.članic	
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
84	New York City, N. Y.	21.84	—	—	—	.60	—	22.44	88	—
85	De Pue, Ill.	8.50	—	—	—	.10	—	8.60	34	—
86	Nashwauk, Minn.	10.00	—	—	—	.10	—	10.10	40	—
87	Pueblo, Colo.	14.25	3.60	—	—	.10	—	17.95	57	36
88	Johnstown, Pa.	28.50	1.10	—	—	1.40	—	31.00	114	11
89	Oglesby, Ill.	21.90	1.50	—	—	.20	5.50	29.10	87	15
90	Bridgeville Pa.	25.50	—	—	—	.50	.25	26.25	102	—
91	Verona, Pa.	12.00	.60	—	—	—	—	12.60	48	6
92	Crested Butte, Colo.	8.50	—	—	—	—	—	8.50	33	—
93	Brooklyn, N. Y.	12.50	—	—	—	—	—	12.50	50	—
94	Canton, Ohio	8.75	.40	—	—	—	—	9.15	35	4
95	South Chicago, Ill.	33.90	1.50	—	—	—	—	35.40	136	15
96	Universal, Pa.	13.90	—	—	—	.40	—	14.30	55	—
97	Cairnbrook, Pa.	8.70	.50	—	—	—	—	9.20	36	5
99	Elmhurst, Ill.	6.50	—	—	—	—	—	6.50	26	—
100	Ottawa, Ill.	4.75	.40	—	—	.50	—	5.65	19	4
101	Duluth, Minn.	4.50	.10	—	—	—	—	4.60	18	1
102	Willard, Wis.	8.00	.10	—	—	—	—	8.10	32	1
103	Bovey-Colerain, Minn.	3.25	—	—	—	—	—	3.25	13	—

Skupaj.....	\$2,854.64	\$79.00	\$ 3.00	\$ 3.30	\$ 9.40	\$17.85	\$2,967.19	11,533	794
Obresti od U. S. Treasury 4% bondov—\$4000.....						\$ 80.00			
Obresti od U. S. Treasury 2¾% bondov—\$10,000.....						\$137.50	217.50		
Obresti od bančnih vlog							346.27		

Skupni dohodki za mesec junij\$3,530.96

*Asesment za maj

STROŠKI:

Za umrlo Johanna Herbst, podr. št. 4 (roj. 5. aprila 1886, pristopila 12. jan. 1927, umrla 30. aprila 1941)	\$ 100.00
Za umrlo Anna Koren, podr. št. 5 (roj. 28. marca 1882, pristopila 20. jan. 1927, umrla 6. maja 1941)	100.00
Za umrlo Margaret Marolt, podr. št. 10 (roj. 12. julija 1877, pristopila 23. nov. 1927, umrla 26. maja 1941)	100.00
Za umrlo Cecilia Setinz, podr. št. 24 (roj. 31. okt. 1875, pristopila 1. sept. 1929, umrla 8. junija 1941)	100.00
Za umrlo Mary Prijatelj, podr. št. 25 (roj. 13. feb. 1894, pristopila 11. marca 1940, umrla 7. junija 1941)	50.00
Za umrlo Josephine Slogar, podr. št. 25 (roj. 29. sept. 1884, pristopila 12. maja 1930, umrla 27. aprila 1941)	100.00
Za umrlo Theresa Spehek, podr. št. 25 (roj. 15. okt. 1885, pristopila 8. aprila 1935, umrla 3. junija 1941)	100.00
Za umrlo Josephine Udovich, podr. št. 67 (roj. 16. aprila 1894, pristopila 10. okt. 1937, umrla 11. maja 1941)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje junijeve Zarje	633.08
Pošta in raznašanje junijeve Zarje v Clevelandu	45.00
Za povrnjen asesment članici podr. št. 17	10.20
Oglas v Spominski knjigi 50-letnice fare sv. Jožefa v Jolietu, Illinois	20.00
Avsec Brothers, za 1000 kuvert za tajnice, 1500 kuvert z znamkami in tiskana pisma podružnicam	73.95
Ameriška Domovina, za članske kartice	2.50
Currie and Leberman, za legalno delo	4.25
Znamke, express, papir in daljni telefonski klici	19.76
Vožnji stroški gl. predsednici po uradnih zadevah v Milwaukee in Chicago	13.00
Social Security davek od 1. aprila do 30. junija 1941	21.00
Cleveland Metal Specialties Co., za kegljaške trofeje	29.80
Za pol-letni telefon gl. uradnicam izvrševalnega odbora in urednici	60.00
Duhovnemu svetovalcu za pol leta	25.00
Glavni blagajničarki za tri mesece	25.00
Predsednici in tajnici finančnega odseka za pol leta	120.00
Letne plače podpredsednic, nadzornic, prosvetnega in svetovalnega odseka	285.00
Predsednici odbora za Mladino in razvedrilo za pol leta	30.00
Najemnina za urad tajnice in urednice	20.00
Uradne plače	339.50
Bančni stroški	3.74

Skupaj\$2,530.78

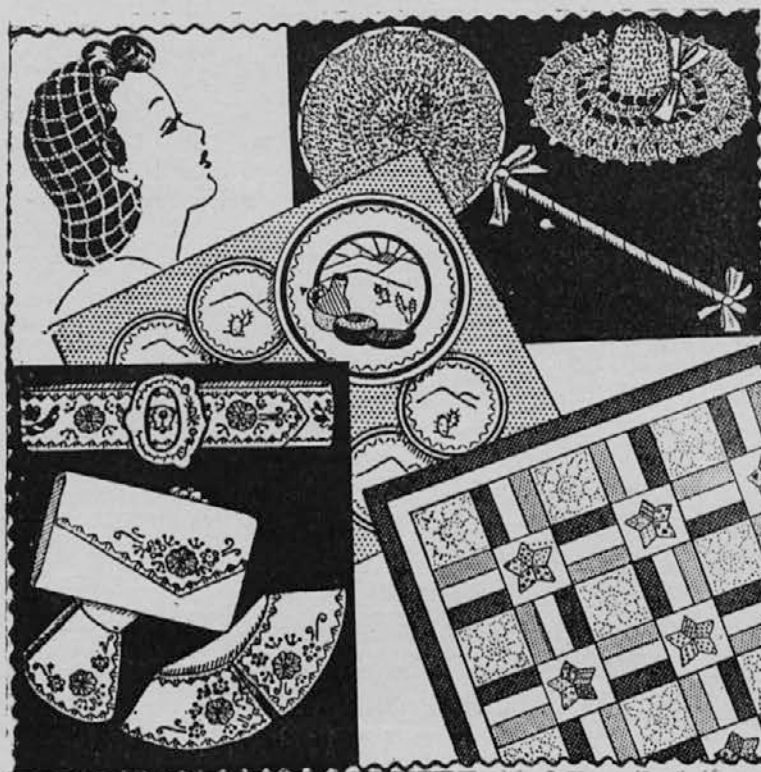
Ostalo v blagajni 31. maja 1941 (Balance in Treasury May 31, 1941)	\$106,691.06
Dohodki v juniju (Income in June)	3,530.96

Skupaj (Total)	\$110,222.02
Stroški v juniju 1941 (Disbursements in June, 1941)	2,530.78

Preostanek v blagajni 30. junija 1941 (Balance June 30, 1941)\$107,691.24

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE go to BUKOVNIK STUDIO 762 E. 185th St. Phone KENmore 1166 CLEVELAND, OHIO.		Za simpatično postrežbo se obrnite na ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc. 6016 St. Clair Avenue. Cleveland, Ohio. LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD Invalid Car Service Postrežba noč in dan Avtomobile za vse prilike. Tel: ENdicott 3113	
---	--	--	--

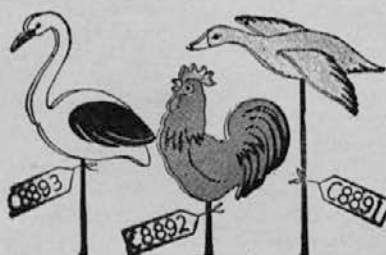

ALL ON A SUMMER'S DAY

For pleasant summer days, the WORK-BASKET features needlework and handcraft requiring little time and effort. In a few hours you could crochet the attractive little snood—so popular for sport and garden wear. Or you could make the cunning thimble holder and the powder puff back. Another afternoon's pleasure can be found in fashioning the Mexican coaster set. Then there is the charming embroidery for belt, collar, purse and glove top. Vivid shades in the peasant manner made this a distinctive set of accessories. And though the colorful patriotic quilt "Stars and Stripes Forever" can't be made in a day, it can be pieced bit by bit.

C946, brings the issue of the WORK-BASKET containing all these designs.

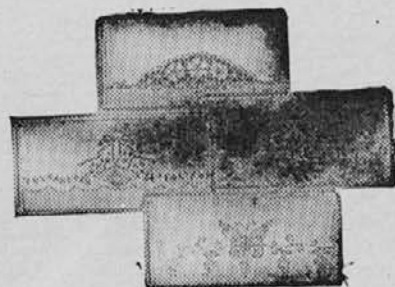
To order, ask for C946 and send 15c coin or stamps.

WEATHERVANES YOU CAN MAKE

Graceful weather vanes flying from barn, garage or house have intrigued us all. The three shown here are products of your own skill at making cutouts. C8891, is the swift-winged goose; C8892, is the familiar cock, lord of all he surveys, and C8893, brings the long-legged stork. Each is to be cut from plywood or other thin board with jig, coping or keyhole saw, then painted according to the directions on the individual patterns. The figures are lifesize.

Order by number; each pattern is 10c.

FOR PILLOW SLIPS

Cutwork, applique, solid or outline embroidery—they are all applicable to the four lovely pillow slip motifs on transfer number C8947. Check over your own supply of pillow slips, for one can't have too many. The bride's hopechest should be plentifully supplied, too. Since this NUMO transfer can be stamped a number of times, you may replenish your own needs and make your gift items from the same transfer. Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

MAKE IT YOURSELF PATTERN BUREAU

Box 166, Kansas City, Mo.

Enclosed is cents (coin or stamps) for

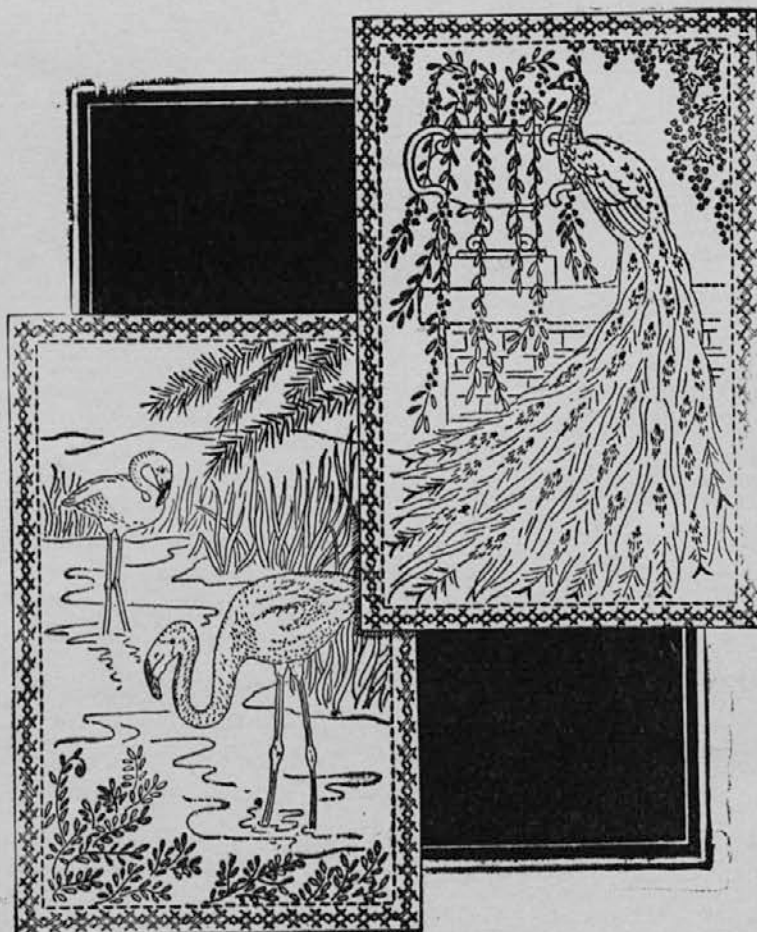
Pattern No.

Name

Address

City..... State.....

"Dawn" monthly magazine.

A PAIR OF EMBROIDERED PICTURES

Captured for your embroidery needle in their native aquatic setting, this flamingo pair presents a picture of unusual beauty. Rosy white plumage and scarlet wing coverts distinguish these birds. They appear here in 15x23 inch size on transfer C9153.

More familiar is the gorgeously colored peacock. Against a background befitting his regal splendor, he becomes a suitable companion pictured for the flamingos. He comes on C9154, in the same 15x23 size.

Order by number; each pattern is 10c. Send stamps or coin.

"Ameriška Demovina"

NAJBOLJ ZANIMLJIVI VENSKI
DNEVNIK V ZED. L. 20 AH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

DR. JOHN J. ZAVERNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212
AT 1856 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.
4:30—6:30 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only
Residence Tel.: Crawford 8330

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 38 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja: prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HEnderson 2088

CLEVELAND, OHIO.

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

Za:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah.
Ni treba, da bi bili vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave.
15601 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio

VSAK VEČER

legam z mirnim sreem spat
in me misel: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži odkar sem zavarovana
jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

ki je prva, najstarejša in 125.19% solvent
na slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se h K. S. K. Jednoti tudi vi s tem,
da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse
podrobnosti se obrnite na tajnika ali taj-
nico lokalnega društva K. S. K. Jednote
ali pa pišite naravnost na:

JOSIP ZALAR, glavni tajnik
351-353 North Chicago Street,
Joliet, Illinois.